

အမျိုးအမျိုးဆုံဝေ အင်္ဂလိပ်

ဒေါက်တာ နုနုယဉ်

ပါမောက္ခ၊ ဌာနမှူး(ငြိမ်း)၊ ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်

BURMESE
CLASSIC

Quality

GARNEK

အရည်အသွေးဆိုတာ ဘာလဲ

ဒေါက်တာ နုနုယဉ်

ပါမောက္ခ၊ ဌာနမှူး (ငြိမ်း)၊ ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်

မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးတော်မထီ(ရန်ကုန်တိုင်း)မှ
စီစဉ်ထုတ်ဝေသည်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၄၀၀၈၁၉၀၇၀၉

မျက်နှာခုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၄၀၀၇၉၀၀၇၀၉

ပုံနှိပ်မှုကာလ

၂၀၀၉၊ ဩဂုတ်၊ ပထမအကြိမ်

စောင်ရေ

၂၀၀၀

မျက်နှာခုံးနှင့် အတွင်းသရုပ်ဖော်

မောင်လင်း

မျက်နှာခုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်

ရွှေနိုင်ငံပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၉၀၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမောင်မောင်လွင်(ဒုဌာနမှူး)

မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ

ထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ(ရန်ကုန်တိုင်း)

ထန်ဖိုး - ၁၂၀၀ ကျပ်

နုနုယဉ် ၊ ဒေါက်တာ

အရည်အသွေးဆိုတာကာလ / ဒေါက်တာနုနုယဉ် ၊ - ရန်ကုန်၊

မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ ၊ ၂၀၀၉။

၁၂၄ - စာ ၊ ၁၃ x ၂၀ စင်တီ။

(၁) အရည်အသွေးဆိုတာကာလ

မာတိကာ

● စာရေးဆရာ ချစ်စံဝင်း၏ အမှာစာ	- က
၁။ အရည်အသွေးဆိုတာ ဘာလဲ	- ၁
၂။ အရည်အသွေးကို ဘယ်လိုတိုင်းတာမလဲ	- ၇
၃။ အရည်အသွေးတိုးတက်လျှင် အမြတ်အစွန်းတိုးပွားမည်	- ၁၅
၄။ လူတိုင်း နေရာတိုင်း အရည်အသွေးရှိမှ လူတကာ နေရာတကာမှာ အရည်အသွေးရှိမှ	- ၂၁
၅။ အရည်အသွေးဆိုင်ရာ ဂုဏ်ကြီးများ	- ၂၉
၆။ အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုနှင့် စိတ်ဓာတ်	- ၃၇
၇။ အလုံးစုံအရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာ အင်္ဂါရပ်များ (၁)	- ၄၅
၈။ အလုံးစုံအရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာ အင်္ဂါရပ်များ (၂)	- ၅၅

အခန်း	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၉။	ကုန်ပစ္စည်းအရည်အသွေးနှင့်ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေး	- ၆၃
၁၀။	အမြတ်အစွန်းထက် ပဓာနကျသော အရည်အသွေး	- ၇၁
၁၁။	ဝန်ဆောင်မှုပေးသူနှင့် ယူသူတို့ ကျေနပ်မှုရရှိခြင်း၏ အရည်အသွေး	- ၇၇
၁၂။	စားသုံးသူက ဘာတွေရမှ ကျေနပ်မှာလဲ	- ၈၅
၁၃။	အတွင်းစားသုံးသူနှင့်စဉ်ဆက်မပြတ် တိုးတက်ရေး	- ၉၃
၁၄။	ဝန်ဆောင်မှုနှင့်ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု သဘောတရား	- ၉၉
၁၅။	အရည်အသွေးနှင့် ပညာသင်ကြားရေး၊သင်ယူရေး	- ၁၀၅
၁၆။	မိမိကိုယ်မိမိ စီမံခန့်ခွဲခြင်း	- ၁၁၁

စာရေးဆရာချစ်စံဝင်း

အမှာစာ

ရန်ကုန်ခရီးသွားဂျာနယ်ကို ရန်ကုန်ခရီးသွားလုပ်ငန်း အရည်အသွေးမြှင့်တင်ရန်ဟူသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ(ရန်ကုန်တိုင်း)သည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်စက်တင်ဘာလမှစ၍ထုတ်ဝေခဲ့ရာမှလစတင်ထုတ်ဝေစဉ်ကပင်ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် ပါမောက္ခဒေါက်တာနုနုယဉ်သည် အရည်အသွေးဆိုင်ရာဆောင်းပါးများကို ရန်ကုန်ခရီးသွားဂျာနယ်တွင် လစဉ်မပြတ်ရေးသားပေးပို့ခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်ခရီးသွားဂျာနယ်မှလည်း လစဉ်မပြတ်ပုံနှိပ်ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးခဲ့ပါသည်။

ဒေါက်တာနုနုယဉ် ပါမောက္ခ၊ ဌာနမှူး(ငြိမ်း)၊ ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်သည်မော်တော်ယာဉ် လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ(ရန်ကုန်တိုင်း)မှူးချုပ်တွင်ကျင်းပပြုလုပ်သောယာဉ် စည်းကမ်း၊ လမ်းစည်းကမ်းဆိုင်ရာပညာပေးဟောပြောမှုပွဲများတွင်လည်းနှစ်ကြိမ်တိုင်လာရောက်ဟောပြောမှု ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ဆရာမကြီးသည်အရည်အသွေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဝါရင့်၊သမ္မာရင့်ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပေရာ ဆရာမကြီး၏ဟောပြောချက်များနှင့် ရန်ကုန်ခရီးသွားဂျာနယ်၌ရေးသားမှုများသည်အရည်အသွေးဆိုင်ရာ အရေးကြီးအချက်များ၊ အခြေခံအချက်အလက်များနှင့် အရည်အသွေးတည်ဆောက်လိုသူများအတွက် မဏ္ဍိုင်ပြုရမည့်အချက်များဖြစ်သည့် အပြင်ဆရာမကြီး၏ တင်ပြသောအချက်များသည် လက်တွေ့ချက်ချင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်သည့်အချက်များလည်းပါဝင်ပါသည်။

ဆရာမကြီးသည် သူ၏ဆောင်းပါးများထဲတွင်

(၁) **တုန့်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှုတွင်** လိုအပ်သောအရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုကိစ္စများကို သော်လည်းကောင်း၊

(၂) **ဝန်ဆောင်မှု** ပေးရာတွင်လိုအပ်သောအရည်အသွေးဆိုင်ရာလိုအပ်ချက်များကိုသော်လည်းကောင်း၊

(၃) **စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာအရည်အသွေး**လို အပ်ချက်များကို သော်လည်းကောင်း ထောင့်စေ့အောင် ဖော်ပြထားသောကြောင့် အဖိုးထိုက်အဖိုးတန်ဆောင်းပါးများဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်ခရီးသွားဂျာနယ်တွင် ဆရာမကြီးစဉ်ဆက်မပြတ်ရေးသားခဲ့သောဆောင်းပါးများသည် ရန်ကုန်ခရီးသွားလုပ်ငန်းအရည်အသွေးထိုးတက်ရေးအတွက်သာမက လုပ်ငန်းပေါင်းစုံအရည်အသွေးတိုးတက်ရေးအတွက်လက်တွေ့အသုံးပြုနိုင်ရသောဆောင်းပါးကောင်းများလည်းဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်ကဏ္ဍစုံ၊ လုပ်ငန်းစုံတွင် အရည်အသွေး တည်ဆောက်နိုင်မှုကမ္ဘာနှင့်စံချိန်စံညွှန်းမီတုန့်ပစ္စည်းများကို ထုတ်လုပ်နိုင်မည်၊ ဖြန့်ချိနိုင်မည် ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့်အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရေးသည်နိုင်ငံအတွက် အရေးကြီးသောလိုအပ်ချက်ကဏ္ဍကြီးတစ်ခုဖြစ်နေပါ၏။

မြန်မာနိုင်ငံအတွက်သာမက အရည်အသွေးသည်နိုင်ငံတကာအတွက်ပါလိုအပ်ချက်ဖြစ်သည်။

ယနေ့ကမ္ဘာကြီးတွင်အရည်အသွေး Qualityဟူသောစကားရပ်နှင့်တင်းတိမ်နေ၍မရဘဲ အလုံးစုံအရည်အသွေးထိန်းသိမ်းရေး Total Quality Control TQCအထိရည်မှန်းလုပ်ဆောင်နေကြချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ကမ္ဘာတွင်အရည်အသွေးဆိုသောကိစ္စသည် ဘက်စုံ၊ ကဏ္ဍစုံမှ လိုအပ်ချက်ကြီးတစ်ရပ်ဖြစ်ပါ၏။ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်တွင် အရည်အသွေးသည်အကောင်းဆုံး၊ အလှဆုံးပစ္စည်းများကိုဖန်တီးရုံဖြင့် မလုံလောက်စားသုံးသူ၏လိုအပ်ချက်ဖြည့်ဆည်းပေးရေး၊ စားသုံးသူကတောင်းဆိုသမျှကိုဖန်တီးတည်ဆောက်ပေးရေးဆိုသည်အထိအရည်အသွေး ဆိုင်ရာသဘောထားများကျယ်ပြန့်ပြောင်းလဲလာသောအချိန်လည်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာမကြီးဒေါက်တာနုနုယဉ်သည် အရည်အသွေးဆိုင်ရာ ပါရဂူကြီးများ၊ ဂုဏ်ကြီးများ၏အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာသီအိုရီများ၊ နည်းစနစ်များကို ဆရာမကြီး၏ဆောင်းပါးများတွင်လစ်ဟင်းမှုမရှိအောင်ထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါ၏။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အရည်အသွေးဆိုင်ရာဆောင်းပါးများ၊ အသိပညာပေးမှုများနည်းပါးသလိုအရည်အသွေးဆိုင်ရာစာအုပ်စာတမ်းများ ထွက်ရှိမှုမှာလည်း အလွန်နည်းပါးလှပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်ခရီးသွားဈာနယ်သည် ဆရာမကြီးဒေါက်တာနုနုယဉ်၏ ရန်ကုန်ခရီးသွားဈာနယ်တွင် ရေးသားသော ဆောင်းပါးများကို တစ်စုတစ်ဝေးတည်းလေ့လာနိုင်ရန် ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်စာအုပ်ထုတ်ဝေခြင်းသည် မြန်မာ့ကုန်ထုတ်လုပ်မှု နယ်ပယ်မှ လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးရုံမျှမကမြန်မာ့စာပေနယ်ပယ်မှ လိုအပ်ချက်ကဏ္ဍ တစ်ရပ်ကိုဖြည့်ဆည်းမှုလည်းဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမကြီး၏ စာအုပ်သည် အရည်အသွေးလေ့လာမှုအတွက်လည်း အားထားရသော စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာမကြီး၏အရည်အသွေးဆိုင်ရာစာအုပ်သည် အရည်အသွေးဆိုင်ရာအခြေခံအချက်များကိုလည်းထည့်သွင်းထားသောကြောင့် အရည်အသွေး လေ့လာသူကျောင်းသူကျောင်းသားများအတွက်ပါ အားထားရသောလမ်းညွှန်စာအုပ်တစ်အုပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာမကြီးဒေါက်တာနုနုယဉ်၏ အရည်အသွေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်စာအုပ်သည် ခက်ခဲစွာတွေးတောကြံဆရမည့် အရည်အသွေးဆိုင်ရာအကြောင်းအရာများကို လွယ်ကူရှင်းလင်းစွာ ရေးသားထားသောကြောင့်လည်း လူတိုင်းဖတ်ရှုနားလည်နိုင်သော စာအုပ်ဖြစ်၍ အဖိုးတန်စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ရန်ကုန်ခရီးသွားဂျာနယ်သည် မော်တော်ယာဉ် လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ ထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ(ရန်ကုန်တိုင်း)အတွင်းရှိ ဝန်ထမ်းများ၊ ယာဉ်ပိုင်ရှင်၊ ယာဉ်မောင်းများ၊ စပယ်ယာများအတွက် သာမက အရည်အသွေးနှင့်ဆိုင်သောလုပ်ငန်းအရပ်ရပ်အတွက် လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အရည်အသွေးနှင့် ပတ်သက်၍ လူတိုင်းရည်ညွှန်းစရာ၊ ကိုးကားစရာစာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ချစ်စံဝင်း

အယ်ဒီတာချုပ်

ရန်ကုန်ခရီးသွားဂျာနယ်

၁၅. ၇. ၂၀၀၉

အခန်း - ၁ -

အရည်အသွေးဆိုတာ ဘာလဲ

J

အကုန်အလုံးဆိုတာ
အဘယ်...

What is
Quality?

အခန်း - ၁ -

အရည်အသွေးဆိုတာ ဘာလဲ

မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ (ရန်ကုန်တိုင်း) မထသရုံးချုပ်ခန်းမထဲမှာ ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်တကွ ယာဉ်ပိုင်ရှင်တွေ၊ ယာဉ်မောင်းသူတွေ၊ စပယ်ယာတွေနဲ့ မထသဝန်ထမ်းတွေ၊ အရာရှိတွေအကုန်လုံးကိုပါ အခုလိုစုစုဝေးဝေးတွေ့ရလို့ ကျွန်မအတော်ပင် ဝမ်းသာကျေနပ်မိပါတယ်။

ဒီဆွေးနွေးပွဲမှာ ကျွန်မက အရည်အသွေးအကြောင်းကို ပြောမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေ့တိုင်းပြည်အတွက် အရေးကြီးဆုံးနှစ်ခုက ဘာလဲဆိုရင် အရည်အသွေးကိစ္စ၊ အရည်အသွေးကိုမြှင့်တင်ရမယ့် ကိစ္စဖြစ်ပါတယ်။ အရည်အသွေးဟာ တိုင်းပြည်မှာအရေးကြီးလို့ -

အရည်အသွေးဆိုတာဘာလဲ။

What is Quality ဆိုပြီးမေးရင်လူတွေက တိတိကျကျ မဖြေတတ်ပါဘူး။

ကျွန်မတို့ဈေးသွားတယ်၊ဈေးမှာတွေ့ရတဲ့ ပစ္စည်းကိုကြည့်ပြီး ဒီဟာလေးက အရည်အသွေး 'Quality' အရမ်းကောင်းတာပဲဆိုတာဟာ

ပြောနေကျစကားပါ။ ဒါကြောင့် 'Quality' ကောင်းတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ လို့မေးရင် တိတိကျကျ မဖြေနိုင်ပြန်ပါဘူး။ အရည်အသွေးလို့ဆိုရင် သုံးလို့ ကောင်းတာလိုလို၊ အမြင်လှတာလိုလိုစသဖြင့်ပဲ ပြောကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနေ့မှာတော့ ကျွန်မက 'Quality' ဆိုတဲ့ဟာကို တတ်နိုင်သ လောက်လွယ်ကူအောင် ရှင်းလင်းပြောကြားဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်။

အခြားနိုင်ငံတွေမှာလည်း ကမ္ဘာနှင့်အဝန်းပေါ့လေ၊ 'Quality' ကို အလေးထားကြပါတယ်။ ယခုခေတ်ကို 'Quality' ခေတ်၊ အရည်အသွေး ခေတ်ကာလလို့တောင် ပညာရှင်တွေအသီးသီးကခေါ်ဆိုကြပြီး 'Quality' ကိုလည်း သန်ရာသန်ရာအမျိုးမျိုးအဓိပ္ပာယ်ဖွင့် ဆိုမှုများရှိပါတယ်။ အရည်အသွေးနဲ့ပတ်သက်လို့ တကယ်ကိုနားလည်ပြီး ခံလူတတ်ဖို့ဆိုရင် အင်္ဂလိပ်လိုက 'Quality is the ability of a product or service to meet customer's needs' လို့ပြောပါတယ်။ အဲဒီစကားကို လူတိုင်း

အာညီအမျိုးဆွေ ဆိုသည်မှာ.....

နားလည်အောင်မြန်မာလိုပြန်မယ်ဆိုရင်တော့ -

“အရည်အသွေးဆိုသည်မှာ စားသုံးသူတို့၏ လိုအပ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီသော ကုန်ပစ္စည်း (သို့မဟုတ်) ဝန်ဆောင်မှုကို ပေးဆောင်နိုင်သော စွမ်းရည်” လို့ ပြန်လို့ရပါတယ်။ အဲဒီတော့ မထသဟာပစ္စည်းထုတ်လုပ်တဲ့ ဌာနမဟုတ်ပါဘူး။ ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ဌာန ဖြစ်ပါတယ်။ မထသက ပေးတဲ့ဝန်ဆောင်မှုကို လက်ခံလူကြမယ့် သူတွေဟာ နေ့စဉ်ခရီးသွားလာ နေကြတဲ့ ပြည်သူလူထုဖြစ်ပါတယ်။ ခရီးသွားပြည်သူလူထုရဲ့ လိုအပ်ချက် နဲ့အညီ ဝန်ဆောင်မှုပေးနိုင်ရင် လူကြီးမင်းတို့ရဲ့အလုပ်ကို အရည်အ

သွေးရှိတယ်လို့ပြောလို့ရပါတယ်။ ခရီးသွားလူထုရဲ့ လိုအပ်ချက်နဲ့မကိုက်ညီရင် အရည်အသွေးမမီဘူးလို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ ဒီကိစ္စကိုပဲပြန်ပြီးတော့ သုံးသပ်ကြည့်ရင် ကျွန်ုပ်ပြောချင်တဲ့ကိစ္စရပ်က လူတွေရဲ့ရင်ထဲမှာ ထင်မှတ်သွားတဲ့အရာတစ်ခုကို လိုက်ဖျက်လို့မရပါဘူး။

စာရွက်ပေါ်မှာခဲတံနဲ့ရေးမိတယ်။ ဘောပင်နဲ့ရေးမိတယ်။ အခုခေတ်မှာဒါကိုဖျက်လို့ရတယ်။ အဆင်ပြေပါတယ်။ ခဲဖျက်၊ 'Correction Ink' တို့နဲ့ဖျက်လို့ရတယ်။ ကွန်ပျူတာထဲမှာ ထည့်ထားတာကိုလည်း ဖျက်လို့ရတယ်။ 'Delete' လုပ်ရင် ဖျက်သွားပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လူတွေရဲ့ရင်ထဲမှာ ခံယူလိုက်တဲ့အချက်ကို လုံးဝဖျက်လို့မရပါဘူး။ ဥပမာ ယာဉ်မောင်းနဲ့စပယ်ယာက ဆက်ဆံရေး တော်တော်ဆိုးတယ်ဆိုပြီးတော့များ၊ ခရီးသွားလူထုကခံယူလိုက်ကြရင် အဲဒါကို လူကြီးမင်းတို့ ဘယ်လိုလိုက်ဖျက်မလဲ။

မလွယ်ပါဘူး။ ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်။

အဲဒီခံယူချက်ကို ခရီးသွားလူထုက ရင်ထဲမှာခံယူသွားလို့ရှိရင် အဲဒါကိုဘယ်လိုမှ လိုက်ဖျက်လို့မရဘူး။ ဖျက်ရတာ ခက်လွန်းပါတယ်။ ဒါဟာဘာဖြစ်သွားတာလဲဆိုတော့ ကိုယ့်ရဲ့အရည်အသွေးကျသွားတာကို ဖော်ပြတာပဲ။ အဲဒီလို ကိုယ်ကနားလည်ရမယ်။

ဒါကြောင့်မို့ စားသုံးသူဟာ အင်မတန်မှအရေးကြီးပါတယ်။ သူ့အ

ရေးကြီးသလို သူတို့ရဲ့ခံစားချက်ကလဲ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါကြောင့် မထသအရည်အသွေးရှိတယ်လို့ အပြောခံချင်ရင် ဒီလုပ်ငန်းရဲ့ဝန်ဆောင်မှုကိုပေးတဲ့အခါ ခရီးသွားပြည်သူတွေရဲ့လိုအပ်ချက်နဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ အနေအထားမျိုးကိုပေးဆောင်နိုင်အောင် ကြိုးစားရပါမယ်။ တစ်နည်းတော့လဲခရီးသွားလူထုရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို ကိုက်ညီတဲ့စွမ်းရည် မိမိမှာရှိအောင်ကြိုးစားရဖို့ပါပဲ။

တစ်ချို့ပညာရှင်တွေကတော့ စားသုံးသူတို့၏ မျှော်မှန်းချက်နှင့် ကိုက်ညီမှုရှိခြင်း "Quality is conformance to customer's expectation" လို့ ဆိုတာလဲရှိပါတယ်။ ဘာကို မျှော်မှန်းထားလဲ၊ ဒီမော်တော်ကားတွေကို စီးရင်တော့ သက်သက်သာသာနဲ့ စိတ်ရွှင်ရွှင်ပျပျနဲ့စီးရမှာပဲလို့ သူတို့က မျှော်မှန်းထားတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ့်အဖြစ်အပျက်က ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက်သူတို့က ဒီအဖွဲ့အစည်းပေါ်မှာဘယ်လိုမြင်သွားမလဲဆိုတာတွေးကြည့်ဖို့ လိုပါတယ်။

အရည်အသွေးကို တိုင်းတာတဲ့အခါမှာ နှစ်ပေရှည်တယ်။ သုံးပေါင်လေးတယ် စသည်ဖြင့်ပြောလို့မရပါဘူး။ လူတွေရဲ့ ခံယူချက်၊ လိုအပ်ချက် တုံ့ပြန်မှုတွေပါပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လူထုနဲ့ နေ့စဉ်ပတ်သက်နေရတဲ့ အဖွဲ့အစည်းလိုဟာမျိုးတွေမှာ 'Quality' အရေးကြီးပါတယ်။

ဒါကြောင့်အရည်အသွေးကို မြှင့်တင်ပေးရာမှာ အဆောက်အဦအသစ်ဆောက်စရာမလိုပါဘူး။ မော်တော်ကားအသစ်တွေ ဝယ်စရာမလိုပါဘူး။ ဒီအဖွဲ့အစည်းထဲမှာပါဝင်တဲ့ လူတွေရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို မြှင့်တင်နိုင်မယ်ဆိုရင်လဲ အရည်အသွေးမြှင့်တက်လာနိုင်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင်ဘယ်လိုမြှင့်တင်မလဲ။ ခရီးသွားလုပ်သားပြည်သူတွေအတွက် ကျေနပ်မှုကိုပေးနိုင်တယ်ဆိုရင် လူကြီးမင်းတို့ရဲ့အဖွဲ့အစည်းဟာတစ်ရှိန်ထိုး အရည်အသွေး မြှင့်တက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကားအသစ်ကြီးတွေနဲ့ တော့ပြေးဆွဲပါရဲ့။ ခရီးသွားလူထုရဲ့ကျေနပ်မှုမရဘူးဆိုရင်လဲအရည်အသွေးလို့မပြောနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် 'Quality' ဆိုတာဘာလဲလို့ပြောရင် လူရဲ့အရည်အသွေးကောင်းဖို့က အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ အဓိကပြောချင်ပါသေး။ ကုန်ပစ္စည်းနှင့်ဝန်ဆောင်မှုတို့၏အရည်အသွေးကိုတိုင်း တာနိုင်ပါတယ်။

အခန်း - ၂ -
အရည်အသွေးကို
ဘယ်လိုတိုင်းတာမလဲ

အာဇာနည်တွေကို
ဘယ်လိုပိုင်ထားမလဲ

အခန်း - ၂ -

အရည်အသွေးကို ဘယ်လိုတိုင်းတာမလဲ

ကျွန်မဆက်ပြီး အရည်အသွေးကို ဘယ်လိုတိုင်းတာကြသလဲဆိုတဲ့ ကိစ္စကိုဆွေးနွေးချင်ပါတယ်။ ပစ္စည်းကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝန်ဆောင်မှုကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လောက်အရည်အသွေးရှိတယ်ဆိုတာကို ပညာရှင်တွေ စုစည်းလက်ခံထားတဲ့ အချက်လေးတွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ -

၁။ ဘယ်လောက်အထိ မှီခိုအားထားနိုင်သလဲ။

၂။ ဘယ်လောက်ကြာကြာခံသလဲ။

၃။ စံချိန်စံညွှန်းမီသလား။

၄။ အပြင်ပန်းအမြင်လှပလား။

၅။ စားသုံးသူ ကျေနပ်မှုရှိရဲ့လားဆိုတဲ့ အချက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချက်တွေနဲ့ပစ္စည်းကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝန်ဆောင်မှုကိုပဲဖြစ်ဖြစ်မှတ်ကျောက်တင်ကြည့်တဲ့အခါမှာ အရည်အသွေး ဘယ်လောက်စံချိန်ရှိတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာမှာဖြစ်ပါတယ်။

အသုံးချနိုင်စွမ်း

ဘယ်လောက်အထိမှီခိုအားထားနိုင်သလဲဆိုတာဟာပစ္စည်းသို့မဟုတ် ဝန်ဆောင်မှုရဲ့အသုံးချနိုင်စွမ်းအားကိုဆိုတာပါပဲ။ ကိုယ်ကပေးတဲ့ ဝန်ဆောင်မှုက မိမိနိုင်ငံ၊မိမိအလုပ်ဌာနအတွက် အသုံးဝင်ရဲ့လား၊ ထိရောက်မှုရှိရဲ့လား၊ မတတ်သာလို့သုံးနေရတာလား၊ ဒါကိုမှန်မှန်ကန်ကန် ဆုံးဖြတ်ရပါမယ်။ မိမိရဲ့ဝန်ဆောင်မှုဟာ ဌာနအတွက်၊ အလုပ်အတွက်၊ အလုပ်ရှင်အတွက်လိုအပ်နေတယ်ဆိုရင် အရည်အသွေးရှိတာ၊ ဒါဆိုရင် အရည်အသွေး Quality ရှိတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် မရှိသုံးသုံးနေရတာ၊ စိတ်တိုင်းကျစရာမရှိဘူးဆိုရင် အရည်အသွေးမရှိဘူးလို့ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

တာရှည်ခံခြင်း

အရည်အသွေးကိုတိုင်းတာရာမှာတာရှည်ခံခြင်းကလည်းအရေးကြီးတဲ့ အရည်အသွေးရဲ့အင်္ဂါတစ်ရပ်ဖြစ်ပါတယ်။ တာရှည်ခံတာဆိုတာက ပစ္စည်းကိုယ်တိုင်ကကောင်းလွန်းလို့ အကြမ်းပတမ်းသုံးတာတောင်မပျက်မစီးဘဲတာရှည်ခံတာကပစ္စည်းအရည်အသွေးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ တာရှည်ခံမှုဖြစ်ပြီးပစ္စည်းကိုရှိရှိသေသေကိုင်တွယ်လို့တာရှည်ခံတာကတော့တာရှည်ခံဝန်ဆောင်မှုအရည်အသွေးပါ။ နှစ်ခုစလုံး အရေးကြီးပါတယ်။

ဘာသာမဆိုကိုယ့်ပစ္စည်းဆိုကိုယ် Ownership ရှိရှိသေသေကိုင်တတ်ကြပါတယ်။ ကျောင်းမှာကျောင်းသားတွေပြောကြတာရှိပါတယ်။ စာအုပ်ဖိုးတစ်သိန်း၊ ငါးသောင်းလောက်ပေးပြီး ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ကိုယ်ပေးဝယ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းကိုင်တာကတစ်မျိုး၊ စာကြည့်တိုက်က စာအုပ်ငှားကိုင်တာကတစ်မျိုးပါ။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ကိုင်တဲ့တန်ဖိုးကြီးစာအုပ်ကျတော့ စာအုပ်ကိုအဖုံးလေးအုပ်ပြီးရှိသေလိုက်တာ၊ ဟော စာကြည့်တိုက်ကငှားလာတဲ့ ရှားပါးစာအုပ်ဟောင်းကျတော့ ပစ်စလက်ခတ်ကိုင်တတ်ကြပါတယ်။ ကိုယ့်စာအုပ်ကိုယ်ကိုင်တဲ့ပုံစံက ဝန်ဆောင်မှုအရည်အသွေးရှိတဲ့ပုံဖြစ်ပြီး၊ စာကြည့်တိုက်ကစာအုပ်ကိုကိုင်ပုံကျတော့အရည်အသွေးမရှိတဲ့ပုံဖြစ်ပါတယ်။ အရည်အသွေးကိုတည်ဆောက်ရာမှာ စိတ်နေစိတ်ထားအရေးကြီးပါတယ်။

ကဲ ကားပိုင်ရှင်တွေ၊ ယာဉ်မောင်းတွေ၊ လက်မှတ်ရောင်းတွေလည်း ဒီလိုပါပဲ။ ကားပိုင်ရှင်တွေကတော့ သူတားကို ရေဆေးမယ်၊ ဆီထိုးမယ်၊ အရိပ်တကြည့်တကြည့်နဲ့နေမယ်။ ဒါဟာအရည်အသွေးတည်ဆောက်တာပဲ။ ယာဉ်မောင်းနဲ့လက်မှတ်ရောင်းက သူတို့နေ့တွက်ရရင်ပြီးရောဆိုပြီး ကားကိုဆောင်ကြီးအောင်ကြီးမောင်းမယ်၊ ချိုင့်ကိုမရှောင်ဘူး၊ စီးတဲ့သူကလည်း ကားကုရှင်ထိုင်ခုံကို ဘလိပ်ခားနဲ့လှီးတာတို့ ရှိဖူးပါတယ်။ ဒါဟာ အရည်အသွေးမတည်ဆောက်နိုင်တာပါပဲ။

တာရှည်ခံဖို့ဆိုတဲ့ အရည်အသွေးက အရေးကြီးပါတယ်။ ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခု ဖွင့်ခါစကတော့ဝန်ဆောင်မှုကောင်းတယ်။ အဲဒီဝန်ဆောင်မှုကို တာရှည်မထိန်းနိုင်ရင် အရည်အသွေးကျတာပဲ။ နောက် မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်၊ ထမင်းဆိုင်တွေ၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေ၊ စားသောက်ဆိုင်တွေဖွင့်စမှာတော့ဆိုင် အဆောက်အဦကိုရော၊ ပန်းကန်ခွက်ယောက်ရော၊ အရသာရောကောင်းပါတယ်။ ဒါကို တာရှည်မထိန်းထားနိုင်တာ အရည်အသွေးကျတာပဲ။

လက်မှတ်ရောင်းလေးက အသစ်ကလေး၊ အဝတ်အစားကလည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ်လေးနဲ့၊ အပြောအဆိုကလည်း ကောင်းကထွက်လာခါစ ဆိုတော့ ယဉ်ကျေးတယ်၊ အဲဒီကားလိုင်းမှာ စီးကြတဲ့ခရီးသည်တွေက လက်မှတ်ရောင်း စပယ်ယာလေးကို ဝိုင်းချစ်ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒါက တာရှည်မခံဘူး၊ ကြာတော့အရင်လက်မှတ်ရောင်းတွေနဲ့ရောပြီးအဝတ် အစားရော၊အပြောအဆိုပါယုတ်လာတယ်၊ ဒါဟာအရည်အသွေးကို မ

ထိန်းနိုင်တာဖြစ်ပါတယ်၊ ကောင်းတဲ့အရည်အသွေးကိုတာရှည်ခံအောင် ထိန်းမှ အရည်အသွေးဟာတည်တံ့မယ်၊ အရည်အသွေးဆိုတာလည်း မထိန်းသိမ်းရင်ပျက်စီးတယ်လို့ မှတ်သားထားစေလိုပါတယ်။

စံချိန်စံညွှန်း

ဝန်ဆောင်မှုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပစ္စည်းပဲဖြစ်ဖြစ် ခုခေတ်မှာစံချိန်စံညွှန်း သတ်မှတ်ချက်ဆိုတာရှိပါတယ်၊ အဲဒီစံချိန်စံညွှန်းသတ်မှတ်ချက်တွေ ပြည့်မီဖို့လိုပါတယ်၊ ယာဉ်မောင်းများလိုက်နာရမယ့် စံချိန်စံညွှန်း၊ လက်မှတ်ရောင်း စပယ်ယာတို့ လိုက်နာရမယ့် စံချိန်စံညွှန်း၊ ဝိုင်ရှင်တွေ လိုက်နာရမယ့်စံချိန်စံညွှန်း၊ စည်းကမ်းတွေ၊ ခရီးသည်တွေ လိုက်နာရ မယ့်စံချိန်စံညွှန်းတွေ၊ သတ်မှတ်တာတွေ ပြည့်စုံရပါတယ်။

အရည်အသွေးတို့ဘယ်လိုတိုင်းတာမလဲ

၁၃

ယာဉ်မောင်းတွေအတွက်ဂိတ်ရင်းဂိတ်ဖျားအချိန်ဘယ်လောက်ကြာရမယ်ဆိုတာရှိပါတယ်။ ယာဉ်ပိုင်ရှင်တွေအတွက်လည်း သန့်ရှင်းရမယ်၊ ဘီးတွေကောင်းရမယ်၊ တာယာတွေပန်းမရှိတာမဖြစ်စေရဘူး။ စပယ်ယာတွေလည်း ယဉ်ကျေးစွာပြောဆိုရမယ်၊ တူညီဝတ်စုံဝတ်ရမယ်ဆိုတာတွေ၊ ခရီးသည်များကိုလည်း တွယ်မစီးရဘူး။ ခေါင်မိုးပေါ်မှာ မစီးရဘူးဆိုတာတွေကိုသတိပေးရမယ်။ ခရီးသည်များကလည်း ဒီခရီးနဲ့ဒီခရီး၊ ခရီးသည်ပို့ဆောင်ခတွေ ဒါလောက်ပေးပြီးစီးရမယ်ဆိုတာခံချိန် စံညွှန်းသတ်မှတ်ထားတာတွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေဟာ အရည်အသွေးဆိုင်ရာ ကန့်သတ်ချက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီသတ်မှတ်ချက်တွေကို လိုက်နာတာဟာ အရည်အသွေးတည်ဆောက်တာပါပဲ။

အသွင်အပြင်

နောက်တစ်ချက်ကအသွင်အပြင်ပါ။ အသွင်အပြင်ကလည်း အရေးကြီးပါတယ်။ ဘယ်နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့သူရဲ့ အသွင်အပြင် ကောင်းဖို့လိုပါတယ်။ အမြင်ကောင်းဖို့လိုပါတယ်။ ခရီးသည်တင်ဘတ်စ်ကားကြီးက အထဲမှာစက်ကတော့အလွန်ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့်ရှင်တွေလည်းပေ၊ သပ်သပ်ရပ်ရပ်လည်းမရှိရင် ခရီးသည်ဟာ မလွဲမရှောင်သာလို့စီးရပေမယ့် မစီးချင်ကြပါဘူး။ စက်ကောင်းတာက နောက်၊ အမြင်သပ်ရပ်ဖို့လည်းလိုပါတယ်။ ခရီးသည် ပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းမှာ တက်စီးလို့ရရင်ပြီးရောလုပ်လို့မရပါဘူး။ ပို့ဆောင်ပေးတဲ့ကားပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ရထားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လေယာဉ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သင်္ဘောပဲဖြစ်ဖြစ် သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်ရှိဖို့ လိုပါတယ်။ ခရီးသည်များ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းဖို့ လိုပါတယ်။ ကြံ့ခိုင်ဖို့လှပဖို့တောင်လိုပါတယ်။ မော်တော်ကားဖြစ်ပြီးရောလုပ်လို့မရပါဘူး။

အရည်အသွေးဆိုရာမှာအနှစ်သာရအရည်အသွေးသာမကအသွင်သဏ္ဌာန်ရဲ့အရည်အသွေးကလည်း ထိပ်တန်းအရေးကြီးပါတယ်။ ဒါကိုအသွင်သဏ္ဌာန်နဲ့ အနှစ်သာရလို့ခေါ်လည်း ရပါတယ်။ အသွင်သဏ္ဌာန်ရော အနှစ်သာရပါအရည်အသွေးရှိဖို့လိုပါတယ်။

အခု ကုန်ပစ္စည်းသစ်တွေသွားရင် မောက်သည်ဝယ်ပြီးတဲ့ပစ္စည်းကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ထုပ်ပိုးပြီးမှပေးပါတယ်။ ထုပ်ပိုးမှု(Packing)ကိုအထူးဂရုစိုက်ပါတယ်။ စက်ရုံကထုတ်လိုက်တည်းက သူတို့ပစ္စည်းကို လှလှပပထုပ်ပိုးပြီးမှ ဈေးကွက်ထဲပို့ပါတယ်။

ကျေနပ်မှု

အရည်အသွေး တည်ဆောက်ရာမှာ စားသုံးသူကျေနပ်မှုဟာ အရေးကြီးပါတယ်။ ကျေနပ်မှုဆိုရာမှာ စားသုံးသူကျေနပ်မှုရှိဖို့လိုသလို ပထမကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျေနပ်ဖို့လိုပါတယ်။ ဝန်ဆောင်မှုပေးသူဟာ သူ့ဟာသူမှမကျေနပ်ရင် ဝန်ဆောင်မှုကိုလက်ခံသူကရော ဘယ်ကျေနပ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ဒါပေမယ့်ဝန်ဆောင်မှုကို လက်ခံရသူသူရဲ့ ကျေနပ်မှုက အရေးကြီးဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ စားသုံးသူရဲ့ ကျေနပ်မှုအရေးကြီးတယ်ဆိုရာမှာ စားသုံးသူမကျေနပ်ရင် သူကကိုယ့်ပစ္စည်းကို မသုံးဆောင်တော့ဘူး။ သူမသုံးရင် ကိုယ့်လုပ်ငန်းပျက်ပါရော။

ဒီမော်တော်ကားလိုင်းက စပယ်ယာကအပေါက်ဆိုးတယ်။ အပြောအဆိုမယဉ်ကျေးဘူး။ ယာဉ်မောင်းကလည်းကားကိုဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးမောင်းတယ်ဆိုရင် ယခုကာလမှာတခြားမော်တော်ယာဉ်လိုင်းကို ပြောင်းစီးကြမို့ စားသုံးသူတွေမှာ ရွေးချယ်ခွင့်တွေရှိလာတယ်။ စားသုံးသူဟာ သူ့ကျေနပ်မှုဝယ်ယူသုံးစွဲမှာဖြစ်လို့ စားသုံးသူကျေနပ်မှုရအောင် လုပ်ဆောင်ဖို့ဟာလည်း အရေးကြီးတယ်။ စားသုံးသူကျေနပ်မှုဟာလည်း အရည်အသွေးတစ်ရပ်ဖြစ်တယ်လို့ တင်ပြရပါတယ်။ အရည်အသွေးကို တိုင်းတာရာမှာ ငှားသုံးသူရဲ့ကျေနပ်မှုပေတံနဲ့လည်း တိုင်းတာကြရမှာ ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြရပါတယ်ရှင်။

အခန်း - ၃ -

**အရည်အသွေးတိုးတက်လျှင်
အမြတ်အစွန်း တိုးပွားမည်**

အားလုံးကလေး...
အားလုံးကလေး...

အားလုံးကလေး
အားလုံးကလေး
အားလုံးကလေး
အားလုံးကလေး
အားလုံးကလေး

အားလုံးကလေး

အခန်း - ၃ -

အရည်အသွေးတိုးတက်လျှင်
အမြတ်အစွန်း တိုးပွားမည်

ကျွန်မတို့ အရည်အသွေးအကြောင်းကို ဆက်ပြောကြရအောင်ပါ။
အရည်အသွေးဆိုရင် ပစ္စည်းကိုအရင်ကြည့်ဖို့လိုပါမယ်။ ပစ္စည်းကို
ကြည့်လို့ ပစ္စည်းကအရမ်းကောင်းနေရင် လူတွေရဲ့စိတ်ထဲမှာက -

၁။ ဈေးတော့ကြီးမှာပဲ

၂။ ပြန်ရောင်းရင် အမြတ်နည်းမယ်လို့ ထင်တတ်ကြပါတယ်။

တကယ်တော့ လက်တွေ့မှာအဲသလိုချည်းတော့မဟုတ်ပါဘူး။

အရည်အသွေးကိုမြှင့်တင်နိုင်ရင် လမ်းကြောင်းနှစ်ကြောင်း ဖြစ်ပေါ်
လာတာကို တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလမ်းကြောင်းနှစ်ရပ်ကိုသတိထား
ကြရပါမယ်။ ဒါကဘာလဲဆိုတော့ -

ပထမလမ်းကြောင်းက အရည်အသွေးရှိတဲ့ပစ္စည်းကို ကိုယ်ကပြန်
ရောင်းတဲ့အခါ ပိုပြီးအောင်မြင်တာကိုတွေ့ရပါတယ်။

ဒုတိယအချက်ကတော့ ပစ္စည်းဟာအရည်အသွေးကောင်းတဲ့
အတွက်အသုံးပြုရတာ တာရှည်ခံတာရယ်၊ ပြုပြင်ရတဲ့ခရိတ် သက်သာ

တာရယ်တို့ကြောင့် အရည်အသွေးရှိတဲ့ပစ္စည်းတွေသုံးရင် ကုန်ကျစရိတ် သက်သာတာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။

အရည်အသွေးကောင်းတဲ့ပစ္စည်းကိုစားသုံးသူကပိုပြီးလက်ခံတတ်ပါတယ်။ စားသုံးသူဟာတတ်နိုင်ရင်သူကအရည်အသွေးရှိတာကို မက်မောတာပါ။ အရည်အသွေးကောင်းတဲ့ပစ္စည်းများ ကိုယ့်လက်ထဲမှာရှိတယ် ဆိုရင်ပြန်ရောင်းတဲ့အခါမှာလည်း ဈေးတင်ပြီးရောင်းလို့ရပါတယ်။ အရည်အသွေးကောင်းတဲ့ပစ္စည်းတွေဟာ အသိအမှတ်ပြုလည်းခံရပါတယ်။ ဘယ်တံဆိပ်လေးကတော့သိပ်ကောင်းတာပဲ။ ဆီဆိုရင်လည်းမွှေးနေတာ

ပဲ။ အကြော်ခံတယ်။ သန့်နေတာပဲစသည်ဖြင့် အသိအမှတ်ပြုပြောကြားတဲ့ နေရာမှာ အဝတ်အစားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလိုပဲ ပြောတတ်ကြပါတယ်။ ဒါဟာလည်း အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စပါ။

လူတွေက အရည်အသွေးကောင်းတဲ့ပစ္စည်းကိုအသိအမှတ် ပြုလိုက်တာနဲ့ အဲဒီအသိအမှတ်ပြုခံရတဲ့ တံဆိပ် 'Brand' ဟာထင်ပေါ်လာတယ်။ 'Branded' ဖြစ်လာတယ်။ ဒီတံဆိပ်ဟာ အသိအမှတ်ပြုခံလာရတယ်။

စားသုံးသူတွေဟာတံဆိပ်တွေအကြောင်းကိုအများကြီးပြောကြတယ်။ ဥပမာ-စားသောက်ဆိုင်ဆိုပါတော့ 'ရွှေဘဲ' ဟာ တံဆိပ်တစ်ခုပါပဲ...။

ရွှေဘဲက ဘဲကင်မှ ကောင်းတာ၊
ရွှေဘဲ ဘဲကင်က မွေးနေတာပဲ၊
ရွှေဘဲ ဘဲကင်က ကြွပ်တယ်၊ ရွှေလေးဆိုတာတွေဟာ ရွှေဘဲရဲ့
အရည်အသွေးတွေပါပဲ။

ရွှေဘဲဟာ သူ့ဘဲကင်ရဲ့ အရည်အသွေးကို ထိန်းထားရင်သူတံဆိပ်
ဟာလည်းလူသိများလာပြီးလူတိုင်းလက်ခံလာမယ်ဆိုရင်ရောင်းအားလည်း
တိုးလာမှာသေချာပါတယ်။ ရောင်းအားတိုးလာရင် အမြတ်အစွန်းဟာ
လည်းသေချာလာမှာပါ။ ဒါကြောင့်အမြတ်အစွန်းရဖို့ဆိုရင် အရည်
အသွေးကို ဂရုစိုက်ရပါမယ်။

နောက်တစ်ခါကျတော့အရည်အသွေးဟာကုန်ကျစရိတ်ကိုလျှော့ချ
နိုင်တယ်လို့ ကျွန်ုပ်ပြောရင်နားထဲမှာ အဆန်းဖြစ်သွားမှာ အမှန်ပါပဲ။
အမှတ်တမဲ့ဆိုရင် နားမလည်နိုင်အောင်တောင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ဒါကို ကျွန်ုပ်ရှင်းပြပါမယ်။

အရည်အသွေးတိုးတက်လာမယ်ဆိုရင် အရည်အသွေးရှိတဲ့ ပစ္စည်း
တွေဟာ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရတာလျော့သွားမယ်။ ဒါကဘာဆိုလို့လဲဆို
တော့ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းတွေအတွက် အာမခံကတ်ပြား 'Warranty Card'
ထုတ်ပေးထားတယ်။ သူက တစ်နှစ်အာမခံတယ်။ သူများတကာ လေ့ရဲ့

လျှပ်စစ်ပစ္စည်းတွေကလည်းတစ်နှစ်အာမခံတော့မိမိပစ္စည်းကိုလည်းအာမခံရတာပေါ့။ အာမခံပြီးတော့ ကိုယ့်ပစ္စည်းအရည်အသွေးမကောင်းလို့ တစ်နှစ်အတွင်းခဏခဏပြန်ပြင်ပေးနေရရင်၊ ပြန်လျှော်ပေးနေရရင်၊ နာမည်လည်းပျက်၊ ငွေလည်းထပ်ကုန်၊ လူလည်းပင်ပန်း ဖြစ်ရတတ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ပစ္စည်းက အရည်အသွေးရှိရင် တစ်နှစ်အတွင်း ပြန်ပြင်ပေးရတာ၊ အာမခံအတိုင်းလုပ်ပေးရတာမရှိရင် ပိုက်ဆံလည်း ထပ်မကုန်၊ ဝန်ဆောင်မှုလည်းထပ်မပေးရဘဲအမြတ်အစွန်းထဲကဖဲ့ပြီးမပေးရဘူးပေါ့။

ခုနစ်စားသောက်ဆိုင်မှာလည်းဒီလိုပါပဲ။ ဟင်းတစ်မယ်ကို အသားဝယ်ကတည်းကအရည်အသွေးရှိအောင်လုပ်ထားမယ်၊ ခုတ်ထစ်ကတည်းက၊ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်ကတည်းက အရည်အသွေးရှိရင် စားသုံးသူကနှစ်ခြိုက်တာပေါ့။ ဒါမှမဟုတ်ဟင်းကငန်မယ်၊ ပေါ့မယ်၊ အတုံးတုံးတာမလှဘူးဆိုပြီး စားသုံးသူကဟင်းကိုကြေး(ဂျိုး)များရင်ပြန်လည်းပြင်ပေးရဦးမယ်၊ နာမည်လည်းပျက်မယ်။ ငန်လိုက်တာလို့စားသုံးသူကလိုက်ပြောရင်ဖောက်သည်တောင်ထပ်ပျက်နိုင်သေးလို့အရည်အသွေးကိုကျွန်မတို့ဂရုစိုက်ကြရပါမယ်။

ဒါကြောင့် ပစ္စည်းကိုစုထုတ်ကတည်းကအရည်အသွေးရှိတဲ့ပစ္စည်းကိုထုတ်ရင် အလျော်အစားပေးရတာလည်း အင်မတန်နည်း သွားမယ်။ ကိုယ့်ဘက်က ကုန်ထုတ်လုပ်မှုဖြစ်စဉ်တစ်လျှောက်လုံး အရည်အသွေးကို သတိထားရင် ပစ္စည်းတိုင်းအရည်အသွေးမီထုတ်နိုင်လို့ ကုန်ကျစရိတ်လည်းလျော့ကျလာဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကုန်ထုတ်လုပ်မှု စရိတ်လျော့ချနိုင်ရင်ဥပြာမနေနဲ့၊ အမြတ်အစွန်းကတက်လာမှာပါပဲ။

ဒါကြောင့် အရည်အသွေး 'Quality' ရှိရင် ဈေးကြီးမယ်၊ ဈေးကြီးရင် ကိုယ့်အတွက်မကျန်ဘူးလို့ယူဆလို့မရပါဘူး။ အရည်အသွေး 'Quality' ကောင်းရင်ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေကလည်း အလွန်ကောင်းတာ တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်မတို့ဟာကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝန်ဆောင်မှုပေးရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် အရည်အသွေးကိုဂရုစိုက်ရမည့်အကြောင်း၊ အရည်အသွေးကိုမျက်ကွယ်ပြုလို့မရတဲ့အကြောင်းတင်ပြရပါတယ်။

အခန်း - ၄ -

လူတိုင်း နေရာတိုင်း အရည်အသွေးရှိမှ
လူတကာ နေရာတကာမှာ အရည်အသွေးရှိမှ

၂၀၀၃ ခုနှစ်
အောက်တိုဘာလ
၂၀၀၃ ခုနှစ်
အောက်တိုဘာလ

အခန်း - ၄ -

လူတိုင်းနေရာတိုင်း အရည်အသွေးရှိမှ
လူတကာနေရာတကာမှာ အရည်အသွေးရှိမှ

ကျွန်မအနေနဲ့ရန်ကုန်ခရီးသွားလျာနယ်မှာပထမဆုံး“အရည်အသွေး ဆိုတာဘာလဲ” ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးကို တင်ပြခဲ့ပြီး ဒုတိယအနေနဲ့ “အရည် အသွေးကို ဘယ်လိုတိုင်းတာမလဲ” ဆိုတဲ့ဆောင်းပါးကိုတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဆက်ပြီးတော့လုပ်နိုင်ခဲရဲ့ အရည်အသွေးအနေအထားကို ရှင်းပြ လိုပါတယ်။

ဟိုအရင်က လုပ်ပုံပစ္စည်းတွေဟာ အခုတစ်ခုတည်းက မြန်မာပြည် ထဲကိုဝင်နေတဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့အတူတူပါပဲ။ ဈေးပေါတယ်။ အရည် အသွေးမကောင်းဘူး။ ဒါကြောင့် အနောက်နိုင်ငံတွေကပြောင်ကြတယ်။ ဘယ်လို ပြောင်ကြလဲဆိုတော့ 'Made in Japan' ပစ္စည်းဆိုရင် ကလေး ကစားစရာလို ပစ္စည်းကိုတောင် ကုန်တိုက်ကနေဝယ်လာလို့ မိမိရောက်

တဲ့အခါ ကလေးကစားလို့ရရင် ဒါဟာတော်တော်ကောင်းတဲ့ပစ္စည်းပဲလို့ ပြောင်ကြတယ်။ ပစ္စည်းကဝယ်လာရင်းကို ပျက်တတ်တယ်။ ဒါဟာ တကယ့်အဖြစ်အပျက်ပဲ။

ဒါပေမယ့် ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးတော့ သူတို့အဲဒီလိုအဝေဖန်ခံရတာကို မကျေနပ်တဲ့စိတ်၊ မခံချင်တဲ့စိတ်တွေကြောင့် အမျိုးသားရေး လှုပ်ရှားမှု အသွင်နဲ့ သူတို့ရဲ့ထုတ်ကုန်အရည်အသွေးကို သူတို့မြှင့်တင်ကြိုးစား လိုက်ကြတာ အခုခေတ်ကျတော့ 'Made in Japan' ဆို အရည်အသွေး မကောင်းပါဘူးလို့ပြောနိုင်တဲ့သူမရှိတော့ဘူး။ 'Made in Japan' ကိုယ် တိုင်ကအရည်အသွေးဖြစ်လာတယ်။ ဂျပန်ပြည်ကထုတ်လုပ်တဲ့ မော်တော် ကား၊ ကင်မရာ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း၊ လက်ကိုင်ဖုန်းအစရှိတဲ့ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်သူကမှ၊ ဘယ်နိုင်ငံကမှ အရည်အသွေးမရှိဘူးလို့ ပြောမယ့်လူမရှိ တော့ဘူး။ ဂျပန်ပစ္စည်းဟာ အရည်အသွေးနဲ့ပတ်သက်လာရင် ထိပ်တန်း ဖြစ်လာတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ အင်မတန် အတုယူစရာကောင်းပါတယ်။ ဂျပန်တစ်နိုင်ငံလုံးက ဂျပန်ပြည်သူတွေဟာအမျိုးသားစိတ်ဓာတ်နဲ့ သူတို့ ကိုလှောင်ပြောင်ခဲ့တာကိုချေဖျက်ပြီးထိပ်တန်းကိုတက်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

ဂျပန်ကိစ္စကိုပြောရာမှာ ဂျပန်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ အရည်အသွေးကို အားလုံး တစ်နိုင်ငံလုံး ဂျပန်လူမျိုးတစ်ရပ်လုံးပါဝင်ပြီး သူတို့ကိုအများက သရော်တာကို ရပ်သွားအောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။

ဒီနေရာမှာ အရည်အသွေးတည်ဆောက်ခြင်း Quality Control ဆိုတဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို သတိမှတ်တဲ့အခါမှာ ကောင်းအောင်၊ အရည် အသွေးရှိအောင်ဆောင်ရွက်ရာမှာလူတိုင်းပါဝင်မှကောင်းလာမှာ၊ အစိတ် အပိုင်းအားလုံးပါဝင်မှ ကောင်းခြင်းလက္ခဏာရမှာဆိုတာကို သတိပြုဖို့ လိုပါတယ်။ လူတိုင်းဆိုရာမှာလည်း လူတကာ၊ နေရာတကာ၊ ဘယ်ဌာန၊ ဘယ်အစိတ်အပိုင်း၊ ဘယ်ကဏ္ဍမဆိုပါဝင်မှ တကယ့်အရည်အသွေး ဆိုတာဖြစ်နိုင်မှာဆိုတာကို သတိထားဖို့လိုပါတယ်။

ဥပမာပြောရရင် မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေး ကော်မတီ(မထသ)ရဲ့ အရည်အသွေးကိုမြှင့်တင်မယ်ဆိုပါစို့၊ ယာဉ်မောင်း အချို့၊ စပယ်ယာအချို့ကောင်းရုံနဲ့မထသကို ကောင်းတယ်လို့ မဆိုနိုင်

ပါဘူး။ ပိုင်ရှင်ရော၊ သာဠိမောင်းရော၊ စပယ်ယာရော၊ မထသ ဝန်ထမ်း ဟူသမျှဥက္ကဋ္ဌကအစအောက်ခြေအဆင့်ဝန်ထမ်းအားလုံးအကုန်ကောင်းမှ မထသကို အရည်အသွေးရှိတယ်လို့ပြောလို့ရပါမယ်။

အရည်အသွေးဆိုတာဟာ လူအားလုံး All people၊ နေရာတကာ All area ကောင်းဖို့လိုပါတယ်။

အရည်အသွေးအဓိပ္ပာယ်ကိုဖော်တဲ့အခါမှာ နေရာတကာမှာ လူတကာက အရည်အသွေးရှိပါမှဒါကို အရည်အသွေးရှိတာလို့ခေါ်တာပါ။ လူတစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ၊ လူတစ်ဝက်လောက်ဖြစ်စေ၊ ကားလိုင်း တစ်ဝက်လောက်ကဖြစ်စေ အရည်အသွေးရှိရုံနဲ့ အရည်အသွေးရှိပြီလို့ မဆိုနိုင်ပါဘူး။

နေရာတိုင်း၊ လူတိုင်းပါဝင်မှ အရည်အသွေးဖြစ်မှာပါ။

ဥပမာ ကျွန်မတို့ရဲ့အရည်အသွေးထိန်းချုပ်မှုလုပ်ငန်းကို ကြည့်မယ် ဆိုရင်အရည်အသွေးထိန်းချုပ်မှုဌာနဆိုတာရှိတယ်။ 'Quality Control Department' ဆိုတာရှိတယ်။ အဲဒီဌာနက လူတွေကဘာလုပ်လဲဆိုတော့ စက်ရုံကထွက်လာတဲ့ပစ္စည်းတွေကို နမူနာကောက်ယူတယ်။ နမူနာယူပြီး စံချိန်စံညွှန်းမီလား၊ မမီလားဆိုတာကိုစစ်ဆေးတယ်။ အဲဒီအရည်အသွေး ထိန်းချုပ်မှုဌာနက အရည်အသွေးရှိတဲ့ပစ္စည်းတွေကို ထုတ်လုပ်ခွင့် Pass

ပြပြီး အရည်အသွေးမမီတဲ့ပစ္စည်းတွေကို ဘေးဖယ်ထားလိုက်တယ်။
 အဲဒီနောက်မှာတော့ သူတို့စစ်ဆေးတဲ့ပစ္စည်းထဲက အရည်အသွေး
 ကောင်းတဲ့ပစ္စည်း ဘယ်နှစ်ခုရတယ်ဆိုတာကို ရာခိုင်နှုန်း နဲ့တွက်တယ်။
 ဒါဟာအရည်အသွေးကို ထိန်းချုပ်တာမဟုတ်ဘဲ အရည်အသွေးစစ်ဆေး
 တာပဲဖြစ်တယ်။ ဒီဌာနဟာ မိမိတို့စက်ရုံက သတ်မှတ်ထားတဲ့စံနဲ့ညီမညီ
 စစ်ဆေးတာပဲဖြစ်တယ်။ အရည်အသွေးရှိအောင် တည်ဆောက်ထိန်း
 ချုပ်တာမဟုတ်ဘူး။

ကျွန်ုပ်တို့ အခုတင်ပြတာက အရည်အသွေးတည်ဆောက်တာကို
 တင်ပြတာပါ။

ဂျပန်နိုင်ငံကစပြီး အရည်အသွေးဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို သတ်မှတ်
 ရာမှာ-

All People - လူအားလုံး

All Area - နေရာတကာမှာ

လို့ ပြောတာပါ။ အရည်အသွေးစစ်ဆေးနေရာဌာနတစ်ခုထဲမှာလို့
 မပြောခဲ့ပါဘူး။

အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရာမှာ ထိပ်ဆုံးက ဥက္ကဋ္ဌ၊ မန်နေဂျာ အပါအဝင်ကြီးကြပ်ရေးမှူးတွေ၊ လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်သူတွေ အားလုံးပါဝင်မှ အရည်အသွေးမြင့်တက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာက အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရာမှာ 'Top Management' မှ အစ 'Supervisor, Manager, Worker' လူတိုင်းပါဝင်ရပါမယ်။

ဒါလောက်နဲ့ မလုံလောက်သေးပါဘူး။ All Area နေရာတိုင်း၊ နေရာ တကာမှာဆိုတဲ့အတွက် ဈေးကွက်သုတေသနဌာနတွေ၊ ဒီဇိုင်းဌာန၊ ပစ္စည်းထုတ်လုပ်တဲ့ဌာန စသည်ဖြင့် -

- Market Research
- Design
- Production
- Manufacturing

စတဲ့ ဧရိယာတွေမှာလည်း အရည်အသွေးတည်ဆောက်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အရည်အသွေးဟာ တစ်နေရာတည်းကောင်းရုံနဲ့အရည် အသွေးလို့မခေါ်နိုင်ပါဘူး။ အရည်အသွေးကို တစ်ဦးကောင်းတစ် ယောက်ကောင်းနဲ့ တည်ဆောက်လို့မရပါဘူး။ အားလုံးပါဝင်ပြီးမှ တည် ဆောက်နိုင်ပါမယ်။

မထသ အဖွဲ့အစည်းအနေနဲ့ အရည်အသွေးကို တည်ဆောက်မယ် ဆိုရင် မထသက ရုံးဝန်ထမ်းတွေ အရည်အသွေးရှိနေရုံသာမက ပိုင်ရှင် လည်း အရည်အသွေးရှိမှ၊ မော်တော်ကားတွေလဲ အရည်အသွေးရှိမှ၊ ယာဉ်မောင်းနဲ့ စပယ်ယာလည်း အရည်အသွေးရှိမှ၊ ဂိတ်ရင်းကဂိတ်ဖျား အထိ မှတ်တိုင်တိုင်းမှာလည်း အရည်အသွေးရှိမှ၊ အစ အလယ် အဆုံး အရည်အသွေးရှိမှ၊ လမ်းမှာရှိတဲ့ အမှတ်အသားတွေ၊ လမ်းတွေသာမက ခရီးသည်တွေလည်းအရည်အသွေးရှိမှ၊ လူတကာ၊ နေရာတကာ၊ လူတိုင်း၊ နေရာတိုင်း အရည် အသွေးတည်ဆောက်နိုင်မှ အရည်အသွေးဖြစ်ပေါ် လာမယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စကိုဆွေးနွေးတင်ပြရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ။

အခန်း - ၅ -

အရည်အသွေးဆိုင်ရာ ဂုဏ်ကြီးများ

အခန်း - ၅ -

အရည်အသွေးဆိုင်ရာ ဂုဏ်ကြီးများ

အရည်အသွေးနဲ့ပတ်သက်ပြီးအခြေခံအချက်တွေကို ကျွန်မတင်ပြပြီးတဲ့အခါမှာ အရည်အသွေးဆိုင်ရာ ဂုဏ်ကြီးတွေ၊ ပါရဂူကြီးတွေ အကြောင်းဆက်ပြီးတင်ပြလိုပါတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာအရည်အသွေးဆိုင်ရာပါရဂူတွေအများ အပြားရှိပါတယ်။ အားလုံးက ကိုယ့်အမြင်နဲ့ ကိုယ်ကိုယ်သန်ရာသန်ရာရွှထောင့်တွေကနေအရည်အသွေးကိုတင်ပြခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မ မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ (ရန်ကုန်တိုင်း)မထသနဲ့မိတ်ဆက်ပေးဖို့ အရည်အသွေးဆိုင်ရာပါရဂူ ၄ ဦးကို ရွေးချယ်ထားပါတယ်။

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်များကတော့၊

၁။ ဒေါက်တာဒင်းမ်မီး (Dr.Denming)

၂။ မစ္စတာ ဂျေအမ်ဂျူရင်း (J.M Juran)

၃။ မစ္စတာ အေမန်းဖေကင်ဘွန် (Armand Feigenbaum)

၄။ မစ္စတာဖိလစ်ဘီကော့စဘေး (Philip B.Crosby)

တို့ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဒေါက်တာဒင်းမ်မီး

ဒေါက်တာဒင်းမ်မီးဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအကြောင်းကို စပြောပါမယ်။ သူက ဂျပန်စက်ရုံတွေ အရည်အသွေးရှိအောင် လုပ်ပေးခဲ့တဲ့သူပါ။ သူက ဘာလုပ်ပေးလဲဆိုတော့ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်ရာမှာ ဆင်တူစံချိန်စံညွှန်းတူ ထွက်ရှိအောင် စတင်ပြုလုပ်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့နိုင်ငံကထွက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဆိုရင် တစ်ခုနဲ့တစ်ခုမတူကြဘူး။ ဒင်းမ်မီးက တူရမယ်လို့ပြောပါတယ်။ တူတာဟာ အရည်အသွေးလို့သတ်မှတ်ပါတယ်။

တိုယိုတာကားဆိုရင် Model မော်ဒယ်ဘယ်လောက်၊ ပစ္စည်းတစ်ခုလုံးလို့ အဲဒီမော်ဒယ်နံပါတ်အတိုင်းမှာလိုက်ပြီး ကိုယ့်ကားမှာ တပ်လို့ရပါတယ်။ အလွယ်တကူအစားထိုးလို့ရပါတယ်။ ကျွန်မတို့ထုတ်လုပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ Uniformity မရှိဘူး။ အားနည်းတယ်။ နောက်မစ္စတာဒင်းမ်မီးကဘာပြောသေးလဲဆိုတော့ 'အရည်အသွေးကိုထူထောင်ရာမှာစားသုံးသူဟာအဓိကပဲ'တဲ့စားသုံးသူဟာဘုရင် Customer is the King ပဲ။ စားသုံးသူရှိမှကိုယ့်စီးပွားရေးဟာအလုပ်ဖြစ်မယ်။ စားသုံးသူက မဝယ်ရင် ကိုယ့်ပစ္စည်းကို ဘယ်မှာသွားရောင်းမလဲ။ မထသက ရန်ကုန်မြို့တွင်းမှာခရီးသည်တွေကိုပို့ဆောင်ရေး လုပ်နေတယ်။ ရန်ကုန်လူထုက မထသကားဆိုရင် ကြောက်ပါပြီ။ မစီးတော့ပါဘူး။ ဆလံပါပဲဆိုရင် မထသလည်းရှိတော့မှာမဟုတ်ဘူး။

မထသရှိနေတာဟာ ရန်ကုန်လူထုက မထသ ကားကိုစီးနေလို့၊ ရန်ကုန်လူထုဟာ မထသရဲ့စားသုံးသူပဲ။ စားသုံးသူဟာအဓိကလို့ မစ္စတာဒင်းမ်မီးကဆိုပါတယ်။ မစ္စတာဒင်းမ်မီးဆက်ပြောတာတစ်ခုကတော့ကိုယ့်အလုပ်ပေါ်မှာကိုယ်ကဂုဏ်ယူရမယ်။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုကိုယ်မကျေနပ် နေ

အရည်အသွေးဆိုင်ရာဂုဏ်ကြီးများ

၃၃

ရမယ်။ ကိုယ့်အလုပ်ကို ကိုယ်မှမကျေနပ်ရင် စားသုံးသူကလည်း ဘယ်
ကျေနပ်ပါ့မလဲ။ ဒါတွေဟာ အရည်အသွေးဆိုင်ရာဂုဏ်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်တဲ့
ဂျပန်တို့ရဲ့ဆရာမစ္စတာဒင်းမီးရဲ့ အယူအဆတွေပါ။

မစ္စတာ ဂျေ အမ်ဂျူရင်း

နောက်ဂုဏ်ကြီးတစ်ဦးကတော့ မစ္စတာဂျေအမ်ဂျူရင်း ပါ။

သူကဘာပြောလဲဆိုတော့ ကိုယ်ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ
အသုံးပြုဖို့အတွက်အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်ရမယ် Fitness for use လို့ဆိုပါ

တယ်။ ကိုယ်ထုတ်လုပ်တဲ့ပစ္စည်းဟာ စားသုံးသူအတွက် အံဝင်ခွင်ကျ
ဖြစ်ရင် စားသုံးသူကကြိုက်မှာပဲ။ စားသုံးသူကြိုက်ရင် အရည်အသွေးပဲ။
ဒါကြောင့် ပစ္စည်းများထုတ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ အသုံးဝင်မှု၊ အသုံးတည့်မှု
ဟာ အရည်အသွေး Quality လို့ဆိုပါတယ်။

ပစ္စည်းများထုတ်လုပ်ရာမှာ အလုပ်ကိုပြီးစီးအောင်လည်း လုပ်ရ
မယ်။ အသုံးတည့်အသုံးဝင်အောင်လည်း လုပ်ရမယ်လို့ ဂျူရင်းက
ဆိုပါတယ်။

မထသလိုင်းကားတစ်စီး ဂိတ်ရင်းကနေ ထွက်လာပါတယ်။ တစ်နာရီအတွင်း ဂိတ်ဖျားကို ရောက်သွားတယ်။ အလုပ်ကတော့ ပြီးတာပဲ။ ဒါပေမယ့် လမ်းမှာခရီးသည်တွေကိုလည်းမတင်ခဲ့ဘူး။ ကိုယ့်ကားပေါ်တက်မယ့် ခရီးသည်တွေကိုလည်း ချန်ထားခဲ့တယ်။ ကားကိုတအားလည်း မောင်းနှင်ခဲ့တယ်။ လမ်းမှာတခြားကားတစ်စီးနဲ့လည်း တိုက်မိခဲ့တယ် ဆိုရင် ဒါဟာ အရည်အသွေးမဟုတ်ဘူး။ အလုပ်တော့ပြီးတယ်။ အရည်အသွေးမရှိဘူး။ ဆရာဝန်များပြုလုပ်တဲ့ ခွဲစိတ်ကုသမှုတစ်ခုမှာ လူနာ ဗိုက်ကိုဆရာဝန်များလဲခဲ့တယ်။ တစ်နာရီအတွင်း ခွဲစိတ်တာပြီးသွားတယ်။ ဆရာဝန်ကြီးများခွဲစိတ်နေတာကို လူနာရှင်များကလည်း ခွဲစိတ်ခန်းအပြင်ဘက်ကနေ စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။ ခွဲစိတ်တဲ့ကိစ္စပြီးလို့ခွဲစိတ်ခန်းထဲက ဆရာဝန်များထွက်လာကြတော့ လူနာရှင်တွေကမေးတယ်။

“ဆရာ၊ ခွဲစိတ်ကုသတာ ဘယ်လိုနေပါသလဲ” ဆိုတော့ ဆရာဝန်က ပြန်ဖြေပါတယ်။

“ခွဲစိတ်ကုသမှုကတော့ ပြီးသွားပါပြီ၊ အောင်မြင်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့ လူနာကရော ဘယ်နှယ်နေပါသလဲ” “လူနာကတော့

အရည်အသွေးဆိုင်ရာဂုဏ်ကြီးများ

၃၅

ကွယ်လွန်သွားပါပြီ" . . . တဲ့။

ခွဲစိတ်မှုအောင်မြင်တယ်။ အလုပ်ပြီးတယ်။ ဒါပေမယ့် လူနာကွယ်လွန်သွားတာဟာ အရည်အသွေးမဟုတ်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် အလုပ်ကိုပြီးအောင်လုပ်ရုံနဲ့မရဘူး။ တကယ်ထိရောက်ပြီး စွမ်းရည်ပြည့်ဝမှုရှိအောင်လုပ်ရမယ်။ အိမ်မှာ အမှိုက်လှည်းတယ်။ အမှိုက်လှည်းတာ ပြီးသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြမ်းပြင်မှာ ဖုန်တွေကျန်နေမယ်။ မစင်ဘူးဆိုရင် ဒါဟာအရည်အသွေးမပြည့်ဝတာပဲ။

မစ္စတာဂျူရင်းပြောတာက ပြီးအောင်လည်းလုပ်ရမယ်။ ကောင်းအောင်၊ ထိရောက်အောင်လည်းလုပ်ရမယ်။ ဒါနဲ့ပဲလည်း ရပ်မနေရဘူး။ ဆက်ပြီးတိုးတက်မှုရှိအောင်၊ ပိုပြီး 'Improve' ဖြစ်အောင်ကြိုးစားနေရမယ်။ ပိုပြီးပိုပြီးကောင်းအောင်လုပ်နေရမယ်။ ကျွန်မတို့လူမျိုးက ပိုကောင်းအောင်လုပ်တဲ့ အကျင့်နည်းတယ်။ ပညာရေးလောကမှာ ကြည့်ရင်မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရတယ်။ ဒါဆိုရင် စာတတ်သွားပြီဆိုပြီး စာဆက်မသင်တော့ဘူး။ ပါရဂူဘွဲ့ရရင်ပြီးပြီလို့ ထင်တယ်။ ပါရဂူဘွဲ့ရပြီးလည်းဆက်သင်စရာရှိတာတွေကို ဆက်လေ့လာဆည်းပူးနေမှ အရည်အသွေးဟာ ခိုင်မြဲနေမယ်။ အဲသလို အမြဲတိုးတက်နေအောင် ကြိုးစားတာကို 'Continuous Improvement' လို့ခေါ်ပါတယ်။ အစဉ်တစိုက် ဆက်တိုက်တိုးတက်နေအောင် ပြုလုပ်တာကို ဘက်စုံ၊ ထောင့်စုံ၊ အရည်အသွေးတိုးတက်မှု၊ အလုံးစုံအရည်အသွေးတိုးတက်မှု Total Quality Management TQM လို့ ခေါ်ပါတယ်လို့ မစ္စတာဂျူရင်းက ဆိုပါတယ်။

အေမန်း ဖောက်ဘွန်

မစ္စတာ အေမန်း ကလည်း အရည်အသွေးဆိုင်ရာ ပါရဂူတစ်ယောက်ပါပဲ။ သူကတော့ ဘာပြောလဲဆိုတော့ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါမှာ ပူးပေါင်းပြီး အင်တိုက် အားတိုက်လုပ်ရမယ်။ အဲသလို အင်တိုက်အားတိုက်လုပ်လို့ အဆင့်မြင့်လာပြီဆိုရင် ဒါကိုထိန်းသိမ်းထားရမယ်။ ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ပြီဆိုရင် ရပ်မနေဘဲ ဆက်ပြီးတိုးတက်အောင်လုပ်ရမယ်။ အရည်အသွေး ဖြစ်စဉ်ကြီး ဖြစ်ပေါ်နေအောင်လုပ်ရမယ်လို့ဆိုပါတယ်။

မစ္စတာ ဖိလစ်ဘီကော့စဘေး

နောက်ဂုဏ်ကြီးတစ်ဦးကတော့ တော့စဘေးဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါ။ သူကတော့ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုဖြစ်စဉ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ အမှားနည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင်အမှား 'သုည' ဖြစ်အောင်လုပ်ရမယ်။ 'Zero Defects' ဖြစ်အောင်လုပ်ရမယ်လို့ ဆိုတာပါပဲ။ ကုန်ထုတ်လုပ်နေစဉ်ကာလမှာ အပျက်အစီး မရှိအောင် ကြိုတင်ကာကွယ်မယ်ဆိုရင်၊ အပျက်အစီးဆိုတာ မပေါ်ပေါက်တော့ဘူးဆိုရင် အရည်အသွေးရှိလာမှာလို့ဆိုပါတယ်။

အရည်အသွေးဆိုင်ရာပါရှုထောင့်၊ ဂုဏ်ကြီးတွေကတော့ အများကြီး ပါပဲ။ သူတို့အားလုံးကတော့ အလုံးစုံအရည်အသွေး ထိန်းသိမ်းရမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် အရည်အသွေးဆိုတာကိုပြောရရင် ကုန်ထုတ်လုပ် ရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝန်ဆောင်မှုပေးရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်အဆင့်တိုင်းအဆင့်တိုင်း၊ လူတိုင်းလူတိုင်းကအထက်စီမံခန့်ခွဲသူကနေဂိတ်စောင့်တဲ့လူအထိအလုံးစုံ၊ ဘက်စုံ၊ ထောင့်စုံပါဝင်လုပ်ဆောင်မှ အရည်အသွေးကို တည်ဆောက်နိုင် မှာဖြစ်ပါတယ်ရှင်။

အခန်း - ၆ -

အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုနှင့်စိတ်ဓာတ်

31310

အခန်း - ၆ -

အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုနှင့် စိတ်ဓာတ်

ကျွန်မတို့ အရည်အသွေးလုပ်ငန်းတစ်ရပ်ကို ထူထောင်တော့မယ်၊ ထုတ်လုပ်တော့မယ်ဆိုရင်ထုတ်လုပ်သူချည်းအရည်အသွေးကိစ္စကိုစဉ်းစားလို့မဖြစ်ဘူး။ ထုတ်လုပ်မှုကိစ္စကို လုပ်ဆောင်မယ့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံးသာမက ထုတ်လုပ်မှုနဲ့ဆက်စပ်နေသူတွေကိုပါ အရည်အသွေး တည်ဆောက်မှုဘောင်ထဲမှာ ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီးလုပ်ဆောင်ရပါမယ်။

ဘာဆိုလိုတာလဲဆိုတော့ ကျွန်မတို့အဖွဲ့အစည်းက အရည်အသွေးကိစ္စကို ထူထောင်မယ်ဆိုရင် -

၁။ အရည်အသွေးကို ထူထောင်မယ့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံး

(ဥက္ကဋ္ဌကနေ ညစောင့်အထိ)

၂။ အဖွဲ့အစည်းကို ကုန်ကြမ်းတင်သွင်းတဲ့သူ

၃။ ကုန်ချောဝယ်ယူ စားသုံးမယ့်သူ

အဲဒီသူတွေကိုပါအရည်အသွေးဘောင်ထဲကိုထည့်ပြီးအရည်အသွေးတည်ဆောက်ရပါမယ်။

ကျွန်မတို့က အရည်အသွေးပစ္စည်းကိုထုတ်လုပ်မှာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့ကို ကုန်ကြမ်းပေးသွင်းတဲ့ ကျွန်မတို့ဖောက်သည်တွေဆီကရတဲ့ ကုန်ကြမ်းတွေကညနေရင် ကျွန်မတို့အရည်အသွေးရှိတဲ့ ကုန်ချောကို ဘယ်လို ထုတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ကျွန်မတို့ ထုတ်လုပ်တဲ့ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူသုံးစွဲမှာက စားသုံးသူ၊ စားသုံးသူကသူကြိုက်မှဝယ်မှာလေ။ သူမကြိုက်ရင် မဝယ်ဘူး။ ဒါကြောင့်စားသုံးသူအကြိုက်ကိုလည်းထည့်စဉ်းစားရပါမယ်။ စားသုံးသူတွေကိုလည်း သုတေသနလုပ်ကြရမယ်။ ထုတ်လုပ်သူ တစ်ဦးတည်းအမြင်နဲ့ လုပ်လို့မရပါဘူး။

အခု ကျွန်မတို့မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ ထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ (မထသ)က ရန်ကုန်ခရီးသွားကဏ္ဍတို့အရည်အသွေးမြှင့်တင်ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စကို မထသ တစ်ဖွဲ့တည်းနဲ့ လုပ်လို့မရဘူး။ ဒီကိစ္စမှာ မထသဥက္ကဋ္ဌကြီးမှအစဌာနခွဲ၊ ဌာနစိတ်၊ ဌာနစုအသီးသီးမှာ ရှိတဲ့ဝန်ထမ်းတွေ၊ ယာဉ်ပိုင်ရှင်တွေ၊ ယာဉ်မောင်းတွေ၊ စပယ်ယာတွေ၊ သူတို့ရဲ့မိသားစုတွေ၊ခရီးသွားပြည်သူတွေ၊လမ်းပေါ်ကလူတွေ၊ လမ်းဘေးဈေးသည်တွေ၊ လမ်းပေါ်မှာပြေးနေတဲ့ အနွေးယာဉ်တွေ၊ ဆိုက်ကာ၊ မြင်းလှည့်၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်၊ လမ်းပြုပြင်တဲ့သူ၊ ယာဉ်စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းတဲ့ရဲစသည်ဖြင့် အားလုံးပါဝင်မှအောင်မြင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရန်ကုန်ခရီးသည်တင် ဘတ်စ်ပြေးဆွဲမှုလုပ်ငန်းကို(မထသ)တစ်ဖွဲ့တည်းကလုပ်နေတာမဟုတ်ပါဘူး။ အခြားယာဉ်လိုင်းတွေကလည်း ခရီးသွားလုပ်ငန်းကို ပါဝင်လုပ်ဆောင်နေကြတာဆိုတာဖြစ်လို့ အဲဒီအခြားအဖွဲ့အစည်းတွေလည်း ပါဝင်ဖို့လိုပါတယ်။

ဒါကြောင့် အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရာမှာ အားလုံးပါရမယ်။ ဒါကိုအရင်ကလည်း ကျွန်မပြောခဲ့ပြီးပါပြီ။

နောက်ဒုတိယထပ်ပြောချင်တဲ့ကိစ္စ၊ အရည်အသွေး တည်ဆောက်ပြီဆိုတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက်-

- အဆက်မပြတ် လှုံ့ဆော်မှု
- အဆက်မပြတ် တွန်းအားပေးမှု
- အဆက်မပြတ် လုပ်ဆောင်မှု

တွေ့ဆောင်ရွက်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါဟာ အရေးကြီးပါတယ်။ အဆက်မပြတ် မလုပ်ဆောင်ရင်မလုပ်ဆောင်တဲ့နေ့မှာအရည်အသွေးလည်းမရှိတော့တဲ့ တဝကိုရောက်မှာပါပဲ။

အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရာမှမထသဥက္ကဋ္ဌကြီးပြောတုန်းတော့ လိုက်လုပ်ကြပြီး ဥက္ကဋ္ဌကွယ်ရာကျတော့ သွေးအေးသွားတာမျိုး၊ ပြောတုန်းပဲလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်ပြီး နည်းနည်းကြာတော့သွေးအေးသွားတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ အရည်အသွေးတည်ဆောက်ပြီဆိုတာနဲ့

- စဉ်ဆက်မပြတ် လှုံ့ဆော်မှု
- စဉ်ဆက်မပြတ် လုပ်ဆောင်မှု
- စဉ်ဆက်မပြတ် တွန်းအားပေးမှုဆိုတဲ့

'Continuous Improvement' လုပ်ဆောင်ဖို့လိုပါတယ်။ ဒါဟာလည်း

အင်မတန်မှ အရေးကြီးပါတယ်။ အရည်အသွေး တည်ဆောက်မှုလုပ်ငန်း ဆိုတာ-

- တစ်ဝက်တစ်ဖျက် လုပ်လို့မရပါဘူး။
- တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပဲလည်း လုပ်လို့မရပါဘူး။
- တစ်ခါတစ်ရံလောက် လုပ်လို့လည်းမရပါဘူး။

အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုလုပ်ငန်းဟာ ငါးရစ်တက်သလို လုပ်ရတဲ့ လုပ်ငန်းမဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်ရှိတဲ့အချိန် ထလုပ်တာမျိုးလည်းလုပ်လို့မရပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ပြောခဲ့ရာမှာ အရည်အသွေး တည်ဆောက်တယ်ဆိုရင် နေရာတကာမှာ လူတကာပါဝင်ပြီး တည်ဆောက်ရမယ်လို့ ပြောတာပါ။

ဟုတ်ပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့အရည်အသွေးကိစ္စကို အားလုံးလည်း ပါဝင်လုပ်ဆောင်မယ်။ အဆက်မပြတ်လည်း လုပ်ဆောင်ကြမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီဆိုပါစို့။ ဒါဆိုရင်...

- ဘာကနေ စလုပ်ကြမလဲ။
- ဘာလုပ်ကြမလဲ။

'What to do'

- ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။

'How to do'

ဆိုတာ လိုလာပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စထက် အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခုကရှိနေပြန်သွေးတယ်။ ဒါကဘာလဲဆိုတော့ ပါဝင်လုပ်ဆောင်တဲ့သူတွေအားလုံးက ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်။ အရည်အသွေးကို တည်ဆောက်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ် Attitude ခံယူချက်စိတ်ထားရှိဖို့လည်းလိုတယ်။ ခံယူ ချက်က အရေးကြီးပါတယ်။ ပါဝင်လုပ်ဆောင်တဲ့သူတွေရဲ့ခံယူချက်မမြင့်မားဘဲနဲ့လည်း အရည်အသွေးတည်ဆောက်လို့မရပါဘူး။ ခံယူချက်ရှိဖို့၊ ခံယူချက်မြင့်မားဖို့ကိစ္စဟာထိပ်တန်းကအရေးကြီးတဲ့ကိစ္စဖြစ်ပါတယ်။

မထသရဲ့ အရည်အသွေးကို တည်ဆောက်မယ်ဆိုရင် မထသအဖွဲ့အစည်းမှာပါဝင်တဲ့သူတွေက အရည်အသွေးမြင့်မားဖို့လိုအပ်တယ်ဆိုတဲ့

ခံယူချက်ရှိဖို့လိုပါတယ်။ ခံယူချက်မရှိရင် စဉ်ဆက်မပြတ်အရည်အသွေးကို တည်ဆောက်လို့မရပါဘူး။ ရေတက်ငါးစင်ခိုင်းလို့ လုပ်လို့မရပါဘူး။

ရန်ကုန်ခရီးသွားလုပ်ငန်းရဲ့ အရည်အသွေးတို့ တည်ဆောက်ရာမှာ မထသ ဝန်ထမ်းများက ငါတို့လည်းတက်ကြွစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမယ့် ကိစ္စဖြစ်တယ်လို့ သူတို့ကိုယ်တိုင်ရဲ့ရင်ထဲမှာ ခံယူချက်ရှိရပါမယ်။

ခုနု ယာဉ်ပိုင်ရှင်၊ ယာဉ်မောင်းနဲ့ စပယ်ယာတွေကလည်း ဒီကိစ္စကို ငါတို့ကိုယ်တိုင် ပါဝင်တည်ဆောက်မယ်ဆိုတဲ့ ခံယူချက်ရှိရပါမယ်။

မထသအဖွဲ့အစည်းရဲ့ ထိပ်ပိုင်းလောက်မှာပဲ ခံယူချက်ရှိလို့မရပါဘူး။ ခံယူချက်ဆိုတာက အရင်ကမရှိခဲ့ပေမယ့် အခုမှခံယူချက်ရှိဖို့လိုအပ်တယ်ဆိုတာယုံကြည်လာရင် ခံယူချက်ကိုတည်ဆောက်လို့ရပါတယ်။

ကျွန်မအတွေ့အကြုံတစ်ခုပြောရရင် ၂၀၀၂ ခုနှစ်က ဂျပန်တွေက ကျွန်မတို့ နိုင်ငံက စက်ရုံနှစ်ခုမှာလာပြီး အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှု ပြုပါတယ်။ ဂျပန်ပညာရှင်တွေက အဲဒီစက်ရုံတွေမှာ နှစ်ပေါက်သင်တန်းပေးပါတယ်။ ဒါလောက် သင်တန်းပေးပါလျက်နဲ့ ဒီစက်ရုံတွေမှာ အားရလောက်အောင် အရည်အသွေးက တက်မလာပါဘူး။ ဒါနဲ့ ဘာကြောင့်

အားရလောက်အောင် မတိုးတက်တာလဲဆိုတာကို စက်ရုံကတာဝန်ရှိသူတွေနဲ့ ကျွန်မတို့ဆွေးနွေးကြပါတယ်။ ကျွန်မတို့ကိုယ်တိုင်လည်း စက်ရုံထဲမှာ သုံးလလောက်ဆင်းပြီးလေ့လာပါတယ်။ ဒီတော့ ဘာသွားတွေလဲဆိုတော့ ပါဝင်ဆောင်ရွက်သူတွေရဲ့စိတ်ဓာတ် Mind-self အရည်အသွေးရှိအောင်တည်ဆောက်မှုဖြစ်မယ်၊ တည်ဆောက်ကိုတည်ဆောက်မယ်ဆိုတဲ့ ခံယူချက်က အားနည်းနေတော့ စက်ရုံထဲမှာအရည်အသွေးဆိုတာပေါ်မလာဘူး။ အရည်အသွေး တည်ဆောက်ရာမှာ စိတ်ဓာတ်အရေးကြီးပါတယ်။ အရည်အသွေး တည်ဆောက်မှုစိတ်ဓာတ်မြင့်မားလာအောင် ကျွန်မတို့က အင်္ဂါရပ်ခြောက်ရပ်ကို သွတ်သွင်းရပါတယ်။

ဒါဟာ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ ဘာလုပ်ကြမလဲ How to do, What to do ဆိုတဲ့ အဖြေလည်းဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီကိစ္စခြောက်ရပ်ကို ဆက်ပြီးဆွေးနွေးကြတာပေါ့။ ။

အခန်း - ၇ -

**အလုံးစုံအရည်အသွေး တည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာ
အင်္ဂါရပ်များ(၁)**

အလုံးစုံ အရည်အသွေး
တည်ဆောက်မှုအားဖြင့်

အမျိုးမျိုး (၁)

အခန်း - ၇ -

အလုံးစုံအရည်အသွေး တည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာ အင်္ဂါရပ်များ(၁)

ခေတ်သစ်ကမ္ဘာမှာ 'အရည်အသွေး'ဆိုတာနဲ့ မလုံလောက်တော့ဘဲ 'အလုံးစုံအရည်အသွေး'ဆိုတာ လိုအပ်လာပါတယ်။ ဒါကို 'Total Quality Control' - TQCလို့ ခေါ်ပါတယ်။ အလုံးစုံအရည်အသွေး ရရှိအောင် 'Total Quality Management' TQM အလုံးစုံ အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုဆိုတာ လိုအပ်လာပါတယ်။ အလုံးစုံအရည်အသွေးဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုရှိမှ အလုံးစုံအရည်အသွေးကိုတည်ဆောက်နိုင်မှာပါ။

ဒါကြောင့် ကုန်ထုတ်လုပ်မှုဌာနတိုင်း၊ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းနေရာတိုင်းမှာ အရည်အသွေးဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုကို သွတ်သွင်းကြရပါမယ်။ ဒီတော့မှကုန်ထုတ်လုပ်မှုဌာနတွေ၊ ဝန်ဆောင်မှုဌာနတွေက ထုတ်လုပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ ပေးအပ်တဲ့ဝန်ဆောင်မှုတွေဟာ အရည်အသွေးရှိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရည်အသွေးတည်ဆောက်ဖို့အတွက် နေရာတကာမှာ အရည်အသွေး ဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှု 'TQM' ဟာ မရှိမဖြစ်လိုအပ်တဲ့အရာပါ။

ကျွန်မတို့ဟာ စက်ရုံတစ်ရုံမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ(ရန်ကုန်တိုင်း) အတွင်းမှာပဲဖြစ်ဖြစ် အရည်အသွေး တည်ဆောက်မယ်ဆိုရင် စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာအချက်ခြောက်ချက်လိုအပ်ပါတယ်။

အဲဒီအချက် ခြောက်ချက်က ဘာလဲဆိုတော့ -

၁။ အဖွဲ့အစည်းအတွင်းရှိလူတိုင်းပါဝင်ရေး။

၂။ လေ့ကျင့်ပညာပေးမှုများပြုလုပ်ရေး။

၃။ အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုကို အဖွဲ့ငယ်များဖွဲ့စည်းလှုပ်ရှားရေး။

၄။ အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုလုပ်ငန်းအပေါ် စိစစ်ခြင်း၊ ဆုချီးမြှင့်ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြုခြင်းများ ပြုလုပ်ရေး။

၅။ စာရင်းအင်းဆိုင်ရာနည်းစနစ်များအသုံးပြုခြင်း။

၆။ နိုင်ငံနှင့်အဝန်း အရည်အသွေးဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုမြှင့်တင်ရေးများ ပြုလုပ်ရေး။

၁။ လူတိုင်းပါဝင်ရေး

အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲရေးကိစ္စက စီမံခန့်ခွဲသူရဲ့ ကိစ္စပဲဆိုပြီး ထိပ်ပိုင်းစီမံခန့်ခွဲသူတွေချည်းပဲ လုပ်လို့မရပါဘူး။ ဒီစီမံခန့်ခွဲမှု နယ်ပယ်မှာပါဝင်တဲ့လူအားလုံး ပါဝင်ရပါမယ်။ မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ(ရန်ကုန်တိုင်း)ဟာ အရည်အသွေးဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုပြုမယ်ဆိုရင်ဥက္ကဋ္ဌကစပြီးကော်မတီဝင်၊ ဌာနမှူး၊ ဌာနခွဲမှူး၊ ကြီးကြပ်ရေးမှူး၊ ယာဉ်ပိုင်ရှင်၊ ယာဉ်မောင်း၊ စပယ်ယာ၊ ခရီးသည်၊ သန့်ရှင်းရေး၊ လုံခြုံရေးစသည်ဖြင့် အားလုံးပါဝင် ဆောင်ရွက်ကြဖို့လိုပါတယ်။ ဒီကိစ္စကို ကျွန်မရှေ့မှာလည်း ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။ အရည်အသွေး စီမံခန့်ခွဲမှုပြုရာမှာ အချို့ကအရည်အသွေးဆိုင်ရာ ဌာနတစ်ခုတည်းရဲ့တာဝန်ပဲ၊ သူတို့လုပ်ကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်မှတ်ထားကြပါတယ်။

ဒါ မှားပါတယ်။ ဥပမာပြောရမယ်ဆိုရင် ကုန်ထုတ်လုပ်မှုဌာန တစ်ခုမှာ ဟိုးအောက်ဆုံးက သန့်ရှင်းရေးလုပ်သားက အရည်အသွေးရှိလာဖို့ စီမံခန့်ခွဲရာမှာငါနဲ့မဆိုင်ဘူး၊ ငါကတံမြက်စည်းလှည်းတာ၊ ရေအိမ်ဆေးတာ ပဲဆိုပြီးနေလို့မရပါဘူး။ အရည်အသွေးစီမံခန့်ခွဲမှုမှာ ရေအိမ်တွေလည်း သန့်နေမှ၊ အလုပ်ခွင်တစ်ခုလုံးလည်းသန့်ရှင်းနေမှအလုပ်သမားအားလုံး စိတ်လက်ခန္ဓာကြည်ကြည်လင်လင်ရှိပါမယ်။ ကဲ နဲ့ထဲဝင်လာတယ်။ ရေအိမ်နဲ့က တထောင်းထောင်းထွက်နေမယ်။ အမှိုက်သန့်ကံတွေနဲ့ညစ်ပေနေမယ်ဆိုရင်ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာဘယ်သူက အလုပ်လုပ်ချင်မှာလဲ။

ရေအိမ်လည်း သန့်ရှင်းနေမယ်။ လုပ်ငန်းခွင်လည်းသန့်ရှင်းနေမယ်ဆိုရင်ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ။ နဲ့ထဲဝင်လာကတည်းကစိတ်ကြည်ကြည်လင်လင်နဲ့ ဝင်လာမယ်။ အရည်အသွေးကိစ္စမှာ စိတ်ကြည်လင်ဖို့လည်းလိုပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ဒီစက်ရုံအလုပ်ရုံဟာ ဘယ်လောက်အရည်အသွေးရှိသလဲဆိုတာငဲ့စောင်းကြည့်ရင် ပထမသန့်စင်ခန်းကိုပြေးကြည့်ရတယ်။

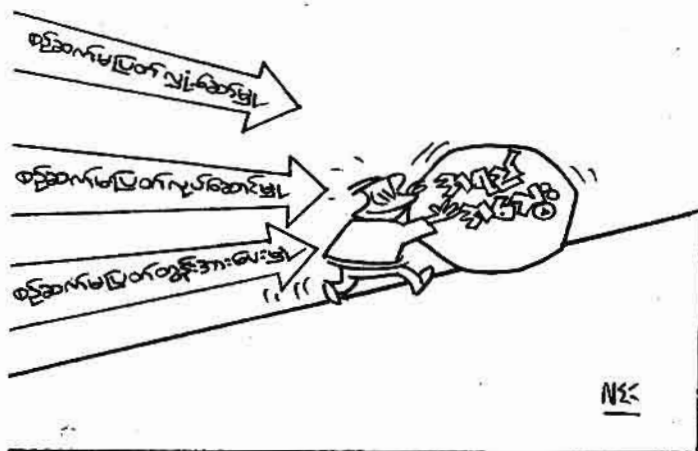
ကျွန်မတို့ စက်ရုံတစ်ရုံကို အရည်အသွေးဆိုင်ရာလေ့လာဖို့ သွားရောက်တဲ့အခါမှာ သန့်စင်ခန်းရော၊ စက်ရုံပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါလေ့လာတဲ့အခါ အနံ့အသက်တွေကလည်းဆိုး၊ စက်ရုံပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း ကြွပ်ကြွပ်အိတ်တွေ၊ ပလတ်စတစ်စတွေနဲ့အမှိုက်ပုံတောင်မှ ရှိနေပါသေး

တယ်။ စက်ရုံမှာ ဒီလိုပတ်ဝန်းကျင်မျိုးမရှိသင့်ပါဘူး။ ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘယ်သူမှ အလုပ်မလုပ်လိုကြဘူး။ လူစိတ်ကမ္ဘာအလုပ် မလုပ်ချင်ရင်ဒီလူ လုပ်တဲ့ပစ္စည်းကရောဘယ်မှာအရည်အသွေးရှိမှာလဲ။ စက်ရုံရဲ့ပတ်ဝန်း ကျင်၊ စက်ရုံအတွင်းသန့်ရှင်းနေဖို့ လိုပါတယ်။ စက်ရုံအတွင်းမသန့်ရှင်း ရင် မတော်တဆဖြစ်ပွားမှုတောင်ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ တစ်ခါကနိုင်ငံခြားမှာ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုက ညစောင့်ကလျှပ်စစ်မီးကိုမပိတ်ဘဲထားမိလို့ လျှပ်စစ် ခလုတ်ကနေတစ်ဆင့်စက်ရုံကြီးမီးလောင်သွားတာဖြစ်ဖူးပါတယ်။ မြန်မာ စကားပုံမှာ 'အမှိုက်ကစပြာသာဒ်မီးလောင်' ဆိုတာလည်းရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရာမှာ အမှိုက်သန့်ရှင်းဖို့လည်း လိုပါတယ်။

စက်ရုံအလုပ်ရုံ၊ လုပ်ငန်းဌာနသန့်ရှင်းရေးဟာအားလုံးနဲ့ဆိုင်တဲ့ကိစ္စ ပါ။ စက်ရုံအလုပ်ရုံ၊ လုပ်ငန်းဌာနမှာရှိတဲ့ ဝန်ထမ်းအားလုံးနဲ့ဆိုင်တဲ့ကိစ္စ ပါ။ အားလုံးက သန့်သန့်ရှင်းရှင်းရှိကြမယ်ဆိုရင် သန့်ရှင်းရေးအလုပ် သမားတွေတောင် အတော်အလုပ်သက်သာဖို့ရှိပါတယ်။ တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းရေးရော၊ ပတ်ဝန်းကျင်သန့်ရှင်းရေးပါမရှိဘဲ ထမင်းစားကြွင်း စားကျန်တွေကိုဝန်ထမ်းတွေက ဟိုပစ်ဒီပစ်ဆိုရင် သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း ကရော 'ဆန်စဉ်ရာကျည်ပွေ့ချ' ဘယ်လိုက်လုပ်နိုင်မလဲ။ ဒီလိုမလုပ်နိုင် လို့စက်ရုံအလုပ်ရုံထဲမှာ ပိုးဟပ်တွေပေါက်ဖွားလာမယ်၊ ယင်ကောင်တွေ ရှိလာမယ်၊ ကြွက်တွေပေါက်ဖွားလာမယ်ဆိုရင်ကြွက်ကစက်ရုံကုန်ကြမ်း ပစ္စည်းတွေကိုက်၊ စားစရာတွေမှာ ပိုးဟပ်တွေတက်၊ ယင်ကောင်တွေ ကြောင့် 'ဝန်ထမ်းတွေ၊ အလုပ်သမားတွေ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်ဖြစ်ကုန်ရင် ဒီစက်ရုံဘယ်မှာ အရည်အသွေးရှိနိုင်မှာလဲ။ ဒီလိုစက်ရုံမျိုးမှာ အရည် အသွေးဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှုကရောဘယ်မှာအောင်မြင်နိုင်မှာလဲ။

၂။ သင်တန်းများ၊ ဟောပြောပွဲများ၊ ပညာပေးမှုများ ပြုလုပ်ရေး

အရည်အသွေးဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုအတွက် ဒုတိယအင်္ဂါရပ်ကို ပြော ပါမယ်။ ဒုတိယအင်္ဂါရပ်ကဘာလဲဆိုတော့ အရည်အသွေးစီမံခန့်ခွဲမှုပြု မယ်ဆိုရင် ဒီအလုပ်ကိုလုပ်ရမယ့်ဝန်ထမ်းများ၊ စီမံခန့်ခွဲသူများ သူတို့

ဘာလုပ်ရမယ်၊ ဘာကြောင့်လုပ်ရမယ်ဆိုတာကိုသိထားဖို့လိုပါတယ်။ ဒါကြောင့်အရည်အသွေးဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုသင်တန်းများ၊ ဟောပြောပွဲများ၊ အသိပေးမှုများ၊ ညွှန်ကြားချက်များပြုလုပ်ဖို့လိုပါတယ်။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် အလုပ်သမားက အရည်အသွေး ဆိုင်ရာသဘောထားကို မသိနိုင်ပါဘူး။

ဥပမာမော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ(မထသ) အတွင်းမှာပဲကြည့်ကြပါစို့။ အရည်အသွေးဆိုတာနဲ့ ယာဉ်ပိုင်ရှင်က ဘယ်လိုထင်မလဲ၊ ငါတော့ ငါ့ကားကိုဆေးသုတ်ရတော့မယ်၊ ပြင်ရဆင်ရရင် ငွေကုန်ကြေးကျများတော့မှာပဲလို့ထင်တယ်။ ယာဉ်မောင်းနဲ့ စပယ်ယာကလည်း အရည်အသွေးဆိုတာနဲ့ငါတို့တော့ ကျဉ်းကျပ်ပြီလို့ ထင်တယ်။ အရည်အသွေး တည်ဆောက်ဖို့ဟာ ပိုင်ရှင်၊ ယာဉ်မောင်း၊ စပယ်ယာနဲ့ ခရီးသည်တွေအတွက်ပါလုပ်တာ၊ တိုင်းပြည်အတွက်ပါလုပ်တာ။ အရည်အသွေးတိုးတက်လာရင် အားလုံးတိုးတက်လာမှာ။ ဘာကြောင့် အရည်အသွေး တည်ဆောက်ဖို့လိုတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း သင်တန်းပေးထားမယ်၊ ဟောပြောပွဲပြုလုပ်ပေးမယ်၊ စာရွက်စာတမ်း၊ စာအုပ်တွေ ပေးဖတ်ထားမယ်ဆိုရင် သင်တန်းတက်ထားတဲ့လူ၊ ဟောပြောပွဲနားထောင်ဖူးတဲ့လူ၊ စာရွက်စာတမ်း၊ ဆောင်းပါးတွေဖတ်ထားတဲ့လူတွေဟာ အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုအပိုင်းထဲကို အလိုလိုရောက်လာမှာပါ။

အရည်အသွေးဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုပြုလုပ်ရာမှာ ပညာရေး 'Education' နဲ့ လေ့ကျင့်ရေး Training ကို အရေးတကြီးလုပ်ဆောင်မှုဆိုင်ရာကိစ္စတစ်ရပ်အနေနဲ့လုပ်ရပါမယ်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှာဆိုရင်ပညာပေးရေးနဲ့ လေ့ကျင့်ရေးကို အလွန်ပဲအလေးထားပါတယ်။ ဘယ်စက်ရုံ အလုပ်ရုံမှာမဆို ပညာရေးနဲ့လေ့ကျင့်ရေးရှိပါတယ်။ တချို့ကုမ္ပဏီကြီးတွေမှာဆိုရင် ပညာရေးနဲ့လေ့ကျင့်ရေးဆိုင်ရာကုမ္ပဏီပိုင်ကျောင်းတွေတောင်ရှိပါတယ်။ ဒီကျောင်းတွေက နည်းပညာ၊ အတတ်ပညာ၊ သမိုင်း၊ ကမ္ဘာ့တိုးတက်ပြောင်းလဲမှု၊ မိမိတို့စက်ရုံရဲ့ အနာဂတ်ရည်မှန်းချက်၊ အလုပ်သမား စိတ်ဓာတ်တက်ကြွရေး၊ အရည်အသွေးဆိုင်ရာသဘောတွေကို သင်ကြားပေးပါတယ်။ ကိုရီးယားမှာလည်းအတူတူပါပဲ။ ဒါတွေကို မပြုလုပ်လို့မရပါဘူး။ ပညာရေးနဲ့လေ့ကျင့်ရေးအတွက် သင်ရိုးညွှန်းတမ်းတွေရှိရပါမယ်။ မထသမှာလည်း ပညာရေးနဲ့လေ့ကျင့်ရေး ဆိုင်ရာ ဌာနခွဲ ရှိဖို့လိုပါတယ်။ အဲဒီဌာနခွဲမှာ ဆရာတွေသီးခြားခန့်ထားရပါမယ်။ ကျောင်းအုပ်ကြီးလည်းလိုပါမယ်။ သင်ရိုးညွှန်းတမ်း၊ နေရာထိုင်ခင်းလည်းလိုပြီး မထသရဲ့ ဝင်ငွေအချို့ကို သင်တန်းအတွက် အသုံးပြုရပါမယ်။ လူမှုရေးလုပ်ငန်းတွေလည်းလုပ်၊ မထသဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းတွေကို ပညာပေးရာမှာနဲ့ လေ့ကျင့်ရာမှာလည်း အသုံးပြုကြရပါမယ်။ မော်တော်ယာဉ် လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးတော်မတီကနေ ပညာပေးလျာနယ်တစ်စောင် ထုတ်ဝေနေပါတယ်။ ဒါဟာပညာပေးရေးနဲ့ လေ့ကျင့်ရေးကိုပြုလုပ်ထုတ်ဝေတာပါပဲ။ ဒါဟာ ပညာပေး ရေးနဲ့ လေ့ကျင့် ရေးကျောင်းတစ်ခုပါပဲ။ သင်တန်းကျောင်းကြီးမဖွင့်နိုင်ခင်မှာစာပေကနေတစ်ဆင့်ပညာပေးတာ၊ လေ့ကျင့်တာဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့နိုင်ငံမှာက 'Education and Training' လို့သေးတယ်။ ပညာရေးနဲ့လေ့ကျင့်ရေးက ဒီခေတ်မှာအမြဲလုပ်နေရမှာပါ။ ကမ္ဘာကြီးက နည်းပညာရောအသိပညာပါအမြဲပြောင်းလဲနေတာ၊ မရပ်မနားပြောင်းလဲနေတာ၊ အမီလိုက်ရမှာဆိုတော့လေ့ကျင့်ပညာပေးရေးဟာအမြဲလုပ်နေရမှာ။ အဆက်မပြတ်လုပ်နေရမှာ၊ တစ်သက်လုံးလုပ်နေရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့စာလေးတွေထဲမှာ တစ်ခါတလေတွေ့ရတာက ငါတော့

အလုံးစုံအရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာ. . .

၅၄

ဆယ်တန်းအောင်ပြီးပြီ၊ ဘွဲ့ရပြီးပြီဆိုပြီး ဘာမှဆက်မလေ့လာတော့ဘူး။
ဒီခေတ်မှာ အရင်ကလက်နှိပ်စက်စာရေးလုပ်တယ်၊ အခု လက်နှိပ်စက်နဲ့
မရတော့ဘူး။ ကွန်ပျူတာ ပေါ်လာတယ်။ ကွန်ပျူတာအသိပညာကရပ်
မနေဘူး။ ဒီတော့ကလေးကလည်း ကွန်ပျူတာနဲ့ပတ်သက်လို့သိသင့်တာ
တွေကိုသိနေရမယ်။ ဒါဆို စဉ်ဆက်မပြတ်လေ့လာဆည်းပူးနေမှရမယ်။

ဒီနေ့ခေတ် ပညာရပ်တွေဟာရပ်နေတယ်မရှိဘူး။ အဆက်မပြတ်
အသစ် အဆန်းတွေထွက်ပေါ်နေတယ်။ ကမ္ဘာကြီးကလည်း ဆက်သွယ်
ကွန်ရက်နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးဖြစ်နေတယ်။ ရွာကမ္ဘာ ဖြစ်နေတယ်။ ကမ္ဘာကြီး
ကရွာလောက်ပဲဖြစ်နေတယ်။ 'Global Village' တို့ 'Globalization' ဆိုတဲ့
စကားရပ်တွေကို အားလုံးကြားဖူးကြမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေ့ကမ္ဘာမှာ ပညာရပ်တွေဟာ ရပ်တယ်လို့မရှိဘူး။ ဆက်သွားနေ
တယ်။ ဒါကို ကိုယ်ကလိုက်ဖို့အတွက် အာရုံစူးစိုက်နေရမယ်။

၃။ အဖွဲ့ငယ်များဖွဲ့စည်းလှုပ်ရှားရေး

နောက်တစ်ချက်ကတော့ အရည်အသွေးထူထောင်ရာမှာအဖွဲ့ငယ်
များဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ရေးဖြစ်ပါတယ်။

လေ့ကျင့်ပညာပေးရေးလုပ်ငန်းတွေကို 'Quality Control - QC'
အဖွဲ့ငယ်တွေဖွဲ့ပြီး လှုပ်ရှားတဲ့အလေ့အကျင့်တွေရှိတယ်။ ဂျပန်မှာဧရာ
တခြား ဖွဲ့ပြီးတိုးတက်နေတဲ့နိုင်ငံတွေမှာပါ လေ့ကျင့်ရေးအဖွဲ့ငယ်တွေ
ရှိတယ်။ တစ်ဖွဲ့မှာ ၆ ယောက်ကနေ ၁၂ ယောက်လောက်အထိ ဖွဲ့နိုင်
တယ်။ မိမိတို့အလုပ်ခွင်တူညီတဲ့ လုပ်ငန်းသဘောသဘာဝတူညီတဲ့ အဖွဲ့
လေးတွေပါ။ နှုံးပိုင်းဆိုင်ရာအဖွဲ့၊ ယာဉ်မောင်းနဲ့စပယ်ယာဆိုင်ရာအဖွဲ့၊
ကြီးကြပ်လုပ်ဆောင်သူများအဖွဲ့တွေဖွဲ့ပြီး ဆောင်ရွက်တာမျိုးပါ။ တချို့
ကိစ္စတွေဟာ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းဆောင်ရွက်လို့မရပါဘူး။

ဒါကြောင့် ပညာရေးနဲ့လေ့ကျင့်ရေးအဖွဲ့ 'QC' အဖွဲ့လေးတွေ ဖွဲ့ပြီး
ဆောင်ရွက်တာပါ။ သူတို့က ဘာလုပ်ကြမလဲဆိုတော့ -

(က) မကြာခဏအလုပ်ခွင်မှာပေါ်ပေါက်တဲ့ပြဿနာလေးများကို
စုပေါင်းတိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြမယ်။

(ခ) ကူညီပံ့ပိုးခြင်း၊ အသိချင်းဖလှယ်ခြင်း

အလုပ်များကို လုပ်ကြပါမယ်။

ဂျပန်တွေဟာ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားကြတာတောင် အဖွဲ့နဲ့စုဝေးပြီး သွားကြတယ်။ အဖွဲ့နဲ့သွားကြတော့ တစ်ယောက်မသိတာ တစ်ယောက် မေး၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကကူညီနဲ့ဆိုတော့ လုပ်ငန်းပိုပြီး အောင်မြင်တာပေါ့။ ဂျပန်တွေဟာ လူငယ်ဘဝကတည်းက အဖွဲ့အစည်း ဖွဲ့လုပ်ဆောင်ဖို့ လေ့ကျင့်ပေးထားတယ်။ မူကြိုကတည်းက မိမိကျောင်း ကိုသွားရင်ကားတို့၊ ရထားတို့နဲ့မိမိတို့ဘာသာ သွားတတ်အောင်လေ့ကျင့် ပေးထားတယ်။ မိမိတို့ဘာသာအဖွဲ့လေးနဲ့သွားတတ်အောင် လေ့ကျင့် ပေးထားတယ်။ ကျောင်းကိုချမ်းသာတဲ့လူတွေကတောင် ကိုယ်ပိုင်ကားနဲ့ ပို့တာနည်းကြတယ်။ မူလတန်းကလေးတွေ ရထားဘူတာရုံမှာ၊ ကားဂိတ် တွေမှာစုပြီး ကျောင်းသွားကြတယ်။ တစ်ယောက်မပါသေးရင်အားလုံးက စောင့်ကြတယ်။ ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက အလံလေးကိုင်ပြီးစောင့်တယ်။ တစ်ယောက်နောက်ကျရင် ဒုက္ခတွေ့ရင်အဖွဲ့လိုက်အကူအညီပေးတယ်။

ဒီနေရာမှာ အရည်အသွေးမှာသုံးတဲ့စကားတစ်လုံးရှိတာကို ပြောပါ ရစေ။ ဒါဘာလဲဆိုတော့ 'Tool' ဆိုတာပါ။ မြန်မာလိုတော့အဘိဓာန်တွေ ထဲမှာ 'တန်ဆာပလာ'လို့ ဆိုတာပေါ့။ 'Tool of TOM' ဆိုတာစီမံခန့်ခွဲမှု ဆိုင်ရာအရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုအတွက် တန်ဆာပလာတွေပေါ့။ အခုလိုအဖွဲ့အစည်းလေးတွေဖွဲ့ပြီး လုပ်ဆောင်မှုဟာလည်းအရည် အသွေးတည်ဆောက်မှုမှာ လိုအပ်တဲ့တန်ဆာပလာ တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြရပါတယ်။

နောက်လမှာအရည်အသွေးစီမံခန့်ခွဲမှုလုပ်ဆောင်ရာမှာ လိုအပ်တဲ့ အင်္ဂါရပ်အမှတ်စဉ် ၄၊ ၅ နဲ့ ၆ အကြောင်း ပြောကြတာပေါ့ရှင်။

ပြီးစွဲ ဂွမ်းဟာမူဒါး ၂၀၂၀ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

အမတ်တို့ကလွှဲပြားစာတမ်းအရင်းအမြစ်

၇၆၆ ဂွမ်းဟာမူဒါး ၂၀၂၀ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

၇၆၆ ဂွမ်းဟာမူဒါး ၂၀၂၀ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

အခန်း - ၈ -

**အလုံးစုံအရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာ
အင်္ဂါရပ်များ(၂)**

အလုံးစုံ အရည်အသွေး
တည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာ
အချိန်ချိတ်ဆက် (၂)

အခန်း - ၈ -

အလုံးစုံအရည်အသွေး တည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာအင်္ဂါရပ်များ(၂)

ကျွန်မတို့ အရည်အသွေးဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုရဲ့ အင်္ဂါရပ်သုံးရပ် အကြောင်းကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီးပါပြီ။ အခု စတုတ္ထအချက်ကို တင်ပြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၄။ စစ်ဆေးမှု၊ ဆုချီးမြှင့်မှု

စတုတ္ထအချက်က ဘာလဲဆိုတော့ အရည်အသွေးဆိုင်ရာ 'TQM' ကိုအကောင်အထည်ဖော်ရာမှာစစ်ဆေးမှုပြုရမယ်။ စစ်ဆေးလို့တွေ့ရှိတဲ့ အချက်တွေပေါ်မှာ ဆုချီးမြှင့်မှုတွေကိုလည်းပြုရမယ်ဆိုတယ်။ ကြီးကြပ်မှု၊ စစ်ဆေးမှုဟာစဉ်ဆက်မပြတ်စစ်ဆေးဖို့လိုပါတယ်။ စနစ်တကျ ကြီးကြပ်ဖို့လိုပါတယ်။ ကြီးကြပ်စစ်ဆေးရာမှာ သတ်မှတ်ချက်တွေ၊ နည်းစနစ်တွေလည်းလိုပါတယ်။ အဲ စစ်ဆေးပြီးတော့ အကောင်းဆုံးရှိတဲ့

ယာဉ်လိုင်းတွေ၊ အကောင်းဆုံး ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်တဲ့ မော်တော်ယာဉ်
ပိုင်ရှင်တွေ၊ ယာဉ်မောင်းတွေ၊ စပယ်ယာတွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေကို ဆုချီးမြှင့်ခြင်း၊
ဂုဏ်ပြုခြင်း၊ ရာထူးတိုးမြှင့်ပေးခြင်း စသည်တို့ကို ပြုပေးဖို့လိုပါတယ်။
ဒီတော့မှ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွပြီး သူတို့အလုပ်ကို တန်ဖိုးထားမယ်၊ အလုပ်
ကြိုးစားကြမှာဖြစ်ပါတယ်။

စိစစ်ကြီးကြပ်ခြင်း၊ ဆုချီးမြှင့်ခြင်း စတဲ့အလုပ်တွေကို မော်တော်
ယာဉ် လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ (ရန်ကုန်တိုင်း) အနေနဲ့
နှစ်စဉ်ပြုလုပ်ပြီး ဆုချီးမြှင့်ငွေ ကုမ္ပဏီများကို ချီးမြှင့်ပေးနေတာဟာ
အရည်အသွေးဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှုကို ပြုလုပ်နေခြင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

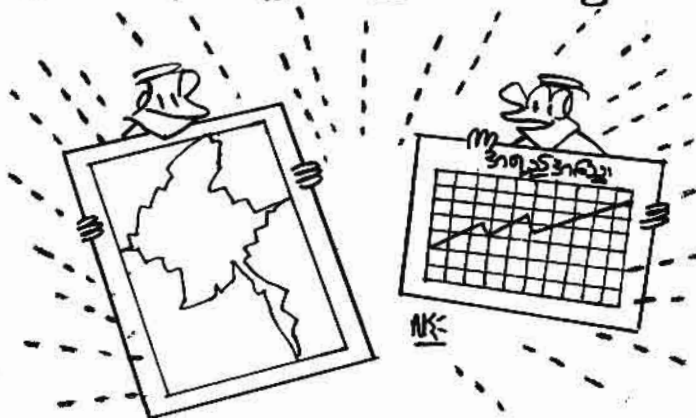
စာရေးဗျ၊ ဆုချီးမြှင့်ဗျ၊

၅။ စာရင်းအင်း ထားရှိရမယ်

အရည်အသွေးစီမံခန့်ခွဲမှုပြုရာမှာ မလွဲမသွေဆောင်ရွက်ရမယ့်
ကိစ္စတစ်ရပ်က စာရင်းအင်းထားရှိဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ စာရင်းအင်းမရှိရင်
ကိုယ့်အလုပ်ကိုကိုယ် ဘယ်ကမ်းဆိုင်နေပြီဆိုတာ သိဖို့ခဲယဉ်းပါတယ်။
အလုပ်ကအရှုံးပေါ်မယ့် လက္ခဏာတွေပြနေသလား၊ ဝန်ထမ်းတွေ
ကြိုးပမ်းမှုလျော့နေသလား၊ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်နဲ့နှိုင်းယှဉ်ရင် ဘယ်လိုလဲ၊ မိမိရဲ့
ထုတ်ကုန်အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိသလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းခြင်းရာတွေကို

နိုင်ငံတော်ဝန်း အရည်အသွေးဖိတ်ခေါ်ပေးပါ

စာရင်းအင်းကိန်းဂဏန်းတွေတနေခန့်မှန်းနိုင်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင်ချက်ချင်း ပြုပြင်လို့ရပါတယ်။ မြန်မာလိုစာရင်းအင်း ထားရှိရမယ်။ စာရင်းအင်း ဆိုင်ရာနည်းစနစ်များကိုသုံးရမယ်လို့ဆိုတာကတော့ အင်္ဂလိပ်လို 'Statistical' ဖြစ်ပါတယ်။

ရရှိတဲ့စာရင်းအင်းတွေကိုလူတိုင်းအလွယ်တကူနားလည်နိုင်အောင် ပုံစံတွေ၊ အတက်အကျ မျဉ်းတွေနဲ့လည်း ပြလို့ရပါတယ်။ စာရင်းထားသို့ နည်း၊ အထားအသို၊ ဂရပ်ဖ်တွေ၊ မျဉ်းတွေနဲ့ဘယ်လိုပြဆိုရမယ်ဆိုတာ စာရင်းအင်းဆိုင်ရာ နည်းပညာတွေမှာရှိပြီးသားဖြစ်ပါတယ်။

ကားလိုင်းတစ်လိုင်းဟာသူကားလိုင်းကလစဉ်ဝင်ငွေ၊ ကားထွက်နှုန်း၊ ကားပျက်စီးမှု စတာတွေကို ကိန်းဂဏန်းနဲ့သာမက ချပ် Chart တွေ၊ ဂရပ်ဖ် Graph တွေနဲ့ပါပြရပါမယ်။ ဒါမှ လိုအပ်တဲ့ပြင်ဆင် ပြောင်းလဲမှုတွေကို ပြနိုင်မှာပါ။

စာရင်းအင်းတွေ အားလုံးကို ကိန်းဂဏန်းတွေနဲ့ ချည်းပြရင်ပျင်း စရာကောင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် စာရင်းအင်းပညာကိုသုံးပြီး ဇယားတွေ၊ ပုံစံတွေနဲ့သုံးဖို့ တိုက်တွန်းတာဖြစ်ပါတယ်။ စာရင်းအင်းပညာဟာ မရှိ

မဖြစ်တဲ့အတွက် အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရာမှာ သုံးကိုသုံးရပါမယ်။ ရှောင်မယ်လို့မရပါဘူး။ စိတ်မှန်းနဲ့လုပ်မယ်။ ဝင်ငွေထွက်ငွေ စာရင်းမရှိဘူးဆိုရင် လုပ်ငန်းတောင်ပျက်စီးသွားနိုင်ပါတယ်။ စာရင်းဇယားတွေ ဟာလုပ်ငန်းအတက်အကျကို အမြဲပြနေပါတယ်။

စက်ရုံတစ်ရုံဟာ ကိန်းဂဏန်းစာရင်းဇယားများအားဖြင့် အပျက်အစီး ချွတ်ယွင်းမှုတွေ များနေပြီဆိုတာတွေ့ရတယ်ဆိုပါစို့...။ ဒါဆိုရင် အဲဒီစက်ရုံထဲကို ဝင်ကြည့်ကြရအောင်ပါ။

သာမန်အားဖြင့်တော့ ဒီအပျက်အစီးတွေဟာ ဘယ်သူ့ကြောင့်ဖြစ်တာလဲ။ ဘယ်သူ့မှာတာဝန်ရှိတာလဲရှာဖွေပြီး တာဝန်ရှိတဲ့သူကို အရေးယူမယ်။ ရာထူးကချမယ်။ တခြားဌာနကို ပို့မယ်။ ဒီလိုဆောင်ရွက် တတ်တာများပါတယ်။ ဒါတွေက ရုံးတို့၊ ဌာနဆိုင်ရာတို့မှာ လုပ်နေကျလုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ဖြစ်ပါတယ်။

အရည်အသွေးဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းကတော့ ဒီလိုမစဉ်းစားဘူး။ ချွတ်ယွင်းမှု၊ ချွတ်ချော်တိမ်းပါးမှု Defects တွေ ဘာကြောင့်အပျက်အစီးများသလဲဆိုတာကို တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘဲ အဖွဲ့ငယ်လေးတွေဖွဲ့ပြီး စဉ်းစားမှုပြုပါတယ်။ လူတစ်ယောက်တည်း စဉ်းစားတာထက် အများစုပေါင်းပြီး အချက်အလက် ရှာဖွေစဉ်းစားတာက အမှန်နဲ့နီးစပ်တယ်။ အမှားနည်းပါတယ်။ ဘာကြောင့် အပျက်အစီးများတာလဲလို့ စဉ်းစားတာက ထပ်ပြီးမှားရင် အမှားပေါ်ထပ်မှားရာကျပြီး ဆုံးရှုံးမှုအတော့မသတ်နိုင်တော့ဘဲ လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကျဆုံးရာ လမ်းကြောင်းဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။ စုပေါင်းသုံးသပ် စဉ်းစားပြီး-

- ပြုလုပ်နေတဲ့နည်း မမှန်လို့လား။
- ဝန်ထမ်းအားနည်းလို့လား။
- အသုံးပြုတဲ့ကုန်ကြမ်း အရည်အသွေးမမီလို့လား။
- စက်ပစ္စည်းမကောင်းလို့လား။
- အသုံးပြုတဲ့သစ်တွေ ဆွေးနေလို့လား။
- အသုံးပြုတဲ့သံပြားတွေ သံချေးတက်နေလို့လား။
- အသုံးပြုတဲ့သံမဏိတွေက အတုတွေဖြစ်နေလို့လား။

တရားအင်း ထားရှိရမယ်

ဒါတွေကို အကျိုးနဲ့အကြောင်းနဲ့ Cause and Effect စဉ်းစားကြရပါမယ်။ အကျိုးအကြောင်းကိုရှာဖွေပြီး ပြဿနာတစ်ရပ်လုံးကို ကုစားရပါမယ်။ လူတစ်ယောက်ကိုအလုပ်ကထုတ်ပစ်လိုက်ရုံနဲ့ ပြဿနာရှင်းမသွားပါဘူး။

ကုန်ထုတ်လုပ်မှုဖြစ်စဉ်တစ်လျှောက်လုံးမှာအမှားအယွင်း၊ချွတ်ချော်တိမ်းပါးမှု အနည်းဆုံးဖြစ်မှ၊ တစ်နည်းချွတ်ချော်တိမ်းပါးမှု'သုည' ဖြစ်မှ အရည်အသွေးကို တည်ဆောက်နိုင်မှာမို့ အရည်အသွေးဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှု တည်ဆောက်ရာမှာ ပြဿနာကိုရှာဖွေပြီး အဲဒီပြဿနာကို နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာနဲ့ဖြေရှင်းရပါတယ်။ ကိန်းဂဏန်းထားရှိ စစ်ဆေးခြင်းဟာ ပြဿနာကိုစနစ်တကျရှာဖွေရာမှာ မဖြစ်မနေသုံးရမယ့် နည်းစနစ်ဖြစ်ပါတယ်။

၆။ နိုင်ငံတစ်ဝန်း အရည်အသွေး စိတ်ဓာတ်မွှေးပါ

အရည်အသွေးဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှုကိုတည်ဆောက်ရာမှာစက်ရုံတစ်ရုံတည်း၊ ဌာနတစ်ခုတည်းက တည်ဆောက်တာထက် နိုင်ငံတစ်ဝန်း အရည်အသွေးတည်ဆောက်တာမျိုး 'Nationwide TQC Promotion' ခို့ဆောင်ရွက်ဖို့လိုပါတယ်။

အရည်အသွေးမြင့်တင်ရေးဆိုင်ရာ အသိပညာပေးလုပ်ငန်းတွေကို တစ်မျိုးသားလုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး လုပ်ဆောင်ကြရပါမယ်။ စက်ရုံတစ်ရုံမှာ ကုန်ကြမ်းဝယ်တဲ့လူ၊ ကုန်ချောထုတ်တဲ့လူ၊ ဖြန့်ချိတဲ့လူ၊ မန်နေဂျာ၊ ညစောင့်ကအစ ဒီလူတွေအားလုံးမှာ အရည်အသွေး တည်ဆောက်မှု ဆိုင်ရာစိတ်ဓာတ်မြင့်တက်နေဖို့ လိုပါတယ်။ လူတိုင်းဟာ ဘာကြောင့် အရည်အသွေး လိုအပ်တယ်ဆိုတာသိရပါမယ်။ အရည်အသွေး တည်ဆောက်တဲ့ နည်းစနစ်တွေကိုလည်းသိရမယ်။ အရည်အသွေးဟာ မိမိတို့ နိုင်ငံ၊ မိမိတို့လူမျိုး၊ မိမိတို့စက်ရုံတိုးတက်ဖို့မှာ မတည်ဆောက်လို့ မရဘူး ဆိုတာကိုသိရပါမယ်။ ခံယူရပါမယ်။

အရည်အသွေးကို တစ်ပြိုင်နက်ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ စက်ရုံတွေမှာ တော့ အရည်အသွေးတည်ဆောက်ပြီး ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတွေမှာ အရည်အသွေးမရှိလို့ မဖြစ်ပါဘူးဆိုတာကို တင်ပြရပါတယ်ရှင်။ ။

အခန်း - ၉ -

ကုန်ပစ္စည်း အရည်အသွေးနှင့်
ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေး

အရည်အသွေးနဲ့ အရည်အသွေး

ပစ္စည်း
ကောင်းကောင်းလို့
ဝန်ဆောင်မှု
ကောင်းကောင်းနဲ့
ရလို့မရဘူး

ခွက်ရှယ်
ပါပဲ

အခန်း - ၉ -

ကုန်ပစ္စည်း အရည်အသွေးနှင့်
ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေး

အရည်အသွေးဆိုင်ရာဒီအပတ်မှာတော့ကုန်ပစ္စည်းအရည်အသွေး နဲ့ ဝန်ဆောင်မှုအရည်အသွေးတို့ရဲ့ သဘောသဘာဝတွေကိုတင်ပြသွားဖို့ ရှိပါတယ်။ ကုန်ပစ္စည်းဆိုတာကတော့ 'Goods' ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ မော်တော်ကား၊ စာအုပ်၊ ဆပ်ပြာစသည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝန်ဆောင်မှု ဆိုတာက 'Service' ဖြစ်ပြီးဟိုတယ်တို့၊ စားသောက်ဆိုင်၊ အလှပြင်ဆိုင်၊ ခေါင်းညှပ်ဆိုင်စသည်တို့ကနေဝန်ဆောင်မှုပေးတာဖြစ်ပါတယ်။

ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှုနဲ့ဝန်ဆောင်မှုပေးခြင်းကိစ္စမှာကွာခြားမှုရှိပါတယ်။ ဒါကဘာလဲဆိုတော့ကုန်ပစ္စည်းဆိုတာဆပ်ပြာဆိုကြပါစို့။ ဆပ်ပြာကိုစက်ရုံကထုတ်ပါတယ်။ စက်ရုံကနေလက်ကားရောင်းလိုက်တယ်။ လက်ကားသမားက လက်လီသမားကိုရောင်းတယ်။ လက်လီသမားဆီကမှ စားသုံးသူလက်ထဲ ရောက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆပ်ပြာကို ထုတ်လုပ်သူနဲ့ ဝယ်ယူသုံးစွဲ သူတို့ဟာတစ်ဦးကိုတစ်ဦးမတွေ့ကြရပါဘူး။ တစ်ခါမှလည်း မမြင်ဖူးကြပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကုန်ပစ္စည်းအရည်အသွေး မရှိဘူးဆိုရင် တိုက်ရိုက်တောင်းဆိုမှုမပြုနိုင်ပါဘူး။ ရှင်တို့ ထုတ်လုပ်တဲ့ပစ္စည်းညံ့တယ်၊ မကောင်းဘူးလို့ ပြောဆိုဖို့အခွင့်အရေးမရပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ဝန်ဆောင်မှုကိစ္စမှာတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ဟိုတယ်မှာ တည်း နေတယ်။ တည်းနေတဲ့အခန်းထဲမှာ အနံ့အသက်ရှိရင် ချက်ချင်း “ခင်ဗျားတို့အခန်းကအနံ့အသက်ရှိတယ်၊ အခန်းချင်းပြောင်းပေးပါ”လို့ တောင်းဆိုခွင့်ရှိပါတယ်။

ဒီလိုခေါင်းညှပ်တယ်ဆိုပါစို့ခေါင်းညှပ်ပေးသူနဲ့အညှပ်ခံရတဲ့သူဟာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပဲ။ ညှပ်နေတာနဲ့အညှပ်ခံနေတာပါတစ်ချိန်တည်းပါပဲ။ ဒီတော့ဘာဖြစ်လဲ ခေါင်းညှပ်နေရင်း နားရွက်ကို ကပ်ကြေးနဲ့ညှပ်မိသွား တယ်ဆိုရင်နိုင်ငံခြားမှာဆိုရင်ချက်ချင်းတရားစွဲလို့ရတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ လည်းစကားများကြမှာပေါ့။ ညှပ်မိတဲ့လူကအနည်းဆုံးဆေးဖိုးဝါးခတော့ ပေးရမှာပေါ့။ ဝန်ဆောင်မှုကိစ္စကအင်မတန်နက်နဲပါတယ်။ ကိစ္စပြဿနာ ကလည်းများနိုင်ပါတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ သူနဲ့ဝန် ဆောင်မှုရယူတဲ့လူဟာတစ်နေရာတည်းမှာရှိနေလို့ပါပဲ။ ဝန်ဆောင်မှု အပေါ်ကျေနပ်မှုမကျေနပ်မှုကလည်းချက်ချင်းလက်ငင်းဖြစ်ပေါ်တယ်။

ခရီးသွားလုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်ပေးရတာဟာလည်း ဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းပါပဲ။ ခရီးသွားလူထုရယ်၊ စပယ်ယာရယ်၊ ယာဉ်မောင်းရယ် တို့ဟာ တစ်ချိန်တည်းတစ်ပြိုင်တည်းရှိနေကြတာပါ။ ဒီတော့ဘတ်စ်ကား ပေါ်မှ ယာဉ်မောင်းကလည်း အပေါက်ဆိုးဆိုး၊ စပယ်ယာကလည်း အပေါက်ဆိုးဆိုး၊ ခရီးသည်ကလည်း စည်းကမ်းမရှိဆိုရင် ကားပေါ်မှာတင် ဆူဆူညီညီတွေ ဖြစ်ပေါ်လာမှာပါ။ ဝန်ဆောင်မှုကိစ္စမှာ မပြေမလည် ဖြစ်မြဲဆိုပါစို့ အဲဒီ မပြေမလည် ဖြစ်မှုကိုလိုက်ပြီးခဲဖျက်နဲ့ ဖျက်လို့မရဘူး။

ဒီခံစားမှုကို ခံစားရတဲ့လူက သက်ဆိုင်ရာတွေကို တိုင်ချင်လည်း တိုင်မယ်၊ အများသူငါကို လျှောက်ပြောချင်လည်းပြောမယ်။ နောက်ပြီး ဒီလိုဘတ်စ်ကားမျိုး နောက်ဘယ်တော့မှ မစီးပါဘူးလို့လည်း ဆုံးဖြတ်ရင် ဆုံးဖြတ်မယ်။ ဒီလိုဆုံးဖြတ်ရင် နာပြီသာမှတ်ပေတော့၊ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုတော့ ဘတ်စ်ကားပြေးဆွဲတယ်ဆိုတာခရီးသည်ဆီကယာဉ်စီးခလိုချင် လို့ပြေးဆွဲတာ သူကမစီးဘူးဆိုရင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းပျက်စီးရာပျက်စီး ကြောင်းဖြစ်ရောပေါ့။

ဝန်ဆောင်မှုပေးတာဟာ အရေးကြီးပါတယ်။

ဝန်ဆောင်မှုဆိုတာဟာ ခြပ်မဲ့ပစ္စည်းပါ။

ဝန်ဆောင်မှုဆိုတာ အသိဉာဏ်ကို သုံးစွဲရတဲ့ကိစ္စ၊

ဝန်ဆောင်မှုဆိုတာ အရည်အသွေးကို ချက်ချင်းပြသရတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်ပါတယ်။ ပစ္စည်းထုတ်လုပ်တာကတော့ သူ့နည်းစနစ်အတိုင်း ဖော်မြူလာအတိုင်းထုတ်ရတာပါ။

ဘတ်စ်ကားပေါ်မှ လူငယ်တစ်ယောက်က ထိုင်ခုံမှာထိုင်နေတယ်။ လူကြီးတစ်ယောက် တက်လာတယ်။ စပယ်ယာက “ဟေ့ . . . မင်းက မသိနား မလည်ဘူးလား။ ဟိုမှာ လူကြီးတက်လာတာကို ထပေးပါတော့ လား” ဆိုရင် လူငယ်ကလည်း ထမပေးဘူး။ ပြဿနာတက်ရုံပဲ။

ဒီအခါမှာစပယ်ယာကလက်လေးနဲ့တို့ပြီး လူကြီးတက်လာတာ မျက် ချိပ်မျက်ခြည်လေးနဲ့ပြရင် လူငယ်ကလည်းထပေးမှာအမှန်ပဲ။ ဒီတော့ ဝန်ဆောင်မှုကိစ္စမှာအသိဉာဏ်ကို လွှာပြီးသုံးရတယ်။ ဖြာပြီးသုံးရတယ်။

ဝန်ဆောင်မှုရဲ့ အဓိကအချက်ဟာအသိဉာဏ်ပညာကို ထိထိ ရောက်ရောက်အသုံးပြုဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါကြောင့်ဝန်ဆောင်မှု ကောင်း ကောင်းပေးချင်ရင် ဝန်ဆောင်မှုပြုသူရဲ့အရည်အသွေးထက်မြက်ဖို့၊ ကောင်းဖို့ အလွန်လိုပါတယ်။ လူရဲ့အရည်အသွေးမကောင်းရင် ဝန် ဆောင်မှုလည်းမကောင်းနိုင်ဘူး။

အရည်အသွေးကောင်းရင် အမြတ်ရဖို့ကိစ္စဟာ ပူစရာမလိုပါဘူး။ ဝန်ဆောင်မှုအရည်အသွေးကောင်းရင်တန်ရာတန်ကြေးလည်း ပေးတတ် ကြပါတယ်။ ဘောက်ဆူးတောင်ရကြပါတယ်။ ပစ္စည်းကောင်းကောင်း ထုတ်ရင် လူအများအပြားဝိုင်းအသုံးပြုရာက အမြတ်လည်း များများ ရမှာပဲ။ ပစ္စည်းကောင်းရင်သုံးစွဲသူကတစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးသွယ်လာသူ ကြော်ငြာ တောင်ပေးပါသေးတယ်။

“ဟေ့ မန္တလေးရောက်ရင် . . . နဒီမြန်မာမှာတည်း။ စိတ်ချရတယ်”

“ပြင်ဦးလွင်ရောက်ရင် မြန်မာမှာ တည်း” စသည်ဖြင့်အဆင့်ဆင့် ပြောသွားကြတာပဲ။

တစ်ခါတလေ ကျွန်မတို့လုပ်တာ တစ်မျိုးရှိတယ်။ ဘိုယ် လွတ်ရင် ပြီးရော ဆိုပြီးလုပ်တာ၊ ကုန်ပစ္စည်းရော၊ ဝန်ဆောင်မှုကိစ္စတွေမှာက

လက်ဆင့်ကမ်း လုပ်ရတာရှိတယ်။ ဟိုတယ်မှာဆို ဧည့်ကြိုက လူကို ကြိုရတယ်။ ပြီးရင်အိပ်ခန်းဘက်ကို လွှဲပေးရတယ်။ အိပ်ခန်းကနေ စားသောက်ခန်းနဲ့ ဆက်ပေးရပြန်တယ်။ ဒီလို အဆင့်ဆင့်ရှိရာမှာ အရည် အသွေးရှိရှိ လက်ဆင့်ကမ်းဖို့လိုတယ်။

ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရာမှာလည်းလက်ဆင့်ကမ်းပေးရမှာ။ လက်လွတ် စပယ်မလုပ်ရပါဘူး။ စားသုံးသူဦးစားပေးစိတ်ဓာတ်ဆိုတာနောက်ဆုံးသုံး စွဲသူကျေနပ်စရာဖြစ်အောင်လုပ်ရပါမယ်။ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရာမှာ အဆင့်တစ်ဆင့်ကနေမိမိကအခြားသူကိုပစ္စည်းလွှဲပေးရမယ်ဆိုရင်တစ်ဆင့် လွှဲပေးခြင်းခံရသူကိုလည်းစားသုံးသူအဖြစ်သဘောထားရပါတယ်။ ဒါ ကြောင့်အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရာမှာအဆင့်ဆင့်တည်ဆောက်ရမယ်။ အားလုံးပါဝင်ရမယ်။ လူတိုင်းပါဝင်ရမယ်လို့ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ အရည် အသွေးတည်ဆောက်ရာမှာ လူတိုင်းပါဝင်ခြင်းဟာစားသုံးသူကို အလေး ထားဦးစားပေးတဲ့သဘောဖြစ်ပါတယ်။ ငါထုတ်လိုက်ရင်သူတို့ဝယ်ရမှာပဲ။ ငါကားမောင်းပို့မှသူတို့သွားချင်တဲ့နေရာရောက်မှာပဲဆိုတဲ့စိတ်မျိုးမထားဘဲ စားသုံးသူကိုအလေး ဂရုပြုတဲ့စိတ်၊ စားသုံးသူစိတ်ချမ်းသာရွှင်လန်းစွာနဲ့ ခရီးဆုံးရောက်အောင်ပို့ပေးမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ဓာတ်တွေဟာအရည်အသွေး တည်ဆောက်မှုစိတ်ထားတွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစိတ်ထားမျိုးတွေကိုမွေးမြူရပါမယ်။

ဒီစိတ်ဓာတ်မျိုးတွေ တည်ဆောက်ရာမှာ 'PDCA Circle' ကိုအထူး သတိပြုရပါမယ်။

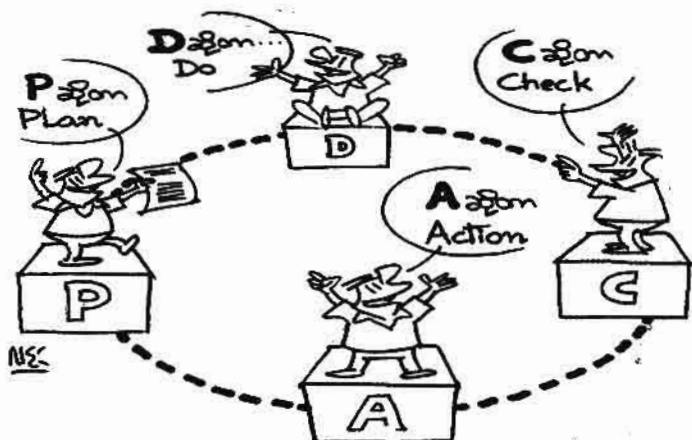
P ဆိုတာက Plan - စီမံချက်၊

D ဆိုတာက Do - အကောင်အထည်ဖော်တာ၊

C ဆိုတာက Check - စစ်ဆေးသုံးသပ်တာ၊

A ဆိုတာက Action သုံးသပ်စစ်ဆေးပြီး စီမံချက်အသစ် ပြန်လည်ရေးဆွဲပြီး ထပ်မံဆောင်ရွက်တာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ရင် အင်မတန်ကောင်းမွန်တဲ့ အရည်အသွေး အကောင်အထည်ဖော်မှုစနစ် Modified plan ကို ရရှိမှာဖြစ်ပါတယ်။

အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရာမှာ လိုအပ်တဲ့ ပီဒီစီအေ စက်ဝန်း PDCA Circle အကြောင်းကို လေ့လာကြရအောင်ပါ။

P က 'Plan' စီမံချက်ဖြစ်ပါတယ်။ အရည်အသွေးရှိတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို လုပ်မယ်ဆိုရင် စီမံချက်ရှိရပါမယ်။ စီမံချက်မှာ ရည်ရွယ်ချက်၊ ဘယ်လို လုပ်ဆောင်မယ်၊ ဘယ်တော့ပြီးရမယ်ဆိုတဲ့ အချက်တွေပါဝင်ဖို့ လိုပါတယ်။ စီမံချက်ကို စေ့စေ့စပ်စပ်နဲ့ ဖြစ်နိုင်ခြေတွေပေါ်မှာ မူတည်ပြီး ဆွဲရပါမယ်။ စီမံချက်ဟာ စိတ်ကူးယဉ်လို့မရပါဘူး။ သူကလက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်ရမှာပေါ့။

D က 'Do' ဆိုတာ အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ စီမံချက်ကို စီမံချက်အတိုင်းထားရင် ဘာမှဖြစ်မလာပါဘူး။ စီမံချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရပါမယ်။ အကောင်အထည် ဖော်ရမယ့်အပိုင်း ကလည်း အရေးကြီးတဲ့ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ အကောင်အထည်ဖော်တဲ့ အပိုင်း မသေသပ်ရင်လည်း အရည်အသွေးရှိတဲ့ပစ္စည်းကောင်းတွေထွက် မလာနိုင်ပါဘူး။

C ကတော့ 'Check' စစ်ဆေးမှု၊ ပြန်လည်သုံးသပ်မှု လုပ်ဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ စီမံချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရာမှာ ပစ်ထားလို့မရပါဘူး။ အဆင့်တိုင်း အစိတ်အပိုင်းတိုင်းကိုပြန်လည်စစ်ဆေးနေရပါမယ်။ အမှားအယွင်းချွတ် ယွင်းတိမ်းစောင်းမှုရှိရင် ချက်ချင်းပြင်ရပါမယ်။ ကိုယ်ထုတ်လုပ်တဲ့ပစ္စည်း၊ ကိုယ်ထုတ်လိုက်တဲ့ဝန်ဆောင်မှုကို ထပ်တလဲလဲ စစ်ဆေးနေရပါမယ်။

A ကတော့ 'Action' စစ်ဆေးသုံးသပ်လို့ရတဲ့ အခြေအနေပေါ်မှာ ကြည့်ပြီး နောက်တစ်ခါထပ်ပြီး 'Plan' ပြုလုပ်ဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်တဲ့ အခါမှာ ပထမစီမံချက်ထက်ဒုတိယစီမံချက်က ပိုကောင်းလာမှာ အမှန် ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ဟာ လုပ်ငန်းခွင်မှာ 'PDCA Circle' ကို အမြဲ လေ့လာ စစ်ဆေးပြုပြင်ပြောင်းလဲနေသလို ကုမ္ပဏီအနေနဲ့ အမြဲလုပ်ဆောင်နေ ရမယ့်ကိစ္စတွေက-

- (က) အလုပ်ခွင် သာယာသန့်ရှင်းဖို့၊
- (ခ) အလုပ်သမားတွေကို စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ပေးဖို့၊
- (ဂ) အလုပ်သမားတစ်ဦးချင်းစီရဲ့ စွမ်းရည်ကို အသိအမှတ် ပြုပေးဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့လူမျိုးဟာ ကဲ့ရဲ့ဖို့၊ အပြစ်ပြောဖို့ဘက်မှာ အားသန်ပြီး ချီးမွမ်းဖို့၊ ဒီလူရဲ့ကောင်းတဲ့အချက်ကို အသိအမှတ် ပြုဖို့ဆိုတဲ့နေရာမှာ လက်နုနု နေတတ်ပါတယ်။

လူကြီးလုပ်တဲ့သူတွေဟာ အောက်လက်ငယ်သားကိုဆူချင်ဆူလိုက်၊ ဆဲချင်ဆဲလိုက်ပေမယ့် သူလုပ်တဲ့၊ ကောင်းတဲ့အချက်ကို အသိအမှတ် ပြုဖို့ကြတော့ မလုပ်ဖြစ်ကြပါဘူး။ ဒါကလဲ သူ့ကို ငွေရေးကြေးရေးပေးဖို့၊ လက်စောင်ပေးဖို့မဟုတ်ပါဘူး။ သူလုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ကောင်းရာ ကောင်း ကြောင်းအလုပ်ကို လူကြီးကလူအများရှေ့မှာသူပခုံးကိုပုတ်ပြီး . . . 'မင်းသိပ်တော်တယ်ကွာ၊ မင်း ဒါလုပ်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် တို့အဖွဲ့ အစည်းမှာဘာကမြင့်အောင်မြင်သွားတာပဲ'လို့ ချီးမွမ်းလိုက်ရင်ဒီလူငယ် သိပ်ကျေနပ်သွားမယ်၊ သူကျေနပ်သွားတဲ့ အကျိုးကသူလုပ်ဆောင်တဲ့ အလုပ်တိုင်းမှာ အရည်အသွေးတွေ မွေးဖွားလာတော့မှာပါ။

အရည်အသွေးတည်ဆောက်တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ကုမ္ပဏီတစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘဲ၊ ကိုယ့်လုပ်ငန်းခွင်တစ်ခုတည်းမဟုတ်ဘဲ တိုင်းပြည်မှာရှိတဲ့ ကုမ္ပဏီတိုင်း၊ လုပ်ငန်းတိုင်း အရည်အသွေးကိုတန်ဖိုးထား လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါမှလည်း ကိုယ့်နိုင်ငံတိုးတက်မှာပေါ့။ ။

အခန်း - ၀၀ -

အမြတ်အစွန်းထက် ပဓာနကျသော
အရည်အသွေး

အမြတ်အစွန်းထက်
ပစ္စာနာကျွေး

အံ့အံ့အံ့အံ့!

အခန်း - ၁၀ -

အမြတ်အစွန်းထက် ပစာနကျသော
အရည်အသွေး

ဒီအပတ်မှာတော့ အရည်အသွေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး စီမံခန့်ခွဲရာမှာ
ယေဘုယျအားဖြင့် အနှစ်သာရ အချက်အလက်ကို ပြန်ဆွေးနွေး
ကြရအောင်ပါ။

ဒါကဘာလဲဆိုတော့ အရည်အသွေးစီမံခန့်ခွဲမှုရဲ့ အနှစ်သာရလို့လဲ
ပြောလို့ရပါတယ်။ ဒီအချက်တွေကို ရှေ့မှာလဲ ကျွန်ုပ်တို့ဆွေးနွေးခဲ့တဲ့ထဲမှာ
ပါဝင်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအချက် လေးချက်ဟာ အရည်အသွေးဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်
The QC Philosophy လို့လဲ ခေါ်နိုင်ပါတယ်။

ဒါတွေက ဘာလဲဆိုတော့ -

၁။ Quality Control Deals with the Quality People.

အရည်အသွေး ထိန်းသိမ်းနိုင်မှုသည် လူတို့၏အရည်အချင်း
ပေါ်၌မူတည်သည်ဆိုတဲ့အချက်

၂။ Quality First, Not Profit First

အရည်အသွေးသည် အမြတ်အစွန်းထက် ပဓာနကျသည်ဆိုတဲ့ အချက်

၃။ The Next Process is the Customer

အရည်အသွေးတည်ဆောက်မှုဖြစ်စဉ်တွင် မိမိလက်ဆင့်ကမ်း ရမည့်သူသည် မိမိ၏စားသုံးသူဖြစ်သည်ဟူသောအချက်

၄။ Customer Oriental TQC, Not Manufacturers Oriental TQM

အရည်အသွေးစီမံခန့်ခွဲမှုတွင် ထုတ်လုပ်သူထက် စားသုံးသူကို ဦးစားပေးရမည်ဆိုသောအချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

အရည်အသွေး ထိန်းသိမ်းနိုင်မှုဟာ လူရဲ့ အရည်အချင်းပေါ်မှာ မူတည်တယ်ဆိုလို့ အရည်အသွေးတည်ဆောက်မယ့် လူရဲ့အရည်အချင်း ကိုလဲမြင့်မားအောင်လုပ်ဆောင်ပေးရပါမယ်။ ဒါကသင်တန်းတွေပေးတာ၊ လေ့လာ မှုတွေပြုစေတာ၊ စာဖတ်တာ၊ ဖတ်စရာစာတွေ၊ စာအုပ်တွေ ဖန်တီးပေးတာ၊ လေ့လာရေးခရီးတွေထွက်တာစတာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ အရည်အသွေးတည်ဆောက်တာပါ။ အမြတ်အစွန်း အတွက် အဓိကမဟုတ်ပါဘူး။ အမြတ်အစွန်းက ဒုတိယပါ။ အရည် အချင်းဆိုတဲ့ဂုဏ်ကို ယူလိုချင်တဲ့အတွက်ဖြစ်ပါတယ်။

ကုန်ထုတ်လုပ်ရာမှာ မိမိလက်ဆင့်ကမ်းရမယ့် သူဟာလဲ မိမိရဲ့ စားသုံးသူလို့ သဘောထားရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အရည်အသွေးတည် ဆောက်တယ်ဆိုတာဟာ လက်ဆင့်ကမ်းအပြေးပြိုင်ပွဲကြီးပါပဲ။ မိမိတစ်ဦး တည်း အစွမ်းပြနေရုံနဲ့မပြီးပါဘူး။ အဆင့်တိုင်းမှာ အရည်အသွေးရှိမှ ဖြစ်စဉ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ အရည်အသွေးရှိမှအရည်အသွေးက ဖြစ်ပေါ်လာ မှာပါ။ ဟိုတယ်ကို ခရီးသွားတစ်စုလာတည်းနေတယ်ဆိုပါစို့။ လေဆိပ်မှာ ဆင်းလို့ကြိုလာကတည်းက လေယာဉ်ပေါ်ပြန်တင်ပေးလိုက်တဲ့အထိ ဖြစ်စဉ်အားလုံးမှာ အရည်အသွေးထူထောင်ကြရမှာပါ။ ဒီနေရာမှာလေဆိပ် ကကြိုတာလဲ အရည်အသွေးရှိတယ်။ ဟိုတယ်ကလည်း ကောင်းတယ်။ အိပ်ခန်းလဲ အပြစ်ဆိုစရာမရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် ဟင်းချိုပန်းကန်ထဲ

ယင်ကောင် တစ်ကောင်ပါသွားတာနဲ့ မိမိတို့ရဲ့အရည်အသွေးက ပျက်ပါ
ရော၊ ဒီတော့ ပန်းကန်ဆေးတဲ့လူက မီးဖိုချောင်ကလူကို စားသုံးသူလို့
သဘောထားရမယ်၊ မီးဖိုချောင်ကလူကစားသောက်ခန်းကလူကို စားသုံး
သူလို့ သဘောထားရမယ်၊ ပိုက်ဆံပေးပြီး မိမိဟိုတယ်မှာလာနေတဲ့လူမှ
စားသုံးသူမဟုတ်ဘူး၊ မိမိလက်ဆင့်ကမ်းရမည့် သူဟာလဲ မိမိရဲ့စားသုံး
သူအဖြစ်သဘောထားရမယ်။

အရည်အသွေးဆိုတာ ဘာကိုမဆို ပိုကောင်းအောင် လုပ်တာဟာ
အရည်အသွေးတည်ဆောက်တာပါပဲ။ အရည်အသွေးဆိုတာဟာ အဖွဲ့၊
အစည်းတစ်ခုတည်းမှာ အရည်အသွေးတည်ဆောက်သူမရှိဘဲနဲ့သူဟာ
သူ အလိုအလျောက်ပေါ်ပေါက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အရည်အသွေး
ဆိုတာဟာ မတော်တဆသူဟာသူ တက်လာတာမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ တည်
ဆောက်မှုရတာမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ အရည်အသွေးဆိုတာဟာ ကြိုးစားမှု
တစ်စုံတစ်ရာရဲ့ရလဒ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရာမှာ လူတိုင်းပါဝင်မှရပါမယ်၊ ပစ္စည်း

ထုတ်ရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝန်ဆောင်မှုပေးရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စားသုံးသူအတွက် အရေးပါတဲ့အလုပ်တွေကို လုပ်ပေးမှအရည်အသွေးကို တည်ဆောက်လို့ ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

အရည်အသွေးတည်ဆောက်ရာမှာ ယခုရရှိနေတဲ့အခြေအနေ ကနေ တစ်ဆင့်တိုးတက်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်နေမှ အရည်အသွေး တည်ဆောက်နိုင်မှာပါ။ ကျွန်မတို့ မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ ထိန်း သိမ်းရေးကော်မတီမှာ လူတိုင်းကတစ်ဆင့်တက်ပြီး တိုးမြှင့်ချင်တဲ့ စိတ်တွေရှိနေမှအရည်အသွေးကို တည်ဆောက်နိုင်မှာပါ။ တိုးတက်ချင် တဲ့စိတ်ရှိပြီဆိုတာနဲ့လည်း မပြီးသေးပါဘူး။ စဉ်ဆက်မပြတ် တိုးတက်ချင် တဲ့စိတ်ရှိပြီးမိမိရော၊ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ပါ တိုးတက်ဖို့လိုပါတယ်။ အထက် ဆုံးကနေ အောက်ဆုံးမှာရှိတဲ့လူအထိ မိမိရဲ့အရည်အချင်း၊ ကိုယ့်ဌာန အရည်အချင်း၊ ကိုယ်နဲ့တွဲဖက်လုပ်ဆောင်နေကြရတဲ့ မဟာမိတ်အဖွဲ့ အစည်းတွေရဲ့ အရည်အချင်းတွေပါ တိုးတက်လာပါမှ ကျွန်မတို့နိုင်ငံ ရဲ့အရည်အသွေးဟာလဲ တိုးတက်လာမှာဖြစ်တဲ့အကြောင်း တင်ပြ အပ်ပါတယ်။

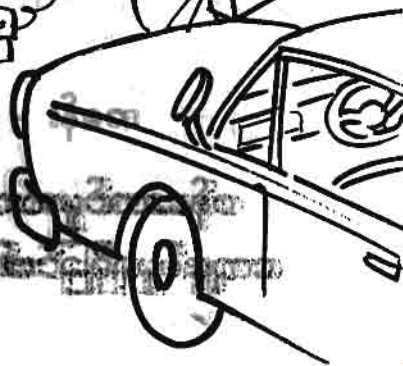
အခန်း - ၀၀ -

ဝန်ထောင်မှပေးသောစာတိုက်
ကျောက်စာတိုက်ခြင်း၏ အရည်အသွေး

ဝန်ဆောင်မှုပေးသူနှင့် မယူသူတို့
မျှော်လင့်ချက်ရှိခြင်း၏
အကျိုးအမြတ်!

ဝန်ဆောင်မှုပေးသူ
မျှော်လင့်ချက်
ရှိ၏။

မျှော်လင့်
ချက်....

အခန်း - ၁၁ -

ဝန်ဆောင်မှုပေးသူနှင့်ယူသူတို့ ကျေနပ်မှုရရှိခြင်း၏ အရည်အသွေး

မော်တော်ယဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ ထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ (ရန်ကုန်တိုင်း)အနေနှင့်ရန်ကုန်ခရီးသွားလုပ်ငန်းအရည်အသွေးမြင့်မားတိုးတက်ရေးအတွက် ဘက်စုံကြိုးစားဆောင်ရွက်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ ရန်ကုန်ခရီးသွားဌာနယ်ဟာ ရန်ကုန်ခရီးသွားလုပ်ငန်း အရည်အသွေးမြင့်မားတိုးတက်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်မှုများထဲမှလုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုလုပ်ဆောင်ရာမှာ စားသုံးသူဆိုတဲ့ စကားတစ်ရပ်ကို အလွန်သတိထားရမှာဖြစ်တယ်။ စားသုံးသူဆိုတာ 'customers' ကိုခေါ်တာပါပဲ။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့မတင်ပြချင်တာက လူတိုင်းဟာ အမြဲစားသုံးသူဖြစ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူဟာတစ်နေရာမဟုတ်တစ်နေရာမှာစားသုံးသူဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ စပယ်ယာလုပ်သူဟာ ကားပေါ်မှာတော့

ဝန်ဆောင်မှုပေးသူပါ။ ဒါပေမယ့် ကားပေါ်ကဆင်းပြီး ကွမ်းယာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဆေးလိပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဆင်းဝယ်တော့၊ ဟော ကားစပယ်ယာက စားသုံးသူဖြစ်သွားပြန်ပါရော။

ဒါကြောင့် ကျွန်မပြောကြားချင်တာက စားသုံးသူ Customers ဆိုတဲ့စကားဟာ လူတိုင်းကိုရည်ညွှန်းပြောဆိုတဲ့စကားဖြစ်တယ်ဆိုတာကို အလေးထားပြောချင်တာပါပဲ။

စားသုံးသူချည်းပဲတော့ သိပ်ကိစ္စမရှိလှပေမယ့်သူ့မှာကလိုအပ်ချက် ဆိုတာရှိတယ်။ ဒါကို စားသုံးသူတို့ရဲ့ လိုအပ်ချက် Customer's requirements လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့က ဝန်ဆောင်မှုပေးကြတဲ့ လူတွေပါ။ ယာဉ်မောင်းရော၊ စပယ်ယာရော၊ ယာဉ်ပိုင်ရှင်တွေရော၊ မထသဝန်ထမ်းတွေရော၊ သူတို့ တတွေအားလုံးဟာ ဝန်ဆောင်မှုပေး ကြတဲ့ သူတွေပါ။ ဒီလူတွေက ဝန်ဆောင်မှု ဘယ်သူ့ကိုပေးသလဲဆိုတော့ စားသုံးသူ ခရီးသည်ကိုပေးတာဖြစ်ပါတယ်။ စားသုံးသူ ခရီးသည်တွေရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို ဖြည့်ဆည်းပေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ဖြည့်ဆည်း ပေးတော့ ခရီးသည်များက ကျွန်မတို့ရဲ့မော်တော်ယာဉ်တွေကို အသုံးပြု မယ်၊ အသုံးပြုရင်သတ်မှတ်ထားတဲ့ ယာဉ်စီးခများရပါမယ်။ စားသုံးသူ ဖြစ်တဲ့ခရီးသည်က ကျွန်မတို့ရဲ့ဝန်ဆောင်မှုကိုမကြိုက်လို့ ကျွန်မတို့ ကားကို မစီးဘူးဆိုရင်၊ ကျွန်မတို့ယာဉ်စီးခမရဘူးဆိုရင် မထသဆိုတဲ့ မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းကိုလည်း ပိတ်လိုက်ရုံရှိတာပါပဲ။

ဒီတော့ ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ သူတွေဟာ စားသုံးသူများရဲ့ လိုအပ် ချက်ကိုသိရပါမယ်။ စားသုံးသူများရဲ့လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေး ရပါမယ်။ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရင် ရန်ကုန်မြို့ပေါ်က ခရီးသည်ပို့ဆောင် ရေးလုပ်ငန်းက ဆက်ရှိနေဦးမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဝန်ဆောင်မှုပေးရာမှာ နှစ်မျိုး၊ နှစ်နည်းပေးတတ်ကြပါတယ် -

- ပထမက ဘာလဲဆိုတော့ ပစ္စည်းလိုအပ်ချက်ဖြစ်ပြီး
- ဒုတိယက ဘာလဲဆိုတော့ ဝန်ဆောင်မှုလိုအပ်ချက် ဖြစ်ပါတယ်။

လူတွေဟာ နေ့စဉ် ပစ္စည်းလိုအပ်ချက်တွေရှိနေတယ်။ ၂၀ ရာစုမှာ လူတွေရဲ့ ပစ္စည်းလိုအပ်ချက်တွေ ပိုများပါတယ်။ မရှိမဖြစ်လိုအပ်တာ တွေက နေ့စဉ်စားသုံးဆန်၊ ဆေးဝါး၊ ဝတ်ဖို့အဝတ်အစား၊ လူ့အသုံး အဆောင်၊ နေရာတိုက်တာ၊ သွားဖို့အတွက်မော်တော်ကားနောက်တော့ ရေခဲသေတ္တာ၊ တီဗီ၊ ဗီဒီယိုစတာတွေက ပစ္စည်းလိုအပ်ချက်တွေဖြစ်ပါတယ်။

ဝန်ဆောင်မှုလိုအပ်ချက်ဆိုတာကတော့ ဟိုတယ်တွေ၊ ထမင်းဆိုင် တွေ၊ ခရီးသွားလုပ်ငန်းတွေ၊ ပစ္စည်းအရောင်းဌာနကြီးတွေ၊ ကုန်တိုက် တွေ စသည်နေရာတွေမှာ ဝန်ဆောင်ပေးရတာဖြစ်ပါတယ်။

ဝန်ဆောင်မှုနဲ့ ပစ္စည်းနှစ်မျိုးရှိရာမှာ ဝန်ဆောင်မှုက ဝန်ဆောင်မှု ပေးသူနဲ့ယူသူ တိုက်ရိုက်တွေ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ မိသားစုတစ်စုက ဒီဟိုတယ်မှာ လာတည်းမယ်ဆိုပါတော့၊ ဒီဟိုတယ်ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှု ကောင်းမကောင်း ချက်ချင်းသိကြတာပဲ။ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းဟာ မြန် တယ်၊ ချက်ခြင်းဖြေ ရှင်းကြရတယ်။ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းဟာ မကောင်း ရင် မကောင်းဘူး။ ကောင်းရင်ကောင်းတယ်ပြောတတ်ပေမယ့် ပစ္စည်းကြ တော့ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။ ပစ္စည်းတစ်ခုဝယ်သွားပြီးရင် အိမ်ရှေ့ကံမှ

ကောင်းမကောင်းသိမယ်။ တစ်လကြာမှ သိတာမျိုးလည်း ရှိနိုင်တယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝန်ဆောင်မှုကိုပဲ ပေးပေး၊ ပစ္စည်းကိုပဲ ပေးပေး၊ ဝန်ဆောင်မှုပေးသူတွေ Services ဟာ စားသုံးသူကျေနပ်မှုရှိအောင် ပေးကြရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကျေနပ်အောင်လုပ်ပေးဖို့ ဆိုရာမှာ ခုန ကျွန်မ ပြောခဲ့တဲ့ လိုအပ်ချက် Requirements တွေကို သိထားဖို့လိုပါတယ်။

မိသားစုထဲမှာပဲ မိဘက ဖြည့်ဆည်းပေးရတဲ့သူ၊ သားသမီးက မိဘ ဖြည့်ဆည်းမှုကို လက်ခံရယူတဲ့သူ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်သားသမီး ဘာလို သလဲ ဆိုတာမသိဘဲနဲ့မိဘကမျိုးစုံလုပ်ပေးလည်း သားသမီးက ကျေနပ် မှာ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခါပြောင်းပြန်ပေါ့လေ၊ မိဘကသားသမီး ဆယ်တန်း၊ ဖြေထားတော့ အောင်စာရင်းထွက်ရင် ဂုဏ်ထူးငါးဘာသာ၊ ခြောက် ဘာသာ မျှော်လင့်ထားတယ်။ အောင်စာရင်းထွက်လာတော့ ဂုဏ်ထူး မပါတဲ့အပြင် စာမေးပွဲတောင် ကျနေသေးတယ်။

လူတွေမှာ လိုအပ်ချက်တွေရှိတယ်။

ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့သူတွေဆိုမှာလည်း လိုအပ်ချက်တွေရှိတယ်။

ဝန်ဆောင်မှုပေးသူများအနေနှင့် ဘယ်သူတွေ ဘာလိုအပ်နေတယ် ဆိုတာသိရပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်မတို့ လုပ်ငန်းနဲ့ ဆက်သွယ်နေတဲ့ သူတွေရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေဟာဘာလဲဆိုတာ သိရပါတယ်။ လိုအပ်ချက် မသိဘဲနဲ့ ဝန် ဆောင်မှုပေးနိုင်ပါဘူး။

ကျွန်မတို့ မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ ထိန်းသိမ်းရေး ကော် မတီ (ရန်ကုန်တိုင်း)အနေနဲ့ မထသ ကားတွေကိုစီးနေတဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို သိဖို့လိုပါတယ်။ သူတို့ဘာလိုချင်လဲ၊ သူတို့ရဲ့ လိုအပ်ချက် Needs တွေကဘာတွေလဲ၊ မသိလို့ မဖြစ်ပါဘူး။

ခရီးသွားပြည်သူတွေဟာ မထသယာဉ်တွေပေါ်မှာ စိတ်လက် ချမ်းသာစွာ နဲ့ စီးလိုတယ်။ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းစွာနဲ့ စီးလိုတယ်။ လိုရာခရီးကို အချိန်မီရောက်ချင်တယ်။ မော်တော်ယာဉ်စီးခနှုန်း သက်သာစွာနဲ့လည်း စီးလိုတယ်။ ဒါက သူတို့ရဲ့ ဆန္ဒတွေပဲ။ ဒါတွေကို ကျွန်မတို့အနေနဲ့က ဆောင်ရွက်ပေးရမယ်။

ဒါက တစ်ဘက်က မျှော်မှန်းချက်။

စားသုံးသူခရီးသည်များဘက်က မျှော်မှန်းချက်။

ဒီမျှော်မှန်းချက်ကို ဒီဘက်ကလည်း ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ပေးသင့်တယ်။ ဆောင်ရွက်ဖြည့်ဆည်းပေးရမှာလည်းဖြစ်တယ်။ ဆောင်ရွက်ပေးတယ်ဆိုရင် တစ်ဘက်ကလည်း ကျေနပ်မှုရသွားတယ်။

ဒီလိုဆိုရင် ဝန်ဆောင်မှုပေးသူနဲ့ ဝန်ဆောင်မှုလက်ခံသူတို့ နှစ်ဦးနှစ်ဘက် ကျေနပ်မှု Satisfy ဖြစ်သွားမယ်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ကျေနပ်မှုရရှိနေရင် ဒီလုပ်ငန်းအရည်အသွေးရှိနေတာလို့ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်မတို့ကျေနပ်မှုကိုပေးတာက Provide ကျေနပ်မှုကို ရယူတာ Receive ဟာ တိုးတက်ကောင်းမွန်တာ၊ အရည်အသွေးရှိတာတွေဖြစ်လို့ ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့သူတွေနဲ့ ဝန်ဆောင်မှုရယူသူများအတွင်း ကျေနပ်မှုတည်ဆောက်ကြရမယ့်အကြောင်းတင်ပြအပ်ပါတယ်။ မိဘနဲ့သား သမီးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆရာနဲ့တပည့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ပေးသူနဲ့ယူသူ ကျေနပ်မှုဖြစ်မယ်ဆိုရင် ဒါတိုးတက်တာပဲ၊ ဒါဟာအရည်အသွေးပဲ။

ကျွန်မတို့ မထသလုပ်ငန်းခွင်ကို ကြည့်ရအောင်၊ ယာဉ်မောင်းနဲ့ စပယ်ယာရှိတယ်။ သူတို့က ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့သူတွေ၊ ယာဉ်မောင်းနဲ့ စပယ်ယာတို့ရဲ့ကားပေါ်မှာ လိုက်စီးတဲ့ခရီးသည်တွေက စာသုံးသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ယာဉ်မောင်းနဲ့စပယ်ယာတွေနဲ့စားသုံးသူခရီးသည်တွေပြေလည်ရင် မထသဟာ တိုးတက်နေတာပဲ၊ မထသ ဝန်ဆောင်မှုဟာ အလွန်ကောင်းတာပဲ၊ မထသဟာ အရည်အသွေးမြင့်မြင့် ဆောင်ရွက်တာပဲလို့ဆိုနိုင်ပါတယ်။

လူ့ဘောင် အဖွဲ့အစည်းမှာကြည့်ရင် နိုင်ငံတော်နဲ့ပြည်သူတွေ၊ နိုင်ငံတော်က ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ 'Supplier'ပဲ၊ ပြည်သူတွေကစားသုံးသူ။ ပြည်သူနဲ့ နိုင်ငံတော်အစိုးရအကြား သဟဇာတဖြစ်တယ်။ ပြေလည်တယ်ဆိုရင် တိုင်းပြည် တိုးတက်အေးချမ်းတာပဲ၊ ဒါကြောင့် ဝန်ဆောင်မှုပေးသူနဲ့စားသုံးသူဆက်စပ်မှုဟာ အလွန်မှအရေးကြီးကြောင်း တင်ပြရပါတယ်။ ။

အခန်း - ၁၂ -
စားသုံးသူက
ဘာတွေရမှ ကျေနပ်မှာလဲ

မိမိက
လူကလေးက

အခန်း - ၁၂ -

စားသုံးသူက ဘာတွေရမှ ကျေနပ်မှာလဲ

ကျွန်မတို့က စားသုံးသူဦးထိပ်ထားပြီး ပြောဆိုကြရာမှာ စားသုံးသူ ကျေနပ်မှုပေးဖို့အတွက် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

စားသုံးသူတွေက ဘာတွေရမှကျေနပ်ကြမှာလဲစတဲ့မေးခွန်းတွေကို မေးဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ရင် အရည်အသွေးဆိုင်ရာ ဘာသာရပ်တွေမှာ ဒီကိစ္စကိုလေ့လာတင်ပြပြီးဖြစ်ပါတယ်။

စားသုံးသူက ဘာရမှ ကျေနပ်မှာလဲဆိုရင် သူတို့ လိုအပ်တာစကား ရပ် ငါးလုံးရှိတယ်လို့ဆိုကြပါတယ်။

အဲဒီစကားရပ်ငါးလုံးက 'Q' ရယ်၊ 'C' ရယ်၊ 'D' ရယ်၊ 'S' ရယ်၊ 'M'ရယ် ဖြစ်ပါတယ်။

- Q ဆိုတာက 'Quality' အရည်အသွေးကို ပြောတာပါ။
 C ဆိုတာက 'Cost' ဈေးနှုန်းကိုပြောတာပါ။
 D ဆိုတာက 'Delivery' ကြာမြင့်ချိန်ကို ဆိုတာပါ။
 S ဆိုတာက 'Safety' လုံခြုံမှုကို ပြောတာပါ။
 M ဆိုတာက 'Mind' စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းရှိဖို့ကို ဆိုတာပါ။

စားသုံးသူဟာ အဲဒီအချက် ငါးချက်ကိုလိုချင်ကြပါတယ်။ ဒီအချက် ငါးချက်ကို သဘောတွေရင် သူတို့ဟာ အိပ်သွန်းဖာမှောက်လုပ်တတ်တဲ့ သဘောတောင်ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် စားသုံးသူမျှော်လင့်တဲ့ အချက် ငါးချက်အကြောင်းလေ့လာကြရအောင်ပါ။

အရည်အသွေး

စားသုံးသူဟာ ပိုက်ဆံမတတ်နိုင်ရင်သာနေရမယ်၊ ပိုက်ဆံရှိရင် အရည်အသွေးကောင်းကောင်းပဲ လိုချင်တာပါ။ ကုန်တိုက်ပေါ်ရောက် နေတဲ့ စားသုံးသူဟာ သူမဝယ်နိုင်တာ မတတ်နိုင်တာနောက်ထား၊ ပစ္စည်းအရည်အသွေး ကောင်းမကောင်းကို ဖင်လှန်ခေါင်းလှန်ကြည့်တာ များပါတယ်။ ပထမ အရည်အသွေးကို ကြည့်ပြီးမှ၊ တံဆိပ်ကိုကြည့်ပြီးမှ ကပ်ထားတဲ့ဈေးနှုန်းကို ကြည့်တတ်ကြတာပါ။

ဆုပေးပွဲ အခမ်းအနားတစ်ခုမှာ တီဗွီစက်တစ်လုံး ဆုရတာတော့ အမှန်စာ၊ ဒါပေမယ့် ဆုရသူဟာသူရတဲ့ တီဗွီစက်ကတစ်ခုလုပ်တာလား၊ ဂျပန်လုံ့တာလားဆိုတာ အရင်ကြည့်တာပါ။ စားသုံးသူဟာ မတတ်နိုင် ရင်နေရမယ်၊ သူလိုချင်တာကတော့ အရည်အသွေးရှိတဲ့ပစ္စည်းပါပဲ။

ဈေးနှုန်း

စားသုံးသူဟာ အရည်အသွေးကိုအဓိကတော့ထားတာပဲ၊ ဒါပေ မယ့်ဈေးနှုန်းကိုလဲ သက်သက်သာသာရှိစေချင်တယ်။ ဒီတော့ ပစ္စည်း ကောင်းတာချင်းအတူတူဆိုရင်ဘယ်ဟာကဈေးသက်သာလဲဆိုတာကြည့် ပြီး ဈေးသက်သာတာကို ရွေးတာဟာစားသုံးသူလုပ်လေ့ လုပ်ထရှိတာ ပါပဲ။ ဒီတော့ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရာမှာ ဈေးနှုန်းကိုအမြဲစဉ်းစားရပါ

မယ်၊ ဈေးနှုန်းဟာကုန်ထုတ်လုပ်မှုစရိတ်နဲ့လည်း ဆိုင်နေပါတယ်။ ခေတ်မီအရည်အသွေးဆိုင် ရာပညာရပ်တွေမှာ အလုံးစုံအရည်အသွေး ပျိုးထောင်ဖို့ကုန်ထုတ်စရိတ်တွေလျှော့ချရေးကိစ္စတွေကို အရည်အသွေး ဆိုင်ရာပညာရှင်ကြီးများဖြစ်တဲ့ ဒင်းမီးတို့ကစောစောထဲကစဉ်းစားခဲ့ကြ တာဖြစ်ပါတယ်။

အရည်အသွေးတည်ဆောက်ဖို့ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုကိစ္စတစ်လျှောက် လုံးမှာချွတ်ချော်တိမ်းပါးမှု သည်ဖြစ်စေအောင်ဆောင်ရွက်ရမယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စ တွေဟာ ဈေးနှုန်းလျှော့ချဖို့အတွက် နည်းစနစ်ကောင်းတွေဖြစ်ပါတယ်။

ကြာမြင့်ချိန်

နောက်ကိစ္စဟစ်ခတ် စားသုံးသူကသာကိုမှမစောင့်ချင်ပါဘူး။ အချိန် နှင့်တပြေးညီဆိုတဲ့ စကားတောင်မှရှိပါတယ်။ လူမမာအတွက် ဆေးဝါး လိုတယ်ဆိုရင် ဆေးဝါးချက်ချင်းရမှ အသက်ကယ်နိုင်မှာပေါ့။ ခရီးသွား ရာမှာလဲ ခရီးသည်ကစောင့်မနေချင်ဘူး၊ အခုပဲသွားချင်ပါတယ်။ ဘတ်စ် ကားမှတ်တိုင်မှာဘယ်တော့လာမှန်းမသိတဲ့ကားကိုလည်ပင်းတရှည်ရှည် နှင့်ဘယ်သူမှမစောင့်ချင်ကြပါဘူး။ ပိုက်ဆံနည်းနည်းပိုကုန်ချင်ကုန်ပါစေ

ချက်ချင်းပဲသွားချင်ကြတာပါ။ သာရေးနာရေး ကိစ္စတွေမှာအချိန်ဆွဲလို့ မရ၊ အချိန်မစောင့်နိုင်တာတွေရှိပါတယ်။

ဟိုတယ်အခန်းငှားရာမှာစားသုံးသူဟာသူနေဖို့အခန်းကို ချက်ချင်း လိုချင်တာပါပဲ။ အခန်းရဖို့ တစ်နာရီလောက် ဘယ်သူမှမစောင့်ချင် ကြပါဘူး။ ထမင်းဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်တွေမှာလဲဒီလိုပါပဲ။ မှာပြီးရင် စားချင်ကြတာပဲ။ ထမင်းဟင်းစားရဖို့ အကြာကြီးစောင့်နေရရင် နောက် တစ်ခါ ဒီထမင်းဆိုင်မှာစားဖို့ ရွေးချယ်တော့မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် စားသုံးသူလိုအင်ထဲမှာ အချိန်မီမြန်မြန်ဆန်ဆန်ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေရှိလို့မိမိ ပစ္စည်းရောင်းချင်ရင် အချိန်ကိုလဲအလေးထားရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတော့ မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ ထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ အနေနဲ့ မိမိလုပ်ငန်းအရည်အသွေးမြှင့်တင်ဖို့ ဆောင်ရွက်ရာမှာ (၁) အရည်အသွေး၊ (၂)ဈေးနှုန်း၊ (၃)အချိန်ဆိုတာတွေကို ကိုယ့်အဖွဲ့အစည်း အတွင်း ပြန်လည်သုံးသပ်ရဲ့လားဆိုတာကို စဉ်းစားကြရပါမယ်။

ခရီးသည်ကသူ့ချိန်းထားတဲ့နေရာကိုအချိန်မီသွားချင်တယ်။ မထသ ကားက ဟိုနားထိုးရပ်၊ ဒီနားထိုးရပ်ဖြစ်နေမယ်။ လမ်းခရီးကားဘီး ပေါက် လို့လဲနေရမယ်။ စက်ရပ်သွားလို့ ဝိုင်းတွန်းကြပါဦးဆိုရင် အရည်အသွေး ရှိတယ်လို့ဘယ်ခေါ်ပါ့မလဲ။ ဒါ့အပြင်မော်တော်ကားခတွေ့ကအဆမတန် ဈေးကြီးနေရင် ကားဈေးသက်သာတဲ့ ကားရှိရင်ပြောင်းစီးသွားမှာပါပဲ။ နောက်တစ်ချက်က ခုနကျွန်မပြောသလို ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်မှာ ဘယ်သူမှအကြာကြီး စောင့်မနေလိုကြပါဘူး။

အဲဒါ ကျွန်မပြောတဲ့ အရည်အသွေး၊ ဈေးနှုန်းနှင့် အချိန်ကာလဟာ စားသုံးသူတွေရဲ့လိုအပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုအင်ကို ဝန်ဆောင်မှုမှာရော ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရာမှာပါ ဝရံစိုက်ကြရပါမယ်။

လုံခြုံမှု

စားသုံးသူများအတွက်မလွဲမသွေတာဝန်ယူရမှာက အဲဒါကစားသုံး သူတွေရဲ့လိုအပ်ပါ။ တဖန်လိုအပ်အပြင် ကျွန်မတို့ဟာ စားသုံးသူအပေါ် ဘာတာဝန်ယူရမှာလဲဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ဒါကဘာလဲဆိုတော့ လုံခြုံမှုဟာ

စားသုံးသူကဘာတွေရမှကျေနပ်မှာလဲ

၉၀

လဲ အရေးကြီးပါတယ်။ မီးရထား၊ လေ၊ သင်္ဘော၊ ကူးတို့၊ မော်တော်၊ မြင်းလည်း၊ ဆိုက်ကားတို့နဲ့ ခရီးသွားရာမှာ ခရီးသည်များက လုံခြုံမှုကို လဲ ဂရုစိုက်ကြပါတယ်။ လူတိုင်းဟာဘယ်သူမှအသက် အန္တရာယ်ရှိတာ ကိုမလိုချင်ကြပါဘူးအသက်အန္တရာယ်ကင်းတဲ့လမ်းကိုရွေးသွားကြပါတယ်။

ဟိုတယ်တွေမှာဆိုရင် ကြမ်းပြင် အနိမ့်၊ အမြင့်ကလေးရှိရင်တောင် တည်းခိုတဲ့သူချော်လဲမှာစိုးလို့ သတိပေးထားတတ်ကြပါတယ်။ ရန်ကုန် မြို့မှာဘတ်စ်ကားအချင်းချင်းတိုက်လို့မတော်တဆဖြစ်ပွားတာကိုခရီးသည် က ရှောင်လိုကြပါတယ်။ အပေါက်ဝမှာစီးတာ၊ ကားလေးတွေအပြိုင် မောင်းတာ တစ်စီးနဲ့တစ်စီးကျော်တက်တာတို့ဟာ အန္တရာယ်မကင်း ကြပါဘူး။

ကျွန်မတို့နိုင်ငံဟာတရုတ်ပြည်ကထုတ်လုပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေကိုအတော် များများဝယ်ယူအသုံးပြုတဲ့နိုင်ငံဖြစ်ပါတယ်။ မကြာသေးခင်က တရုတ် ကထုတ်တဲ့ နို့မုန့်ကိုမတိုက်ရဲကြတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် လုပ်ငန်းကိစ္စများကို ဆောက်ရွက်ရာမှာ လုပ်ငန်းခွင်အန္တရာယ်ကင်းဖို့ကအဓိက Safety First ဆိုပြီးသတိပေးစာတမ်း ရေးထားတတ်ကြပါတယ်။

စိတ်ကောင်းရှိဖို့.

နောက် တစ်ချက်က စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိစ္စဖြစ်ပါတယ်။ ဝန်ဆောင်မှု ပေးရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်ရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အထူးအရေး ကြီးပါတယ်။ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းနဲ့ထုတ်ဖို့လို ပါတယ်။ စိတ်ကောင်းနဲ့ ထုတ်လုပ်မှုပစ္စည်းကောင်းရတာဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ထားမကောင်းရင် သူထုတ်တဲ့ပစ္စည်းဟာလဲ ဘယ်လိုမှမကောင်းနိုင် ပါဘူး။ ရန်ကုန်ခရီးသွားဘတ်စ်ကားများပေါ်မှာ ယာဉ်မောင်းရော၊ စပယ်ယာရော၊ ခရီးသည်များသာမကအုပ်ချုပ်သူ၊ ကြီးကြပ်သူတွေကပါ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းထားကြမယ်ဆိုရင် ရန်ကုန်ခရီးသွား လုပ် ငန်းဟာလဲ ချောမွေ့ပြေပြစ်နေမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ တစ်ခုမကျန်ပြောချင်တာက စက်ရုံဝန်ထမ်းထက် ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ ဝန်ထမ်းကပိုအရေးကြီးပါတယ်။ တရုတ်ကထွက်တဲ့

နို့မုန့်တွေအဆိပ် ဖြစ်တာတော့ဖြစ်တာပဲ၊ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့သူနဲ့ စားသုံးသူတို့ကရိုက်တွေ့ဖို့ဆိုတာခဲယဉ်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝန်ဆောင်မှုကိစ္စမှာ ခေါင်းညှပ်တဲ့သူက ဂရုမစိုက်လို့အညှပ်ခံနေတဲ့လူရဲ့နားရွက် ထိသွားမယ်ဆိုပါစို့၊ ပြဿနာကချက်ချင်းဖြစ်တာပါ။

ဒါကြောင့် ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ဝန်ထမ်းတွေဟာ စိတ်ရှည်သည်းခံရုံသာမက လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်ဖို့၊ ဂရုတစိုက်ရှိဖို့လိုပါတယ်။ စိတ်ရှည်ဖို့၊ သည်းခံဖို့၊ ဂရုတစိုက်ရှိဖို့၊ ကိစ္စအရပ်ရပ်ရဲ့ အချုပ်က စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းထားရှိဖို့ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြရပါတယ်။

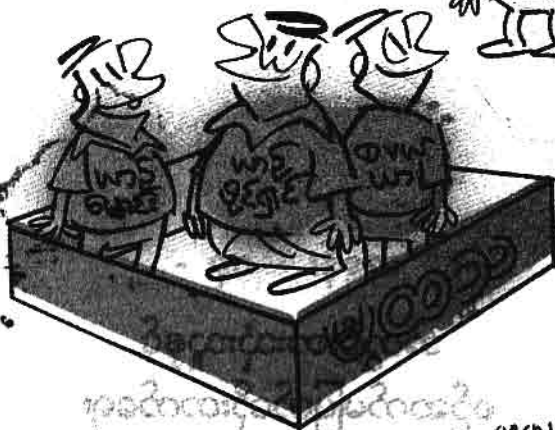

အခန်း - ၁၃ -

အတွင်းစားသုံးသူနှင့်
စဉ်ဆက်မပြတ်တိုးတက်ရေး

အတွင်းဝန်ကြီးရုံး စာတန်းပြတန်းတန်းတန်း

မဝဝသ နဲ့
အတွင်းဝန်ကြီးရုံး
ဝေဝ.....

WIKI

အခန်း - ၁၃ - အတွင်းစားသုံးသူနှင့် စဉ်ဆက်မပြတ်တိုးတက်ရေး

အရည်အသွေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ဆက်တိုက်ပြောပြလာခဲ့သော စကားရပ်တစ်ရပ်ရှိပါတယ်။ အဲဒီ စကားရပ်ကတော့ စားသုံးသူ Customers လို့ခေါ်တဲ့စကားရပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ အရည်အသွေးအကြောင်းပြောလိုက်ရင်စားသုံးသူဆိုတဲ့စကားရပ်ကိုစောင်းပေးပြီးပြောခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီနေ့မှာလဲ စားသုံးသူဆိုတဲ့စကားကိုပဲ ထပ်မံခွဲခြားစိတ်ဖြာပြီးလေ့လာကြရအောင်။

စားသုံးသူစကားရပ်ကို ခွဲခြားစိတ်ဖြာကြည့်မယ်ဆိုရင် အတွင်းစားသုံးသူ Internal customer နဲ့ ပြင်ပစားသုံးသူ External customer ဆိုပြီး နှစ်ပိုင်းခွဲခြားလေ့လာလို့ရပါတယ်။ စားသုံးသူဆိုတဲ့ စကားရပ်မှာ အတွင်းစားသုံးသူရော၊ အပြင်စားသုံးသူပါအရေကြီးပါတယ်။

မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ ထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီ(မဏသ) အနေနဲ့ကြည့်ရင် ရန်ကုန်ခရီးသွားလူထုဟာမထသရဲ့ စားသုံးသူတွေဖြစ်

ကြပါတယ်။ မထသအဖွဲ့အစည်းထဲမှာပြန်ကြည့်ရင် ယာဉ်ပိုင်ရှင်တွေ၊ ယာဉ်မောင်းတွေ၊ စပယ်ယာတွေရှိပါတယ်။ မထသနဲ့ကျတော့ အဲဒီ ယာဉ်ပိုင်ရှင်တို့၊ ယာဉ်မောင်းတို့၊ စပယ်ယာတို့ဟာလဲမထသရဲ့စားသုံးသူ တွေဖြစ်နေပြန်ပါတယ်။ သူတို့ကတော့မထသရဲ့အတွင်းစားသုံးသူတွေလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

တစ်ခါ မထသမှာလဲ အုပ်ချုပ်မှုအပိုင်း၊ ဝန်ထမ်းအပိုင်း၊ အတတ် ပညာသည်များ၊ အင်ဂျင်နီယာ၊ စက်ပြင်ဆရာ စသည်တို့ရှိရာမှ အုပ်ချုပ် မှုအပိုင်းကကြည့်ရင် အလုပ်သမားတွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေဟာ စားသုံးသူတွေ ဖြစ်နေပြန်တယ်ဆိုတာသတိပြုရပါမယ်။

ဒါ့ကြောင့် စားသုံးသူလို့ပြောရင် အပြင်ကလူတွေချည်းကိုပဲ မြင်လို့ မရပါဘူး။ ဝန်ဆောင်မှုနဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေကို အသုံးပြုတဲ့သူတွေ ရှိသလို လုပ်ငန်း ဆောင်တာတစ်ခုမှာ၊ စက်ရုံတစ်ခုအတွင်းမှာ လက်ဆင့်ကမ်း ပြီးပေးရမည့် သူတွေလဲရှိပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် စားသုံးသူရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆိုရာမှာ “မိမိကတစ်ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်းခံရတဲ့သူဟာ မိမိရဲ့ စားသုံး သူပဲ” လို့ မှတ်ရပါမယ်။ အဲဒီလူကိုလဲ စားသုံးသူလို့ပဲ ဆက်ဆံကြရပါမယ်။ ဌာနတစ်ခုအတွင်း၊ စက်ရုံတစ်ရုံအတွင်းလက်ဆင့်ကမ်းခံရတဲ့သူကို စားသုံးသူလို့ဆက်ဆံတာဟာပစ္စည်းကောင်းတွေ၊ ကောင်းမွန်တဲ့ဝန် ဆောင်မှုတွေကိုရရှိဖို့အတွက် အခွင့်အလမ်းတစ်ရပ်ပါပဲ။

စားသုံးသူဟာ အရေးကြီးပါတယ်

စားသုံးသူမရှိရင်၊ ဝယ်မည့်သူမရှိရင်ကျွန်မတို့ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှုတွေ၊ ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်မှာသွားရောင်းရမှာလဲ၊ ရောင်းစရာနေရာမရှိ၊ ဝယ် မည့်သူမရှိရင် ကျွန်မတို့လုပ်ငန်းတွေကို ပိတ်လိုက်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့မှာ စားသုံးသူတွေမြဲနေအောင်ကျွန်မတို့ထုတ်လုပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ ဝန်ဆောင်မှုတွေကို ကောင်းသည်ထက်ကောင်းအောင် လုပ် ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ရပ်ထားလို့ မရပါဘူး။ ဒါကို စဉ်ဆက်မပြတ်တိုးတက် ကောင်းမွန်နေမှု Continuous Improvement လို့ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်မ တို့ ပစ္စည်းတွေကောင်းမွန်နေအောင် ကျွန်မတို့ အလုပ်ဌာနတွင်းမှာ

အတွင်းစားသုံးသူနှင့်စဉ်ဆက်မပြတ်...

၉၇

အတွင်းစားသုံးသူတွေဟာ အရေးကြီးပါတယ်။ သူတို့က ပစ္စည်းကောင်းတွေ၊ ဝန်ဆောင်မှုကောင်းတွေကို ထုတ်ပေးနေတာမဟုတ်လား။

သူတို့ဟာ ခုနကျွန်မတို့ပြောတဲ့စဉ်ဆက်မပြတ်တိုးတက်မှုရအောင်လဲ ဆောင်ရွက်နေကြတာပါ။ ယာဉ်မောင်းနဲ့ စပယ်ယာတွေဟာ မိုးတွင်းမှာတော့စည်းကမ်းတွေလိုက်နာကြတယ်။ မိုးကုန်တော့ မလိုက်နာကြဘူးဆိုရင် မိုးအကုန်မှာ မထသရဲ့အရည်အသွေးတွေဟာလဲနိမ့်ကျသွားမှာဖြစ်ပါတယ်။

စဉ်ဆက်မပြတ် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုအကြောင်း နည်းနည်းပြောကြရအောင်ပါ။

စဉ်ဆက်မပြတ် ကြိုးပမ်းမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး တယ်လီဖုန်းကိစ္စကိုလေ့လာကြရအောင်ပါ။ ကျွန်မတို့ ငယ်ငယ်တုန်းကအော်ပရေတာကနေ တစ်ဆင့်ခံ စကားပြောကြရပါတယ်။ ဒါကို အော်ပရေတာမလိုဘဲ၊ တိုက်ရိုက်တယ်လီဖုန်းကိုကိုယ့်ဟာကိုယ်လှည့်ပြီးပြောလို့ရအောင် ဖန်တီးခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါဟာ တစ်ဆင့်တိုးတက်လာတာပါ။ တစ်ဆင့်တိုးတက်လာတာကို စားသုံးသူတို့ရဲ့အလိုကျတီထွင် အသုံးပြုလာကြပါတယ်။

မိုဘိုင်းလ်တယ်လီဖုန်းဆို အလွန်လွယ်ကူပြီး ဘယ်ပဲသွားသွား၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းပဲသွားသွား၊ သွားတဲ့နေရာယူသွားလို့ရတော့ဘယ်နေရာ

ပဲဖြစ်ဖြစ် ဆက်သွယ်လို့ရပါတယ်။ စကားပြောတာဟာ အရင်ကဖုန်းရှိတဲ့ နေရာမှာ သွားပြောရပေမယ့် အခုတော့လူသွားတဲ့နေရာကို တယ်လီဖုန်း ပါလိုက်လို့ရအောင်လုပ်တာဟာစဉ်ဆက်မပြတ်တိုးတက်မှုရှိလာတာပါပဲ။ ဆက်သွယ်ရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မတို့ဟာ လက်ပ်တော့ပ် Laptop ကို တီထွင်လာကြပါတယ်။ ဈေးတော့ကြီးပါ တယ်။ မကြာမီ မိုဘိုင်းလ်ထက် သော်လည်းကောင်း၊ လက်ပ်တော့ပ်ထက် သော်လည်းကောင်း စားသုံးသူ အတွက် ပိုပြီးအသုံးဝင်မယ့်ပစ္စည်းတွေကို တီထွင်ကြရဦးမှာပါ။

ကျွန်မတို့ဟာ အရည်အသွေးတိုးတက်အောင်စဉ်ဆက်မပြတ် တိုးတက်မှု ကိုလုပ်ဆောင်နေရပါမယ်။ ကျွန်မတို့ဟာ စဉ်ဆက်မပြတ် တိုးတက်အောင် နည်းပညာတွေကို လျစ်လျူရှုထားလို့မရပါဘူး။ ဒီနေ့ ခေတ်မှာဆိုရင် နည်းပညာအသစ်တွေဟာ နာရီပိုင်းနဲ့အမျှတိုးတက်နေ ပါတယ်။ နာရီပိုင်းအတွင်းမှာကို နည်းပညာအသစ်တစ်ခု၊ ဒီဇိုင်းအသစ် တစ်ခုကပေါ်နေတယ်။ အဲဒီလိုပေါ်နေတာကိုလဲ ကိုယ်ကသိနေရမယ်။ မသိရင်ကိုယ့်အဖွဲ့အစည်းက နောက်ကျကျန်ရစ်ပြီသာ မှတ်ပါတော့။

နည်းပညာပိုင်းမှာ မိမိအဖွဲ့အစည်းကပြိုင်ဘက်တွေကိုကျော်လွန်မှ မိမိထုတ်တဲ့ပစ္စည်းတွေကလဲ သူများထက်ကျော်လွန် ကောင်းမွန်မှာဖြစ် ပါတယ်။ ကိုယ့်ထုတ်တဲ့ပစ္စည်းက သူများထက်ကောင်းမှ ကိုယ့်ပစ္စည်းကို စားသုံးသူက ဝယ်ယူမှာဖြစ်ပါတယ်။ စဉ်ဆက်မပြတ် တိုးတက်နေဖို့ အတွက် စားသုံးသူတွေရဲ့လိုအပ်ကို စဉ်ဆက်မပြတ်လေ့လာနေရမှာ ဖြစ်သလို မိမိတို့အလုပ်ကိုလဲ မိမိတို့ကအမြဲသုတေသနပြုနေရမှာ၊ လုံ့လ ဝီရိယရှိနေရမှာဖြစ်ပါတယ်။ မိမိအလုပ် အမြဲတိုးတက်ဖို့အတွက် သုတေသနလုပ်ငန်းတွေ ပြုလုပ်ဖို့၊ ပြန်လည်သုံးသပ်ဖို့၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖို့ တွေကိုလဲ အမြဲပြုလုပ်နေရမှာဖြစ်ပါတယ်။

မိမိလုပ်ငန်းဌာနအတွင်းအမြဲတိုးတက်နေအောင်ဌာနရှိတဲ့အတွင်း စားသုံးသူတို့ရဲ့လိုအပ်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးတာတွေဖြစ်လို့၊ စဉ်ဆက် မပြတ်တိုးတက်ဖို့အတွက် အားဖြည့်ပေးတာတွေဖြစ်လို့ ကောင်းမွန် ပါတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း တင်ပြရပါတယ်။ ။

အခန်း - ၁၄ -

ဝန်ဆောင်မှုနှင့်ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု
သဘောတရား

၀၀၀

ဝန်ဆောင်မှု နဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတိုက်ရိုက် အသုံးပြုမှု

တင်ဆက်ထား
ပစ္စည်းတွေက
ကောင်းမွန်ကောင်း

ဝန်ဆောင်မှု
ကောင်း...
ညံ့ပါးပါး

အသုံးပြုမှု

အခန်း - ၁၄ - ဝန်ဆောင်မှုနှင့်ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု သဘောတရား

ကျွန်မဒီနေ့ ဝန်ဆောင်မှု Services နဲ့ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု Goods တို့ရဲ့ 'Difference between goods and services' တို့ကို ပိုသဘောပေါက်အောင်ရှင်းလိုပါတယ်။ ဝန်ဆောင်မှုနဲ့ကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်မှု ဘာကွာလဲဆိုရင် အများကြီးကွာပါတယ်။ ဘယ်လိုကွာလဲဆိုတော့ ကျွန်မတို့ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုကို ကုန်တိုက်ကနေဝယ်လာတယ်။ ဝယ်လာပြီး ဒီဒိုင်းကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အရည်အသွေးကိုပဲဖြစ်ဖြစ် မကြိုက်တော့ဘူးဆိုရင် အဲဒီပစ္စည်းကို ဈေးလျှော့ပြီး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ယောက်ကို ပြန်ရောင်းလို့ရတယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လဲ ဆိုင်မှာပြန်လဲလို့ရရင် လဲရပါမယ်။ ဒါပေမယ့် ဝန်ဆောင်မှုကျတော့ လဲလို့မရဘူး။ ခေါင်းညှပ်တယ်ဆိုပါစို့။

လူတစ်ယောက်က ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာဝင်ပြီးခေါင်းညှပ်တယ်။ ခေါင်းညှပ်တဲ့ပုံစံကို နောက်တစ်နေ့မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမှန်ထဲကြည့်ပြီး မကြိုက်တော့ဘူး။ မကြိုက်ရင်ညှပ်ပြီးသားခေါင်းကို ပြန်လဲလို့လဲမရဘူး။ ကိုယ်ခေါင်းကိုဖြတ်ပြီး ပြန်ရောင်းလို့လဲမရတော့ဘူး။ သူငယ်ချင်းရာ ငါမနေ့က ညှပ်လာတဲ့ခေါင်းကို မင်းခေါင်းနဲ့လဲရအောင်လို့ပြောလို့လဲမရဘူး။ ဝန်ဆောင်မှုနဲ့ ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှုက အဲသလိုအရမ်းကွာတယ်။

နောက်ပြီးတော့ ကွာခြားတာက ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်ပြီးဂိုဒေါင်ထဲမှာလှောင်ထားလို့ရတယ်။ ဗီရိုထဲမှာထည့်ထားရင်လဲရတယ်။ ပစ္စည်းတွေကို ကြိုတင်ဝယ်ထားလို့ရတယ်။ ဒါပေမယ့်ဝန်ဆောင်မှုကို ကြိုဝယ်ပြီး ဂိုဒေါင်ထဲမှသိမ်းထားလို့မရဘူး။

ဒါအပြင်ပစ္စည်း Goods ဆိုတဲ့အမျိုးကအဲဒီပစ္စည်းရဲ့အရည်အသွေးကိုတွက်ချက်လို့ရတယ်။ တိုင်းတာလို့ရတယ်။ ဒါကအင်မတန်လွယ်တယ်။ တိုင်းတာတဲ့ကိရိယာတွေ၊ ပစ္စည်းတွေလဲရှိတယ်။ ဒါအပြင် ကိုယ်ဝယ်လာတဲ့ပစ္စည်းက တီဗီဆိုကြပါစို့၊ တီဗီဝယ်လာတယ်ဆိုရင် ဂျပန်လုပ်တာလား၊ တရုတ်လုပ်တာလား၊ ဂျပန်လုပ်တာယူမလား၊ တရုတ်လုပ်တာယူမလား၊ ရွေးလို့ရတယ်။ ဂျပန်နဲ့တရုတ်ဘယ်ဟာယူမလဲဆိုရင် ဂျပန်ယူမှာပေါ့။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့အရည်အသွေးစိတ်ချရလို့။

ဒါပေမယ့် ဝန်ဆောင်မှုကျတော့တိုင်းတာဖို့ အင်မတန်ခက်တယ်။ အခုဆိုရင် အညောင်းပြေအညာပြေ အနှိပ်အနင်းခံဖို့ အနှိပ်ခန်းဆိုတာရှိတယ်။ လူတွေက အနှိပ်ခန်းသွားကြတယ်။ အနှိပ်ခန်းရဲ့ အရည်အသွေးကိုဘယ်လိုတိုင်းတာမလဲ၊ ခက်တယ်ဘယ်အနှိပ်ခန်းကဘယ်လောက်ဖိုးပိုကောင်းတယ်လို့ဘယ်လိုပြောမလဲ၊ မလွယ်ဘူး။ အနှိပ်ခန်းကောင်းမကောင်းကိုယ့်စိတ်နဲ့လဲဆိုင်တယ်။ ရှမ်းကြိုက်တော့ နွားချောဆိုတာလဲရှိတယ်။ ကိုယ်ထင်ကုတင်ရွှေနန်းလို့လဲ ခေါ်ကြတယ်။ ဝန်ဆောင်မှုကိုအတိအကျတိုင်းတာလို့မရဘူး။

ကဲ ဆေးရုံဆေးပေးခန်းဆိုတာလဲ ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့နေရာပဲ။ လူတိုင်းလူတိုင်းဖျားနာတယ်ဆိုရင်ပထမတော့အိမ်မှာရှိတဲ့ ဆေးမြီးတို့နဲ့ပဲကုကြတာ၊ ဆေးမြီးတို့နဲ့ ကုလို့မရရင် ဆရာဝန်ပြရတာပဲ။ ဆေးခန်း

သွားကြရတာပဲ။ ဆရာဝန်ဆီသွားတာဟာလဲ ဝန်ဆောင်မှုယူတာပဲ။ ဘယ်ဆေးခန်းက ကောင်းတယ်၊ ဘယ်ဆရာဝန်နဲ့ကျမှ ရောဂါပျောက်တယ်ဆိုတာတိုင်းတာဖို့အတော်ခက်တယ်။ အခုခေတ် ပုဂ္ဂလိကဆေးခန်းတွေအရမ်းအောင်မြင်တယ်။ ဝါပေမယ့် ပုဂ္ဂလိကဆေးခန်းက တယ်လောက်ဖိုးပိုကောင်းတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုတွက်ချက်မလဲ။

ဝါပေမယ့် တတ်နိုင်လို့ရှိရင် လူမမာတစ်ယောက်ဟာ ဟိုဆေးရုံသွားမလား၊ ဒီဆေးခန်းသွားမလား၊ စဉ်းစားတာနဲ့ အချိန်ကုန်ခံနေလို့မရဘူး။ ပျောက်မယ်လို့ထင်တဲ့ဆေးရုံမှာကုမှာပဲ။ ငါ့ရှိသမျှကုန်ချင် ကုန်ပါစေ။ ကုလိုက်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်ချမ်းသာမယ်ထင်တဲ့ စိတ်ကျေနပ်တဲ့ဘက်သွားကုတာပဲ။ ဆေးရုံဆိုတာကအပျော်သွားတာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ရဲ့ဝေဒနာကိုသက်သာအောင် ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့နေရာဖြစ်တယ်။ ဒီနေရာမှာကျေနပ်မှုဆိုတဲ့ကိစ္စလဲရှိတယ်။ လူမမာကလဲကျေနပ်မယ်၊ မိသားစုလဲကျေနပ်မယ်။ အဲဒီကျေနပ်မှုက ထိထိုးသလိုပဲပေါက်ချင်မှပေါက်မယ်။

မိမိကြိုက်တဲ့ ဆေးရုံရွေးပြီး အဲဒီ မိမိရွေးတဲ့ဆေးရုံပေါ်မှာ လူနာ ဆုံးသွားတာလဲရှိနိုင်တယ်။

လူနာ ဆေးရုံပေါ်မှာ ဆုံးပါပြီ။

အဲဒီ လူနာကို သင်္ဂြိုဟ်မှုပြုတယ်။ ဒီအခါမှာ ဝန်ဆောင်မှုကိစ္စတွေ ထပ်ရှိလာတယ်။ အသုဘရှင်တွေက ပူဆွေးဝမ်းနည်းနေတယ်။ ဒီနေရာမှာ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးတဲ့အထိဝန်ဆောင်မှုဟာ အရေးကြီးပါတယ်။ ဝန်ဆောင်မှုကို ပြီးကပ်လုပ်လို့မရဘူး။

ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းလုပ်ရာမှာစိတ်ဓာတ်ကအင်မတန်အရေးကြီးပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်မကောင်းရင်၊ စိတ်ဓာတ်က ခိုမယ်ကပ်မယ်ဆိုရင် ဝန်ဆောင်မှုဟာ မအောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။

‘မထသ’ ဆိုတဲ့ မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီဟာ ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ဌာနပါ။ ဒါ့ကြောင့် ဒီအဖွဲ့အစည်းမှာ လုပ်ဆောင်သူတွေဟာ စိတ်ဓာတ်မြင့်မားဖို့လိုပါတယ်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မြင့်ဖို့ရာမှာ လူဟာပဓာနကျပါတယ်။ အခုလို လူစုလူဝေးနဲ့လုပ်တဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာတူညီတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေကို တက်ညီလက်ညီလုပ်သွားဖို့ကိစ္စမှာ လူတွေကအရေးကြီးပါတယ်။ ဒီမှာ တူညီတဲ့စိတ်ဆန္ဒတွေ အရေးကြီးတယ်။ ဒီတော့မှအဖွဲ့အစည်းဟာတိုးတက်မှာပါ။ ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့အဖွဲ့အစည်းတွေမှာအဖွဲ့လိုက်၊ အဖွဲ့ထဲမှာပါတဲ့သူတွေအားလုံးဟာ စာက်ညီလက်ညီစိတ်တူကိုယ်တူ စဉ်ဆက်မပြတ်စိတ်ကောင်း၊ စေတနာကောင်းတွေနဲ့လုပ်မှ အရည်အသွေးကို တည်ဆောက်နိုင်မှာဆိုတဲ့ အကြောင်း တင်ပြရပါတယ်။

အခန်း - ၁၅ -
အရည်အသွေးနှင့်
ပညာသင်ကြားရေး၊ သင်ယူရေး

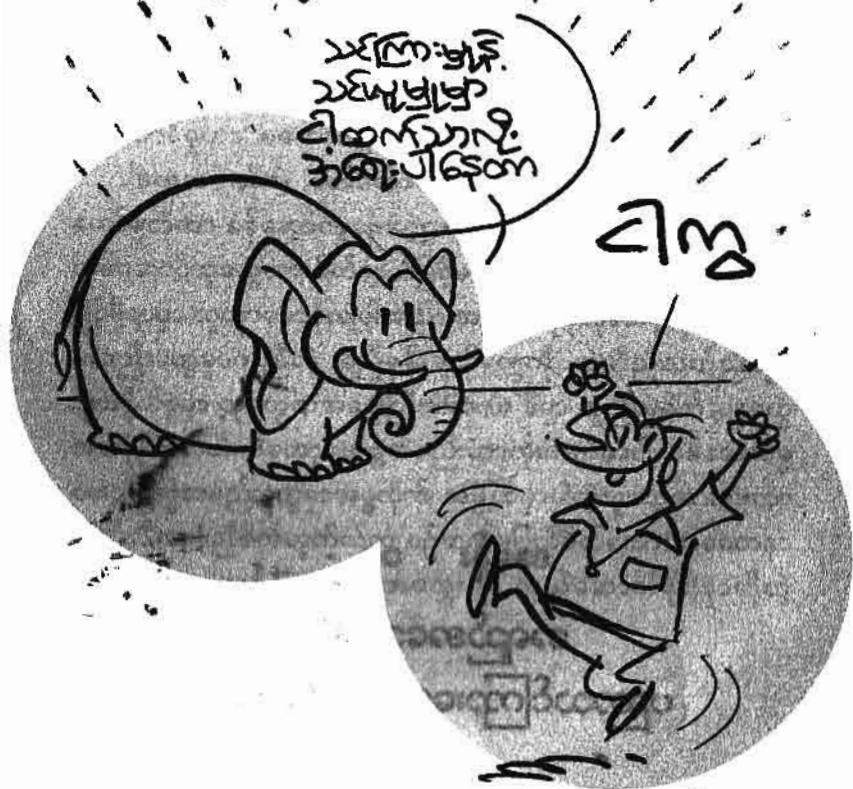
အနုပညာရှင်များနှင့်

ပညာသင်ကြားရေး

သင်ယူရေး

သင်ကြားရေး၊
သင်ယူရေး
ဦးစီးဌာန
အတွင်းပါဝင်

၁၂၃

အနုပညာ

အခန်း - ၁၅ -

အရည်အသွေးနှင့် ပညာသင်ကြားရေး သင်ယူရေး

ကဲ ဂျပန်မှာ မစ်ဆူဘီရှိဆိုတဲ့ ကုမ္ပဏီရှိတယ်။ အဲဒီ ကုမ္ပဏီအဖွဲ့ အစည်းရဲ့ပိုင်ရှင်ကြီးက ဘာပြောလဲဆိုတော့ သူ့ပစ္စည်းတွေဟာ အရည် အသွေးရှိတယ်လို့ ချီးမွမ်းခံရတယ်။ ဘာပြုလို့ ဒီလိုချီးမွမ်းခံရတာလဲ ဆိုတော့ 'Making People before making products' လို့ဆိုပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကကုန်ပစ္စည်းတွေကိုမထုတ်လုပ်ခင်သူတို့ကုမ္ပဏီကအရည်အသွေး ရှိလူကောင်းလူမွန်များကိုအရပ်ပြုစုထုတ်လုပ်တယ်လို့ဆိုတာဖြစ်ပါတယ်။

မစ်ဆူဘီရှိဟာ သူဝန်ထမ်းတွေကိုစနစ်တကျ ပြုစုပျိုးထောင်တဲ့ အတွက် ဝန်ထမ်းကောင်းတွေရတယ်။ ဝန်ထမ်းကောင်းတွေရတဲ့အတွက် မစ်ဆူဘီရှိဟာ ကုန်ပစ္စည်းအကောင်းတွေကိုထုတ်လုပ်နိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် တစ်ဖက်ကကုန်ပစ္စည်းတွေနဲ့ဝန်ဆောင်မှုတွေကိုဘယ်လို ဘဲစည်းကမ်းတွေ၊ စည်းမျဉ်းတွေနဲ့တင်းတင်းကျပ်ကျပ် အုပ်ချုပ်နေ ပေမယ့်ဝန်ထမ်းတွေရဲ့စိတ်ဓာတ်၊ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ ဝန်ဆောင်မှုများကို မပြုပြင်နိုင်သရွေ့ ပစ္စည်းကောင်းတွေ မရနိုင်ပါဘူး။

ဝန်ထမ်းကောင်းမှ ဝန်ဆောင်မှုကောင်းရမှာပါ။

ဝန်ထမ်းကောင်းမှ ထုတ်လုပ်တဲ့ပစ္စည်းကောင်းရမှာပါ။ ဒါကြောင့်

ကုန်ပစ္စည်းကောင်းနဲ့ ဝန်ဆောင်မှုကောင်းတွေ မလုပ်ကိုင်ခင် ဝန်ထမ်း
ကောင်းတွေရအောင် ပြုစုကြရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အဖွဲ့အစည်းတွေမှ
လူတိုင်းလူတိုင်း စိတ်ထားကောင်းတဲ့၊ ညီညွတ်ရိုင်းပင်းတဲ့သူရှိဖို့ စိတ်ထား
စေတနာကောင်းတဲ့သူတွေနဲ့ဖွဲ့စည်းဖို့လိုပါတယ်။

မိမိတို့အဖွဲ့အစည်းတိုးတက်အောင် လုပ်မယ်လို့ပြောစရာမလိုဘူး၊
လူကောင်းသူကောင်း၊ ဝန်ထမ်းကောင်းတွေနဲ့စရင်အရည်အသွေးကမလွဲ
မသွေတိုးတက်လာမှာဖြစ်ပါတယ်။

လူကောင်းသူကောင်းတွေ ဘယ်လိုပြုစုမလဲ၊

ဂျပန်ကတိုးတက်နေတဲ့နိုင်ငံဖြစ်လို့ သူတို့ကဘာပြောလဲဆိုတာ
ကြည့်ကြရအောင်ပါ။ သူတို့ကဘာပြောလဲဆိုတော့အရည်အသွေးကိုအသိ
ပညာ၊ အတတ်ပညာနဲ့စတင်မယ်လို့ပြောပါတယ်။ အရည်အသွေး
Quality စတင်ဖို့ပညာအရည်အချင်း Education နဲ့စရမယ်လို့ဆိုတယ်။

အဖွဲ့အစည်းမှာပါတဲ့လူတွေဟာ အသိပညာဗဟုသုတတွေ တိုး
တက်နေရမယ်။ ပညာသင်ကြားမှု လေ့လာမှုမပါပဲ အရည်အသွေးဟာ
မတိုးတက်နိုင်ပါဘူး။ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရာမှာလူဟာအရေးကြီးတယ်။
လူဘာပြုလို့ အရေးကြီးလဲဆိုတော့ သူ့မှာ အသိဉာဏ်နဲ့သင်ကြားမှု
သင်ယူမှုရှိဖို့ အရေးကြီးတာ။ လူမှာသင်ကြားမှုနဲ့ သင်ယူမှုမရှိရင်
လူဟာ အရေးမကြီးတော့ပါဘူး။

လူရဲ့ အရည်အသွေးမြင့်တက်လာဖို့ တိုးတက်နေတဲ့ခေတ်နဲ့အညီ
ဗဟုသုတတွေရှိရပါတယ်။ လူတွေဟာ ဗဟုသုတတွေရှိလာအောင်၊ အသိ
ပညာအတတ်ပညာတွေရှိလာအောင်စာတွေဖတ်ရမယ်။ သတင်းစာ
ဂျာနယ်မဂ္ဂဇင်းတွေဖတ်ရမယ်။ ဟောပြောပွဲတွေလုပ်ပေးရမယ်။ စာဖတ်
ဝိုင်းတွေလုပ်ပေးရမယ်။

ခေတ်ကအမြဲ ပြောင်းလဲနေတယ်။

ခေတ်နဲ့အညီဝန်ထမ်းတွေရဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့အသိပညာတွေဟာလဲပြောင်း
လဲနေရမယ်။ စဉ်ဆက်မပြတ် သင်ကြားမှုရှိနေရမယ်။ မွေးကတည်း
ကလေ့လာသင်ကြားမှုနဲ့စပြီးသေဆုံးတဲ့အထိလေ့လာနေကြရပါမယ်။

ကလေးမွေးလာတယ်။

ဘာစကားမှ မပြောတတ်ဘူး၊ ဘာမှလဲနားမလည်ဘူး၊ သူ့ဆာလို့ရှိရင်ငိုမယ်၊ ငိုလို့ရှိရင်အမေ့နို့စို့ရမယ်။ သူသေးစိုရင်ငိုမယ်၊ ငိုရင်အနီးလဲလို့ရမယ်ဆိုတာသူသိတယ်။ ဒါကကလေးဟာသူ့အတွေ့အကြုံနဲ့ ပညာရလာတာ၊ နောက်ကြီးလာတော့ကလေးတိုင်းကျောင်းသွားကြတယ်၊ အချို့လဲ ကျောင်းတဝက်တဖျက်နဲ့ထွက်ပေမယ့် တတ်နိုင်တဲ့မိဘတွေရဲ့ သားသမီးတွေကတော့ ဘွဲ့ရတဲ့အထိ ပညာသင်ကြားခွင့်ရှိလာကြတယ်။ ဘွဲ့လွန်ပြီးတော့လဲ သိစရာတတ်စရာတွေကအများချည်းပဲ၊ အခု ၂၁ ရာစုမှာ သိစရာတတ်စရာတွေက ပိုများလာတယ်၊ ပညာရေးဟာနေရာတကာအတွက်အရေးကြီးလာတယ်။ မသင်လို့ မသိလို့မတတ်လို့မရပါဘူး၊ လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာလဲအသိပညာအတတ်ပညာတွေလိုအပ်နေတတ်ပါတယ်။

သုတေသနတစ်ရပ်မှာ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်အတွက် ဘဏ္ဍာငွေသုံးစွဲရာမှာဘယ်ကဏ္ဍကအရေးအကြီးဆုံးလဲလို့ဆိုရင် ပညာရေးဌာနဖြစ်တာကိုတွေ့ရတယ်။ တိုင်းပြည်တိုင်းပညာရေးမပြည့်စုံလို့မဖြစ်ဘူး၊ ပညာရေးနဲ့ပတ်သက်လို့အရည်အသွေးမပြည့်စုံရင်အဲဒီတိုင်းပြည်ဟာ အတော်စိုးရိမ်စရာဖြစ်လာပါတယ်။

ဒါကြောင့် ပညာဟာအရေးကြီးပါတယ်။

ခုခေတ်ကိုလဲ ပညာခေတ်လို့ပဲခေါ်ပါတယ်။

လူငယ်တွေဟာပညာတတ်ဖို့လိုပါတယ်။ဒါကိုမိဘတွေလဲသိပါတယ်။ ကိုယ့်သားသမီး ပညာမတတ်ရင်မဖြစ်ဘူးဆိုတာ သိကြပါတယ်။ လူငယ်တွေ သာမကဘူး။ ငါလဲအသက်ကြီးပြီ။ ဒါကြောင့် စာသင်စရာဗဟုသုတ ရှာစရာမလိုဘူးလို့ပြောလို့မရဘူး။ အသက်ကြီးလဲ အသိပညာဗဟုသုတ ကလိုနေတာဘဲ။

ပညာသင်ရမယ်ဆိုတာက အရေးအဖတ်အတွက်တင်မကဘူး။ ကွန်ပျူတာ၊ အင်တာနက်ကိုလဲသိရတတ်ရပါမယ်။ မသိလို့မတတ်လို့ မရပါဘူး။ အင်တာနက်ထဲမှာ ကမ္ဘာကြီးဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ချက်ချင်းသိနိုင်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံထဲမှာဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာလဲသိ နိုင်ပါတယ်။ ဒီသတင်းအချက်အလက်တွေပေါ်မှာ ကိုယ်ကလိုက်လျော ညီထွေဖြစ်အောင် သဟဇာတဖြစ်အောင်လုပ်သွားမှနေသွားမှ တန်ကာ တော်ကာကျမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေ့ခေတ် လူ့ဘဝဟာ ပညာနဲ့စပြီး ပညာနဲ့ဆုံးရမယ့်ခေတ်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ We start with Education, end with education ပြုလုပ် ကြရမှာလို့ တင်ပြလိုပါတယ်။

ဒီတော့မှသာ အရည်အသွေးကို တည်ဆောက်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ပညာမရှိဘဲ အရည်အသွေးကိုမတည်ဆောက်နိုင်ပါဘူး။ ငါတော့ အသက်ကြီးပြီဆိုပြီး ပညာသင်စရာ မလိုတော့ဘူးလို့ တွေးလို့လဲမရ ပါဘူး။ ပညာဆည်းပူးမှုမရှိတဲ့နေ့မှာလူ့ဘဝမှာမိမိဟာအသုံးမဝင်တဲ့ နေ့ဖြစ်သွားမှာပါပဲ။ဒါကြောင့် ၂၀ရာစုမှာပညာသင်ကြားရေးကိုစဉ်ဆက် မပြတ်ပြုလုပ်မှ အရည်အသွေးကိုတည်ဆောက်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

အခု မော်တော်ယာဉ်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီက ရန်ကုန်ခရီးသွားလုပ်ငန်းကို အရည်အသွေးမြှင့်တင်ဖို့ရန်ကုန်ခရီးသွား ဂျာနယ်ကိုထုတ်ဝေနေပါတယ်။ ဒါဟာကိုယ့်အဖွဲ့အစည်းအတွက်လိုအပ် တဲ့အရာတစ်ရပ်ကိုဖြည့်ဆည်းပေးတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာအရေးကြီးတဲ့ ပညာပေးကဏ္ဍ ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာအသိပညာအ တတ်ပညာနှင့်ပတ်သက်ပြီးလွယ်လင့်တကူခွဲခပ်ကျွေးသလိုဖြစ်လို့ဝန်ထမ်း များကလေ့လာဖတ်ရှုပွားများဖို့လိုအပ်တဲ့အကြောင်းတင်ပြရပါတယ်။

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

မိုးမိုးမိုး

အခန်း - ၁၆ -

မိမိကိုယ်မိမိ စိမ့်ခွံခြင်း

စိပ်ခန်းခွဲခြား

ကျွန်းတို့
စိပ်ခန်း
ခွဲခြား

ကျွန်းတို့
စိပ်ခန်း
ခွဲခြား

ကျွန်းကျွန်း
စိပ်ခန်း
ခွဲခြား

ဒါဆို
ရအောင်...

အိမ်

အခန်း - ၁၆ -

မိမိကိုယ်မိမိ စီမံခန့်ခွဲခြင်း

ကျွန်မ ဆက်ပြီးတင်ပြချင်တာက မိမိကိုယ်မိမိစီမံခန့်ခွဲရေးကို ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို 'Self-management' လို့ခေါ်ပါတယ်။ မိမိကိုယ်မိမိ စီမံခန့်ခွဲတာဟာ ပိုပြီးထိရောက်မှုရှိပါတယ်။

မိမိကိုယ်မိမိစီမံခန့်ခွဲမှုကို ဘယ်လိုပြုကြမလဲ။

ဒါကို အပိုင်းသုံးပိုင်း ထပ်ခွဲပြီး လေ့လာဖို့လိုပါတယ်။

မိမိကိုယ်မိမိစီမံခန့်ခွဲဖို့အတွက် -

၁။ မိမိကိုယ်တိုင်က စိတ်ဓာတ်ကြွဖို့ Self-motivated

၂။ မိမိကိုယ်တိုင်တွေးတောကြံဆတတ်ဖို့ Self- thinking

၃။ မိမိကိုယ်မိမိထိန်းချုပ်နိုင်ဖို့ Self-controlled တို့လိုအပ်ပါတယ်။

လူတစ်ယောက်ဟာ သူ့ကိုယ်တိုင်စိတ်ဓာတ်ကြွနေပြီး ကိုယ်ပိုင်တွေးတောကြံဆမှုလဲရှိမယ်။ နောက်ပြီး သူ့ကိုယ်သူလဲထိန်းချုပ်နိုင်ပြီဆိုရင်

ဒီလူကို မိမိကိုယ်မိမိစီမံခန့်ခွဲနိုင်သူလို့ခေါ်လို့ရပါတယ်။ ဒါဆိုရင် ကိုယ့်ဘဝကိုယ်တည်ဆောက်သွားနိုင်တဲ့အနေအထားရရှိလာတာဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်တည်ဆောက်နိုင်တယ်ဆိုတာဟာလူ့ဘဝမှာ အလွန်ဂုဏ်ယူစရာဖြစ်ပါတယ်။

အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတိုးတက်ဖို့ဆိုရာမှာ ထိပ်ဆုံးကလူကနေ အောက်ဆုံးကလူအထိ မိမိကိုယ်မိမိစီမံခန့်ခွဲနိုင်ရပါမယ်။ မိမိကိုယ်မိမိစီမံခန့်ခွဲဖို့အတွက်ကျွမ်းကျင်မှုဆိုတာလဲ လိုအပ်ပါတယ်။ ကျွမ်းကျင်မှုရှိမှလဲ မိမိကိုယ်မိမိစီမံနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ လူတစ်ဦးချင်းစီရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုတွေကိုမြှင့်တင်ပေးဖို့လိုပါတယ်။ လူတစ်ဦးချင်းစီကျွမ်းကျင်ရုံနဲ့လဲ မရသေးပါဘူး၊ တစ်ဦးချင်းစီကျွမ်းကျင်တဲ့သူတွေရဲ့ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု Teamwork ကလဲအရေးကြီးပါတယ်။

အဖွဲ့အစည်းတွေမှာဆိုရင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ပိုလိုအပ်ပါတယ်၊ မထသလိုအဖွဲ့အစည်းမျိုးမှာဆိုရင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုက ပိုလိုအပ်ပါတယ်။ ကျွမ်းကျင်မှုနဲ့ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဟာ လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုသော့ချက်ပါပဲ။ ကျွမ်းကျင်မှုလဲရှိပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုလဲရှိမယ်၊ မိမိကိုယ်မိမိစီမံခန့်ခွဲမှုလဲရှိလာပြီဆိုရင် ပထမဆုံးကျွန်မတို့ဟာ စံတစ်ခုကိုသတ်မှတ်ရပါတယ်။ စံသတ်မှတ်တယ်ဆိုတာက Standardize လုပ်တာကိုဆိုတာပဲ။ စံတစ်ခုကို သတ်မှတ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ အဲဒီစံကိုရရှိအောင် အကောင်အထည် ဖော်ရပါမယ်။ ဒီလိုအကောင်အထည်ဖော်ရင်း ပြဿနာတွေ ပေါ်လာပါမယ်။ ပြဿနာတွေပေါ်လာရင်ပြဿနာကို ဖုံးအုပ်ဖို့မကြိုးစားပဲပြဿနာကို ဖော်ထုတ်ပြီးပြဿနာကို ဖြေရှင်းရပါမယ်။ ပြဿနာကိုဖုံးအုပ်ထားရင် ဖြေရှင်းလို့မရနိုင်ပါဘူး။ ပြဿနာဖြေရှင်းဖို့အတွက် နည်းလမ်းတွေကိုရှာကြရပါမယ်။ နည်းလမ်းတွေထဲက အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကိုရွေးပြီး အဲဒီပြဿနာကို ဖြေရှင်းရပါမယ်။ ပြဿနာဆိုတာဟာဖြေရှင်းလို့မရတဲ့ ပြဿနာမရှိပါဘူး၊ ခက်တာနဲ့ လွယ်တာဘဲရှိပါတယ်။ ဒီတော့ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပြီးတာနဲ့ ပထမသတ်မှတ်ထားတဲ့စံချိန်ကို ကျော်လာနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ပထမစံချိန်ထက်မြန်မားတဲ့ ဒုတိယစံချိန်ကို သတ်မှတ်ရပါမယ်။

ဒုတိယစံချိန်မှာ ပြဿနာပေါ်လာနိုင်ပါတယ်။ ပေါ်လာတဲ့ရုတိယ ပြဿနာကို ထပ်ပြီးထပ်ပြီးဖြေရှင်းရင်းနဲ့လုပ်ငန်းလည် ပတ်မှုကြီးဖြစ်ပါ မယ်။ ဒါဟာ အရည်အသွေးတည်ဆောက်တဲ့ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးစဉ်ဖြစ် ပါတယ်။

ကုန်ထုတ်လုပ်မှုဖြစ်စဉ်မှာစံချိန်သတ်မှတ်မယ်။ စံချိန်ကို ကျွမ်းကျင် မှု၊ ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်မှု၊ မိမိကိုယ်မိမိစီမံခန့်ခွဲမှုတွေနဲ့အကောင်အထည် ဖော်မယ်။ အဲဒီအခါ ပြဿနာရှိရင်ပေါ်လာမယ်။ ပေါ်လာတဲ့ပြဿနာကို မဖုံးကွယ်ပဲဖြေရှင်းမယ်။ အဲဒီအခါလုပ်ငန်းကောင်မြင်ပြီးမြောက်ရင်စံချိန် ထပ်မံသတ်မှတ်လုပ်ဆောင်မယ်။ ဒီလိုလုပ်ဆောင်ရင်းနဲ့ စဉ်ဆက်မပြတ် တိုးတက်မှုကိုကျွန်မတို့ရမယ်ဆိုရင်ကျွန်မတို့ဟာစားသုံးသူတွေရဲ့ကျေနပ် မှုကို ဖြည့်ဆည်းပေးလာနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုလုပ်ဆောင်တဲ့ကိစ္စမှာ လူကြီးပိုင်းကအရေးကြီးပါတယ်။ အရေး ကြီးတာကမန်နေဂျာတွေပါ။ မထသမှာဆိုရင်ဌာနခွဲတွေရှိတယ်။ ဌာန ခွဲမှူးနဲ့အဆင့်တူဝန်ထမ်းတွေဟာ လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်ရာမှာ အထူးအရေးကြီးလှပါတယ်။ သူတို့ဟာ လုပ်ငန်းကြီးကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြု စီမံခန့်ခွဲမှုပြုကြရတဲ့သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ဌာနခွဲမှူးတွေ၊ ဌာနခွဲမှူးအဆင့်မှာရှိတဲ့ အရာရှိတွေဟာ မိမိလက်အောက်ကဝန်ထမ်းငယ်များကိုဘယ်လိုမြင်၊ ဘယ်လိုဆက်ဆံရမလဲဆိုရင် သူတို့ကို စားသုံးသူတွေလိုမြင်ဖို့လိုပါတယ်။ ဒီလိုမြင်ပြီးတော့ မိမိရဲ့စားသုံးသူတွေကျေနပ်အောင်ဆောက်ရွက်ပေးဖို့လဲလိုပါတယ်။

ဒီနေရာမှကျွန်မစကားလုံးနှစ်လုံးနဲ့ထပ်ပြီးမိတ်ဆက်ပေးချင်ပါတယ်။ ပထမစကားလုံး 'Efficiency' ဆိုတဲ့စကားပါ။ ဒါကဘာလဲဆိုတော့ လုပ်ငန်း စွမ်းဆောင်ရည် မြင့်မားအောင်ဆောင်ရွက်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ခုနကျွန်မပြောတဲ့ဌာနခွဲမှူးတွေ၊ မန်နေဂျာတွေ အဲဒီအဆင့်ကအရာရှိများဟာလုပ်ငန်းစွမ်းဆောင်ရည်ရှိရင်ရှိသလောက်လုပ်ငန်းတိုးတက်မှာပါ။

မထသက စီမံခန့်ခွဲသူတွေဟာ သတ်မှတ်တဲ့အချိန်မှာ သတ်မှတ်တဲ့လုပ်ငန်းကို ပြီးမြောက်မှန်ကန်အောင်ဆောင်ရွက်နိုင်ရင်စွမ်းဆောင်ရည်မြင့်မား တယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် 'Managers are people who do things right' လို့ဆိုတာဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယစာလုံးက ထိရောက်မှု Effectiveness ရှိဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းတစ်ခုကိုလုပ်ဆောင်ရာမှာ ငါတို့လုပ်နေတဲ့အလုပ်က ထိရောက်မှုရှိရဲ့လားဆိုတာကို စဉ်းစားရပါမယ်။ စွမ်းဆောင်ရည်အပြည့်နဲ့တော့ ဆောင်ရွက်တာပဲ ထိရောက်မှုမရှိရင် အလကားပါ။

ခေါင်းဆောင်ဆိုတာ မှန်ကန်အောင်ဆောင်ရွက်သူ 'Leaders are people who do the right thing' လို့ ဆိုပြန်ပါတယ်။

အရည်အသွေးရှိဖို့အတွက် စွမ်းဆောင်ရည် မြင့်မားဖို့လိုသလို ထိရောက်မှု ရှိဖို့လဲလိုပါတယ်။

ခေါင်းဆောင်ပိုင်းကသာမက ဝန်ထမ်းပိုင်းကလဲ မိမိအကြီးအကဲများရဲ့စွမ်းဆောင်ရည်၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကိုကြည့်ပြီး ထိရောက်မှုရှိအောင်ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်း ရှိကြရပါမယ်။

ဌာနတွင်းမှာလုပ်ဆောင်တဲ့အခါမှာလဲ မိမိဌာနခွဲလေးကို ကြည့်ပြီး ကွက်လုပ်တာမျိုးမဟုတ်ပဲ မထသတစ်ခုလုံး၊ ရန်ကုန်ခရီးသွားလုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကိုကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စဉ်းစားလုပ်ဆောင်ဖို့လိုပါတယ်။

အရည်အသွေးကို တည်ဆောက်နေတဲ့ ခေတ်ကာလ၊ နိုင်ငံကို ထူထောင်နေတဲ့ကာလမှာ -

“ငါအလုပ်လာမယ်၊ အလုပ်ပြန်မယ်၊ လကုန်ရင် လခ ထုတ်မယ်၊ ငါ အမိန့်ပေးစရာတွေပေးမယ်” ဒီလို လုပ်လို့ရတဲ့ ကာလမဟုတ်တော့ဘူး။ ခေတ်နဲ့မျက်ခြည်မပြတ်လုပ်နေတာတောင်မှ ခါးပြတ်ကျန်နေတတ်တဲ့ကာလမှာ လုပ်ငန်းစွမ်းဆောင်ရည်မြင့်မားအောင်ကြိုးစားသလို ထိရောက်အောင်လဲလုပ်မှ တန်ကာကြမယ့်ကာလဖြစ်ပါတယ်။

အလုပ်လုပ်တဲ့အခါမှာ အုပ်စုလေးတွေဖွဲ့ပြီးလုပ်ရင် ပိုပြီးထိရောက်တာ မျိုးလဲရှိပါတယ်။ အလုပ်လုပ်ကြရာမှာ ရှေးရိုးပုံစံနဲ့သမားရိုးကျသွားလို့မရတော့ပါဘူး။ တီထွင်ကြံဆနိုင်မှုဖြစ်မှာပါ။ ကျွန်မတို့ဟာရှေးရိုးကာလမှာ အသက်ရှင်နေတာမဟုတ်ကြပါဘူး။ အဖက်ဖက်က အရပ်ရပ်အထွေထွေတိုးတက်နေတဲ့ခေတ်မှာ အသက်ရှင်နေကြသူတွေဖြစ်တော့သမားရိုးကျလှေကြီးထိုးရိုးရိုးလုပ်နေလို့မရပါဘူး။ ကျွန်မတို့ခေတ်မှာပြိုင်ဆိုင်မှုတွေ၊ စိန်ခေါ်မှုတွေကလဲအများကြီးပါပဲ။ ဒါကြောင့်ကျွန်မတို့ဟာ ခေတ်မီတိုးတက်မှု Progressive ဆိုတဲ့စကားကိုလဲလက်ကိုင်ပြုပြီးသုံးလာကြရပါတယ်။ ကျွမ်းကျင်မှုဆိုတာလိုအပ်ပေမယ့် အဲဒီကျွမ်းကျင်မှုတစ်ခုတည်းကိုလဲလက်ကိုင်ထားလို့မရပြန်ပါဘူး။ မိမိမှာကျွမ်းကျင်မှုရှိရင် အဲဒီကျွမ်းကျင်မှုကိုအချိန်မီအများကိုဖြန့်ချိပေးရပါမယ်။ မျှဝေပေးရပါမယ်။ အများသိအောင်ပေးရပါတယ်။ သတင်းအချက်အလက်တွေကို မှောင်ချလို့မရပါဘူး။ သတင်းအချက်အလက်တွေကို ကျန်တဲ့သူတွေ သိအောင်လုပ်ကြရပါမယ်။ ရည်မှန်းချက်တစ်ခုအောင်မြင်အောင်အတူ တည်ဆောက်ကြသူအချင်းချင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဆောင်ရွက်ဖို့လဲလိုပါတယ်။

ခေါင်းဆောင်လုပ်သူတွေဟာ ဦးစီးဦးဆောင်ပြုရာမှာ ငါပြောသလို လုပ်ဆိုတာမျိုးနဲ့တင် ယခုခေတ်မှာဦးဆောင်လို့မရတော့ပါဘူး။ ပထမဆုံး မိမိကိုယ်မိမိစီမံခန့်ခွဲနိုင်တဲ့သူဖြစ်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုရင်း မိမိရောမိမိလုပ်ငန်းခွင်ပါအရည်အသွေးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ကြရမှာ ဖြစ်ကြောင်းတင်ပြရပါတယ်။

ဒေါက်တာ နုနုယဉ် ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

‘အရည်အသွေးဆိုတာဘာလဲ’စာအုပ်ကိုရေးသားသူဒေါက်တာဒေါ်နုနုယဉ်သည် မိဘနှစ်ပါးဖြစ်ကြသော သစ်ထုတ်လုပ်ရေးမန်နေဂျာ ဦးဘကြည်၊ အထက်တန်းပြ ဆရာမ ဒေါ်ငွေစင်တို့မှ ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ပြင်ဦးလွင်မြို့၌ မွေးဖွားသည့်တစ်ဦးတည်းသောသမီးကြီး ဖြစ်သည်။

ငယ်စဉ်က စိန်မေရီဒိုင်အိုစီစင် အမျိုးသမီးအထက်တန်းကျောင်းတွင် ပညာ သင်ကြားခဲ့ပြီး ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် အထက်တန်းအောင်မြင်၍ ရန်ကုန်စီးပွားရေး တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့ပြီး ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် B.Com(A.A) ဘွဲ့ကိုရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၇၈ ခုနှစ်အထိ ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်ဝါဏီဇ္ဇဗေဒဌာန နည်းပြဆရာမအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်၌ M.Com ဘွဲ့ကို ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှရရှိခဲ့ပြီး ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၆ ခုနှစ်အထိ လက်ထောက် ကထိကတာဝန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၁၉၈၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၇ ခုနှစ်အထိ ကထိကတာဝန် ဖြင့်လည်းကောင်း ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်တွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် Ph.D (P.O.M) ဘွဲ့ကို ဂျပန်နိုင်ငံ Chuo University Tokyo မှရရှိခဲ့ပါသည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်အထိ တွဲဖက်ပါမောက္ခအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်မှ ၂၀၀၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလအထိ ပါမောက္ခ၊ ဌာနမှူး အဖြစ်လည်းကောင်း ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့၍ ယခုအခါအငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာဒေါ်နုနုယဉ်သည် ၁၉၉၆ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၇ ခုနှစ်အထိ အမေရိကန်၊ ဂျပန်၊ စင်ကာပူ၊ မလေးရှား၊ ထိုင်း၊ တရုတ်၊ ဂျာမနီနိုင်ငံများတွင် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုနှင့်ပတ်သက်သော ဟောပြောခြင်း၊ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများ၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံ လုပ်ငန်းများလေ့လာခြင်းတို့အတွက် သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ဒေါက်တာဒေါ်နုနုယဉ်သည် ခင်ပွန်းဦးတင်ဝင်း၊ သားနှစ်ဦးဖြစ်သည့် ကိုမိုးသူရနှင့်ကိုဖြိုးသီဟတို့နှင့်အတူ အမှတ်၅၁(K)၊ မဟာမြိုင်လမ်း၊ ပြည်သာယာ ရိပ်သာတွင်နေထိုင်၍ အရည်အသွေးဆိုင်ရာဆောင်းပါးများ၊ စာအုပ်များရေးသားလျက် ရှိပါသည်။